

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVIII.

CHICAGO, ILL., 15. DUBNA 1916.

ČÍSLO 4.

Slavomír Kratochvíl:

BIJ SE HOCHU!

Českým hrdinům.

BIJ se hochu, bij a neživ, druhu věrný, bratře,
Bij se, rvi a smrti nešetř, vraždi pokud čím,
Neváhej a nepolituj, kdo z nich Tě kdy politova!
Také oni zabíjet a vraždit káží svým!
Obzor orkánem vzplál ohně, zkázy běsní klání
Vzteků vášní tisícerych, bez citu a slitování
Nelidský je tanec smrti, nežel nad ničím!

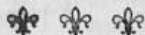
Ženu doma pohřbili Ti, sestru Maďar sprznil,
Vlas Ti sšed' pro kamaráda, do zad střelen'ž pad,
Bratra v Rakousku Ti c. k. katanové oběsili,
V duši divé pusto zeje, hrůza, mrazný ehlad;
A přee ještě žhavá krev Ti varem v tepnách proudí,
Svaly pomsty křeče škubou, v srdeci temné proudy
Nenávistné vášně háraj', pomstit jež's měl rád.

Zřím v tůň Tvého oka vpadlou, nepláčeš, ba vím,
Oči zprahlé, horečnaté, neznají již slz...
Zbyla již jen jedna karta — na tu jednu — dobře's vsadil,
Všecko's vsadil, krev i duši, životem jsi zhrzl!
V hrudi k všemu odhodlání, v hlavě žhavý pal,
Žít či umřít, vše je jedno, osud dal i vzal,
A tak jdeš... a české slávy novou stavíš tvrz.

Ženeš s tělem přikrčeným, zebe smrti mráz,
Juriš! Juriš! na bodáky! Oko zkalil vztek,
Letíš v před, a jenom víš, že jeden padne z vás.
Vol si vol, bud' dát se zabít, neb sám zabíjet.
Necht' Tvé srdce z ocele je tak jak oruž Tvá,
Mihni se jak blesk a stihni prapor Tvůj kde vlá,
Zastři ho, jet' český prapor, proň v ples smrti let'!

Och můj... padáš? Proč mi mdlo je? Kolil's, a ted' sám
Sklán se kácíš... jas žhne v očích, bleskných mžitek vír.
Chroptíš, v křečích svíjíš se, Tvé rudé krve plam
Rdí se v sněhu, Tvůj ryk smrtný věčný ždá již mír...
Klesám k Tobě na kolena, och, dej ruku sem,
Jak mou tiskneš! zmáháš mdlobu, blízký smrti sen,
Ale ve Tvých očích věrných s koncem čtu již smír.

Dokonáno. Spíš již věčně. V drahé tváři Tvé
Jemný úsměv, jak by kdos Ti silný líbal ret.
Och, že české vlasti Genij v náruč svou Tě tiskne, vine
A v jeho se oko vpíjí, Tvůj, mně zhaslý hled?
Volají. A jda, Ti žehnám. Tak chei umřít též
Pro Čech volnost, blízko Tebe, ó bych pad', ó kéž,
Bratře, reku! Dejž mi osud za Tě jít ted' v před!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Jest nad míru pozoruhodné, že pouze a tak poměrně malé procento jest těch, kteří v nynější zápletky Spojených Států s Mexikem obstáli zkoušku lékařskou a vyhovující všem požadavkům rekrutních stanic byli přijati do armády Strýčka Sama. Není tak nedůležitým, jako stojí ty příčiny mnohé za to, abychom jim trochu pozornosti věnovali. Zápisys vykazují, že mnoho žadatelů k odvodu se do stavivších nemohlo býti přijato, nejen pro špatný

jejich stav zdravotní, malou rozedmu hrudníku a mnohé vady tělesné, zejména i srdce, plie a p., ale i proto, že po stránce mravní vykazovali poruchy třeba zhojené, tož toho druhu, že výchově lidové zrovna neslouží ku cti a dokazuje, že kdybychom se měli dostati do sporu s nějakou větší mocností, že by takováto mravní pokleslost, následky její a tělesná sehátralost i slabost asi špatně se nám vyplatily! Žije se příliš rychle, všude samý "šport," požitky

a jiné, co nezůstává bez zkázonosného vlivu na úroveň národa a práci, pohybu, se každý vyhýbá, protože jen lehce chce býti živ a nehrabe-li peníze sám, tož otcem nahrahané dovede rozházeti, prohýřiti, zdraví své a jiných ničiti. Tak noci se nastavují, v prachu a špíně holduje všem nečistotám a různé náklady se šíří. V prachu a špíně! Zdůrazňujeme, že prach zejména tuberkulosu zaviňuje, o jiných nákazách ani nemluvě, jako mázdřivka a p. Řekli jsme si na místech těchto již tolikrát a jestli znovu píšeme, děje se tak jedině z toho ohledu, abychom spojili s výše pověděným, neboť u nás cvičení těla i mysl má za následek posilu a utužení, z našich řad vychází mladíci pevní ve svaly i charakteru a okolnost ta sama již dokazuje, co třeba, aby když v jedinech v celém národu se získalo. Pokud druhého zástoje se týče nutno k tomu přihlížeti, aby v našich Sokolnách bylo vždy čisto, vzdušno a co hlavního, aby tu bylo co nejméně prachu! Považme jen, že tuberkulosa mezi 472,000 muži ve Spojených Státech vydaných na pospas prachu v patnácti různých zaměstnáních vyskytovala se 2.29 na každý tisíc případů, oproti 1.55 všech zaměstnaných mužů vůbec; 42.05 procent úmrtí tiskařů, litografů a sazečů, již zemřeli ve stáří mezi 25 a 44 roky, podleho tuberkulose, co zatím 21.88 bylo farmářů, zahradníků a venkovanů.

Bratři naši Slováci pořádati budou svůj slet tentokrát v Chicagu a to po našich dnech sletových. Nemůže býti o tom ani dost malé pochyby, že naše N. J. S. a hlavně po sletu svém Župa Střední, jsou důkladně připravena, přičiní se již se svým odborem technickým, abychom bratřím našim nejbližším ukázali, že u nás Sokolů vzájemnost slovanská není jen prázdným slovem a jako Čechů vůči Slováckým vždy se projevovala. V těch dobách zlých, jakž jeví se po rozpuštění České Obce Sokolské musíme pracovati my zde, když naši doma nemohou a k těm mnohým našim úkolům náleží i navazování styků se všemi druhými pokrokovými organisacemi sokolskými, slovanskými. A tu bratři Slováci jsou rozhodně v řadě prvé. Jsou nám nejbližší a také byli zde ve Spojených Státech první, již spolu s námi výchovu sokolskou považovali za trochu více, nežli pouhé "komediantství," jakž rády nám živly zpátečnické kdys byly tak rády předhazovaly, nežli jim napadlo zneužití toho jména Sokol a přibítí je "na kříž vlastních svých organisací," které si také nadávají "Sokolů" místo "černých havranů." Měli jsme kdys potíže s takovou a podobnou chamradinou a také bratry Slováky stejný potkal osud i jim přibýlo "na stádečku věrných oveček katolických farností a mocného Říma" a později i tak zvaných sokulčat evangelického zbarvení. Nejsme tedy v tom ohledu sami a bude-li se někde v New Yorku přibíjet ten náš sokolský monogram i "na kalich páně," nuž at' tedy se splní, ale tolik jest jisto, že my Češi a Slováci, živly pokrokové a sokolské zvláště tím pevněji semkneme šiky své, tím mohutněji budeme volati do světa: "že przněním mysle těžko k napravení těla přispěti lze a flanda na hrazdě s bříškem trochu

většího objemu vypadá neméně směšně, jako zavěšený kolárek protestantský do kruhů." A tohle všechno znajíce budeme na stráži, musíme býti a o sletu našem i té i oné Župy necht' se již ukáže, jako na sletech bratří a sester slovanských. "Zpátky ni krok!"

Přípravy sletové Župy Střední pokračují velmi dobře, jak po stránce technické, tak i všech druhých odborů. Ze Župy Severovýchodní však zvěsti docházející nejsou zrovna potěšitelné, tam místo práce a příprav sletových, jako by zmalatelnost povšechná zaujala mysle bývalých pracovníků sokolských a ti to navzájem libují si dnes spíše v osobních třenicích, nežli v silnější a opravdové práci sokolské. Tak jest nejen v Župě a správě téže, ale tak žel jest i v jednotlivých jednotách. Přesvědčili jsme se, kde vlastně "kámen úrazu" a vidíme nápravu jedině v tom, jakž bylo naše ústředí jen správně rozhodlo. Do Clevelandu a po případě do Detroit, Mich., bude muset být vyslán člověk nový, pracovník nadšený a bratr, jenž dovede studovati ledví všech těch, kdož dnes celku zapomínajíce, spíše svému "já" holdují. Víme, že pravda bolí, ale necht' bolí bratři vedoucí! Poznali jsme sami, co schází vám, víme také proč ztratili jsme jednu jednotu v Clevelandě a víme, že tak mnohý ještě tam u vás, jemuž "červená košile" spíše se zamlouvá, nežli dobrá a poctivá práce sokolská, třeba v modré kajdě! Nejdete-li do sebe sami, nemyslíte-li, že těch "osobních krámků" prozatím již by mohlo býti dost, tož pošleme vám činovníka, jenž se vyzná v životě sokolském, dovede nadehnouti k práci na cvičišti zrovna tak, jako ve správě jednoty a konečně Župy a jestli se nemýlíme, "napravil podle našeho receptu již tak mnohou hlavu otekrou." Tam kde nestačí dobré slovo bratrské a sokolské stačí někdy "studenný obklad", kde mnoho toho "já" zamění se slůvkem "my" a kde nemůže se pochopit zájem celku vyvolá se opravdovou činností a s trochou nadšením jedinec na cvičišti i zájem u těch mladších, aby chápali se otěží po těch starších. V Župě Jižní stěžují si také na mnohé ty bolesti a pohodlnost tak zvaných činovníků a tak se nám někdy zdá, že doكد bylo nás málo, nadšení více a práce i obětavosti všude i v těch nejmenších jednotách, že šlo té naší N. J. S. skoro lépe k duhu, nežli dnes, kdy nás tolik tisíců figuruje na papíře čtvrtletních zpráv, dost nepravděelně podávaných.

Upozorňujeme jednoty naše na povinnost, která příštím měsícem je čeká. Jestli jest pravda, že my Sokolové v práci národní vždy kráčeli jsme v šiku prvé, pak nesmíme zapomenouti na vhodné uctění památky druhá našeho mistra Jana, stoupence jeho a hlasatele pravdy mistra Jeronýma Pražského. Týž chtěl, aby národ český v zemi české vlastním byl pánem. A již to zvláště nyní mělo by nám stačiti, abychom přistoupili ve všech českých osadách a hlavně kde naše jednoty jsou za spolupůsobení všech spolků, organisací a jednot svobodomyšlných a pokrokových k práci, jež vyzvedla by význam tohoto

velikého Čecha i před jinými. České Národní Sdružení rozhodlo se k uctění památky mistra našeho ku konci května, poskytne všechen potřebný materiál, pomůcky a rady, jakž nejlépe by se postupovati mělo a v Chicagu hned po dni výročí smrti Jeronýmovy čili o zdobení hrobů vzpomene se i mučedníků druhých. Tak uspořádají se posmrtné vzpomínky na popravené české mučedníky z doby nynější hrozné války a na ty české bojovníky za samostatnost českého národa, kteří v armádě ruské, srbské a francouzské položili životy své za lepší budoucnost staré naší vlasti. Čistý výtěžek těchto dnů věnován bude k ulevění bídy pozůstalých po oněch našich "dobrovolcích." Dojista nejvhodnější to způsob připomenutí si památky našeho Jeronýma, mučedníka za svobodu lidu svého a s ním mučedníků za svobodu vlasti těch v dobách nynějších, jež tak krutě dolehly tam na ty naše doma. Pětistiletou památku Husovu nebylo lze v Čechách oslaviti, jakž si lid byl sliboval, ba ani ne tak, jak naše Česká Obec Sokolská si byla představovala, neboť nastavší vzájemné se zabíjení lidí "na velko" špatně slušelo slovům velikého našeho mučedníka kostnického... Jeho volání po právu člověka, po pravdě, po právu bytosti a svobodném vývoji nesrovnává se s tím, co dnes v dvacátém století veliké kultury v Evropě se děje. Však my sotva změníme a jen toukojiti se budeme nadějí, že z tohoto strašného zápasu vyjde naše vlast, třeba zubožena nyní, volná a osvobozena od tyranů svých rodu habsburského...

Sledovali jsme se zájmem, dojista jen pochopitelným, jak dopadne s budovou Dělnícko Amerického Sokola, na 72. ul. v New Yorku. Když minule jsme se tam stavěli, abychom přesvědčili se i o činnosti bratří našich D. A. S., povídalo se o finančních nesnázích v jakých tento veliký podnik sokolský se pojednou octnul. Již strachovali jsme se a s námi dojista každý upřímný bratr, že tento stánek sokolský dostane se po případě do cizích rukou, že všechna ta píle, námaha i snahy veškeré budou nadarmo. Na štěstí však nestalo se a co toto píšeme, již téměř všichni držitelé bondů rozhodli se, že vydají se potřebné akcie a veliký tento podnik český, že musí zůstat v rukou krajanů! Povážme-li, že jedná se o podnik, který prospívá živým, tedy podnik, jenž daleko vyváží různé ty snahy na zřízení, zvelebování a zakládání nějakých těch "národních hřbitovů" pro mrtvé, musíme jen bratřím newyorským k rozluštění tohoto finančního oříšku blahopřáti, tím upřímněji čím těsněji spjatý jsou dnes ty pásky vzájemné mezi naší N. J. S. a D. A. S., třeba zatím jen po stránce technické. Doufáme, že ovoce — dobré ovoce — těchto vzájemných styků a pochopení záhy se ukáže! Jsou i mnohé naše jednoty, jež veliké Sokolny nákladné a všem požadavkům vyhovující si postavily a dnes s nesnázemi finančními mají co zápasiti. Jsou i jednoty naše, které zbudovaly si vlastní stánky, jež hodí se pro všechno a na všechno, jen k účelům našim tělocvičným nikoliv a jsou zadluženy až do poslední cihly u střechy a úroky na "mortgage" vyčerpají nejen pokladnu, ale i všech-

ny síly pracovní. Jinde jsou naši v "podružích" jednot podpůrných a jiných a ještě jinde omluví se zaražená činnost v tělocvičném tím, že není vlastního stánku, kdežto kdes od té doby co prý mají "vlastní svůj stánek, všechno pohodlí a moderní zařízení" jest hůře, nežli bývalo kdy před tím, neboť správa budovy se bojí, aby evičením se cihly a stěny neotloulaly! I aby to vše kozel spral!! Staří naši harcovníci nám odcházejí a noví se nevyskytují a ti co by mohli, nemají dostatečného pochopení pro práci a činnost sokolskou, ba v mnohých případech jsou ti mladí s námi, ale sotva by vám mohli vysvětliti proč a nač to naše Sokolství jest vůbec.

Zastavili jsme výměnu "Vesmíru" a byvše upozorněni na výron naprosto chorého mozku, jenž v rozkladu svém pomalu žloutl až nyní docela i zčernal, přečetli jsme si tu sprostou komedii pod názvem "Sokolstvo a Iška," ze dne 19. března. Nás takové hrubství nikterak nepřekvapuje a "bratry" tohoto druhu se zabýváti nehodláme, již proto, čeho jsme si přáli stalo se. Vytáhli z našich řad — museli vytáhnout! Odměnil se bývalý "černý panáček" těm "darebákům", nejlepším svým přátelům kdys v Omaze, proč by "neposlantal" i ty, již mohli již dávno uveřejňovati lecos, čemu se říká v prosté mluvě, "že láme vaz," kteří však znají, kdo vlastním svědцем bývalého "bratra," znají kdo vlastně škůdcem jeho "doma i v listě" a znají ještě mnoho jiného z těch dob, kdy bylo dobré i to "brko sokolí" s těmi jalovými frázemi, jen když bubnovalo na prospěch toho, jenž dnes vyloučen ze vzdělavacího odboru N. J. S. přinucen byl jednáním svým poděkovati se z členství i místní jednoty, kde býval kdysi bratr Zdrůbek. Ten Zdrůbek, jenž dnes by se zhrozil co jménem jeho a Husovy pravdy koná se v kroužku, jenž opovází se na Husův dům, dílo svobodomyšlných požádati o povolení k stavbě, tedy cestou naprosto úřední a přijati povolení to vydané družstvu pro postavení Husova Domu stavebním odborem městským na stavbu dvoupatrového kostela v čísle 4236 — 42. záp. 22. ul. za deset tisíc dolarů. Tolik prozatím. Máme však po ruce mnohé, co přesvědčilo nás, jakž po leta jsme v jistém člověku se klamali, jak dotyčný "bratr" dovedl klamat nás. Na jednom však trváme, aby se žaloval "Providence Journal", jiné žaloby jsou zbytečným házením písku do očí lidem nemyslicím. "Providence Journal" jest nejen bohat, ale na zápas tento výtečně připraven, tolik povědětí můžeme již dnes, jako ujišťujeme bývalého "bratěrku," že u nás pro strach máme uděláno! Šviha také brečel a zaklínal se svojí nevinou, když mu naši v Praze šlápli na kuří očko, proč by nedovedl natáhnouti moldánky jezuita? Švihovina v Čechách před válkou, zde iškovina o válece a doma zase šmerhalovina — samá vina...

Dne 24. března zemřel nám bratr, jehož činnost sokolská a svobodomyšlná pronikala zvláště za pobytu mezi těmi hochy našimi v Cedar Rapids, Ia., kdežto v Chicagu již jen syna svého v šiku našich Plzeňáků vedl, sleduje každý postup naší N. J. S.,

každý náš krok, zdar i nezdar mnohý. Byl dobrý člověk český, dobrý muž a dobrý otec doma a nám bratrem jedním z nejlepších. Mnohou půtku spolu jsme vybojovali, v mnohém podniku českém spolu pracovali a když bylo třeba britkého, poctivého a spravedlivého péra, věděli jsme, že na přítele našeho osobního, harcovníka a Sokola pravého Dr. Aloise M. Záhoříka lze počítati. Bylo v boji proti "sebevražednému letáku" v Cedar Rapids své doby, kdy v tisku anglickém jméno svobodomyšlných Čechů bylo pohaněno. Tehdy stál Záhořík s námi, byli jsme "na frontě" a bili jsme se i pravda, jako vždy zvítězila k naší potěše! Záhořík psával do "Svornosti" a to vždy s úmyslem prospěti věci naší, prospěti té svobodomyšlnosti a tomu Sokolu. O, co krásných chvil jsme spolu prožili, co tu bylo vzájemným porad a co díla, co dohovorů, co plánů mnohých... Leta přikvačila, čas prehal a my seznali, že stárneme, ale nestárli jsme v mysli své a v srdci svém, až pojednou těžká choroba na přítele našeho dolehla a on jí posléze podlehl. Tělo jeho odevzdáno bylo plamenům a z čistého toho ohně, necht' nový vzejde oheň nadšení těm mladším, jimž Záhořík na vždy bude vzorem. A takový vzor ztratili jsme u nás v Chicagu, kdežto Tělocvičná Jednota v Philadelphii ztratila minule sílu neméně nadšenou, pracovníka upřímného a Sokola v pravém toho slova smyslu. Bratra L. J. Pavlíka již není! Znali jsme tu duši dobrou, znali jsme tu jeho činnost tělocvičnou a jako vedoucího výsledky jeho práce. Každý z členů jej měl rád, Sokolky vážily si ho i rady jeho a ta mládež, ta káňata sokolská tak ráda naslouchala povelům svého učitele, kdežto členstvo jednoty bylo naň i činnost jeho hrdo a my v ústředí znali, pokud br. Pavlík dovedl se uplatnit i v tom našem velikém celku. Jdou ti naši, jdou a kde za ně náhrady? Památce jejich čest a paměť na mnohá leta a pozůstalým vřelá soustrast naše!

My věříme v "přípravenost" národa, ano, ale trochu jinou, nežli jest pouhé "vojáckování" několika jedinců, několika vyvolených, aneb militaristické hnutí "skoutů" a po případě zavedení vojenského výcviku do škol veřejných. My věříme v připravenost veškerého lidu, utužení a posilu celého národa, věříme v tělesnou a myslivou výchovu, jako věříme, že ukázněním a výchovou charakterů více se získá, nežli všelijakými politickými obraty a mašinacemi a vlivy na správy škol veřejných zvláště. Podle našeho soudu, kdyby na každé sebe menší venkovské škole učilo se tělocviku soustavně a postupně (jako učí se na příklad ve školách národů evropských), na všech školách veřejných, odborných i vyšších, kolejších a učilištích prospělo by se národu v celku více, nežli všelijakou tou "hrou na vojáčky", jakž mnozí nyní ve snahách tak zvané připravenosti by do škol rádi zavést chtěli! Na soustavnou práci tělocvičnou měl by se upozorňovati nejen lid, ale i všechny kruhy odborné a hlavně správy těch kterých měst a míst vůbec. Nemůže býti o tom pochyby, že žactvo prošlé školou sokolskou na příklad u nás od jiného se liší, jak v chůzi, tak držení těla i

chování a to platí o obojím pohlaví. Utužení a výcvik těla nezůstává rozhodně bez náležitých vlivů na mysl tohoto žactva i mohli bychom podati na sta o tom dokladů. A to, když víme, jako když známe, že pouhá nesoustavná, jednostranná atletika výstřední více ublíží, nežli v celku prospěje musíme přijíti k tomu náhledu, že bylo by již na čase, aby výchovná práce našeho Sokolstva dosáhla náležitého ocenění, aby z řad našich co nejvíce bratrů a sester bylo tam, kde by prakticky doložiti mohli výhody a znamenité výchovné výsledky a dobré vlivy soustavné práce tělocvičné, to jest na školách amerických, na školách veřejných a na všech školách vůbec. V Americe v poslední době stále a stále hovoří se brzy o té a zase oné cestě "přípravenosti," zde obdivují se Němcům, jejich soustavnému postupu, organizaci vojenské a kázni národní — a důkladnost tu a pohotovost každý z nás musí jen zdůrazniti — tam mluví se o statečnosti Francouzů, nadšení Rusů, obratnosti Italů, houževnatosti a sebezapření Srbů, junáctví Černohorců, vedle vytrvalosti Belgičanů v ohromné té válce evropské — lidských těch jatkách strašných — a nikomu ani nenapadne, aby pátral trochu hloub, proč tomu tak. V Německu Turnérstvo připravilo nejlepší materiál vojenský, nejlepší "dělovou potravu" zkázněnou a hrdinnou. Ve Francii gymnasté náleží mezi nejlepší obrance vlasti, na Rusi jsou žáci českých Sokolů, již statečněji se bijí druhých a v Italii jsou členové tělocvičných spolků italských, již vedou bratry své, Srbové soustavný tělocvik zavedli nejen do škol svých, ale v organizacích jako "Dušan Silny" i jejich "Soko", kdežto gymnasté belgičtí v mezinárodní unii byli známi zrovna tak, jako naši vítězni členové družstev České Obce Sokolské v Praze. Nejsme pro žádnou válku, nejsme militaristy, aniž chtěli bychom vychovávatí národu svému nějaké "profesionální siláky a surovce," ale přáli bychom si, aby lid náš veškerý, bez rozdílu tak se utužil, tak sesílil v mysli i těle svém, aby mohl obstáti v soutěži každé, v zápolu jak kulturním, tak i boji o to bytí své, jež čím jest zdravější, tím prospěšnější jedinci i celku....

Pokračujeme pomalu sice, ale přece jen a to v každém ohledu. Naši na Východě členové a členky obou organizací, jak N. J. S. tak i D. A. S. dokazují namnoze již v praxi, jakž rozuměti třeba pravému bratrství sokolskému a sami měli jsme příležitost se o tom přesvědčiti, kdežto v Župách již přípravné se konají práce sletové společné i na společná veřejná a závody. Také po stránce vzdělávací Sokolstvo činí úkolům svým za dost, pokud lze a skoro v každém sboru a tolik tvrditi lze o všech třech jednotách volných a pokrokových! V Sokolnách panuje čilejší ruch namnoze a jinde myslí si, že na "pořádnou" činnost stačí nějaká ta dupanda, vepřové hody a konečně někdy hodně kluzská fraška, aneb "všeliké obrázky". Jinde "vzdělávací činnost" a nedělní "besídky" projevují se důkladným "ferblem", co zatím mládež tančí "tango", jestli ne docela ten "medvědí" a p. Na štěstí těchto smutných zjevů není mnoho a dosavadní výsled-

ky opravdové práce vyvází takovéto smutné ukázky "sokolské činnosti" naprosto. Ve větších jednotách jsou "taneční hodiny" třeba více navštěvované, nežli cvičení Sokolek, ale to nebylo by tak zlé, když povážíte na druhé straně, že "na akci na osamostatnění českého národa" hraje se ob čas "tyátr". A protože se "meze dobročinnosti nekladou" sčítuje se pak každý hřebík, páni "ochotníci" — pardon umělci — počítají si za vystoupení ve prospěch země, která je zrodila, po pětce a dotyčný odbor jednoty, která "tyátr" za laskavého spoluúčinkování takových a podobných "uměleckých sil" pořádá podá si jednoduše plný účet za sň, světlo, posluhu atd. atd. Tož vzhůru divný sokole — tam na tom národním barvami českými natřeném holubníku jest místa dost . . .

Již několikrát jsme se přesvědčili, že to naše Sokolství má trochu lepší zvuk, že jméno Sokol již vchází u širší známost v kruzích jiných, hlavně ovšem odborných a amerických zvláště. Snažili jsme se i publikacemi anglickými dostihnouti této mety a těší nás, když v tom ohledu se daří. Tak v poslední době ukázalo se poznovu, že činnost naší N. J. S. vzbudila pozornost i v kruzích takových, kde opravdu jen padá na váhu! Tak dostalo se naši organizaci vřelého pozvání k účasti na sjezdu "Americké jednoty tělesné výchovy", jakž odbývati se bude ve dnech od 19. do 22. dubna t. r. v Cincinnati, O. Pořád sjezdu jest naprosto odborný i zahrnuje v sobě celou řadu zajímavých přednášek a dokladů praktických na školách, na cvičišti, hřišti, různých ústavech a p. Vedle toho byl pozván list náš a Výkonný Výbor naší jednoty na sjezd "Amerického sdružení na výchovu a povznesení cností občanských", jako na důkaz, že nikoliv nadarmo článek našich stanov o přijetí amerického občanství vřaděn byl mezi první povinnosti členstva veliké naší organizace národní.

Trapná nejistota, jestli br. Franta Synáček zahynul při zničení lodi "Brindisi", když byl jel jako člen druhé výpravy pomocné na Černou Horu, zdali zahynul spolu se Štěpánkou Hamplovou, dosud stává, dosud nepodařilo se nám zjistiti naprosto, stal-li se i on obětí složené na oltář humanity, či nie. Podle současných zpráv z Amerického pomocného výboru v Paříži a podle zpráv vlastních zdálo by se, že br. Synáček se zachránil a konečně padl snad do zajetí Rakušanů, již byli na tuto druhou Frothinghamovu výpravu s černohorskými dobrovolníky na loď i aeroplány ve vzduchu čekali, když byla loď padla za obět' plovoucím mín a po případě torpéda. Bratr Synáček byl s námi v Srbsku, jako člen naší družiny a pracoval pilně v nemocnici naší, od samého začátku v Dževdželijí až po Skoplji. Konal úkoly mu svěřené poctivě a svědomitě i pečoval v první řadě vždy a všude o naše zajatce, Čechy a Slovany, ba rozdál jim vše co sám měl, třeba toho mnoho nebylo, třeba bylo někdy i z úspor posledních! Svěřili jsme mu dozor nad "bolničary" a co hlavního nad našimi zásobami, potřebami a skladištěm kde našlo se vše co bylo z Ameriky nám k rozdáni poslá-

no. Br. Synáček měl třeba i mnohou chybu — a kdož z nás je bez chyby?, ale jinak byl bodrý člověk český a upřímný Sokol. V New Yorku, kde byl již několikrát a vždy v Sokolně, znali jej a protože byl již v první balkánské válce doporučili nám a tak se stalo, že stal se členem naší družiny první a nyní, když jel podruhé, ač varován, jako jejich vůdce nešťastný, jest již po tolik měsíců nezvěstným. Zahynul? Nelze tvrditi určitě, ale protože nepodává o sobě žádných zpráv, protože naše všechno úsilí najíti stopy po něm až dosud bylo marné, vzpomínáme člena družiny, vzpomínáme druhá našeho, vzpomínáme tím více, že br. Synáček byl jedním z těch odsouzených kdys "Omladinistů" v Praze, již za výmínečného stavu Taffem vyhlášeného pomahal demonstrovati, až se za to dostal za mříž, byl Sokol opravdový a na členství svém u new yorského Sokola a před tím na Žižkově velice si zakládal, kdežto slovanské cítění nebylo mu pouhou frází, jakž mnohé ty jeho zprávy a dopisy z nešťastné Srbie vždy byly dokazovaly, práce vykonaná dosvědčila.

Že dojde k rozpuštění sokolských jednot zahraničních, to jest v Němcích, ani dost málo jsme se nedivili, ba ani to nás nepřekvapilo, že v tom ohledu první byla jednota naše sokolská v Berlíně. Tušili jsme také, že od rozpuštění České Obce sokolské a Svazu Sokolstva Slovanského půjde se těmi našimi "přátely" vlády rakouské záhy trochu dále a již je tomu tak. Tělocvičná Jednota Sokol v Kutné Hoře byla rozpuštěna a celé řadě jiných jednot hrozí totéž nebezpečí! Za toto "přátelství" rakouských úřadů měli bychom podle některých našich lidiček a bývalých "bratěrků" poslati asi do Vídně "vyslovení důvěry," jakž na každý pořádný národ "mrzáků" by se jen slušelo, aby ty dobré kruhy vládnoucí přesvědčily se o naší české loyálnosti k "širší vlasti" a nestřílely již tolik do hladového lidu.

Již tolikrát upozorňovali jsme jednoty naše, aby posílaly veškeré milodary a příspěvky na jakékoli účele národní přímo našemu ústředí, již tolikrát dožadovali jsme se i v tom ohledu postupu soustavného, ale volání naše vyznělo nadarmo. Rádi bychom věděli a zjistili na kolik z naší N. J. S. posláno bylo Českému Národnímu Sdružení, na kolik na jiné pomocné akce do Srbska, pro naše české zajatce, dobrovolníky v cizineckých legiích atd. i rádi bychom o tom vedli záznamy. Jdou ty naše příspěvky a dary již do tisíců! Nám nezáleží na tom, aby bylo "někde v novinách", my konáme pouze a jedinně svou povinnost, ale nikdo nemůže nám zazlíti, chceme-li znáti, co jsme vykonali a pokud nutno síly naše ještě více napnouti. V minulém čísle psal br. Sedlák a poslal nám, na list náš, první dollar, jako dobrovolnou daň národní ve prospěch české akce, provázal článečkem a my redakčně zdůraznili. A jaký jest dnes výsledek, kdo vyslyšel br. Sedláka přání? Co toto píšeme nikdo a jen opět píše br. Sedlák: "Posílám mou národní daň za pět týdnů, totiž dollarů pět. Kvituj a odevzdej Č. N. S."

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

Dr. J. RUDIŠ. JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravní listu našeho, aneb jednatele V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatele zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravní každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravní každý měsíc.

Tiskárna a výpravní listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Dr. Winfield S. Hall:

LÉKAŘOVA DCERUŠKA.

(Pro list náš upraveno s laskavým dovolením spisovatele i Americké Jednoty Lékařské.)

V.

Netřeba ani zvlášť podotýkati, že děvčata nezapoměla přinést čerstvá vajíčka v následující sobotu ráno; ba naopak zájem jejich vzrůstal tou měrou, že hned jakmile dostaly se do kuchyně k mamince, již povídaly jak se pěkně ponaučily a že na příští sobotu musí donést čerstvá vajíčka slepičí. A snad, kdyby bylo třeba byla by děvčata donesla jich celé hnízdo. Byla jen zvědava jak to dopadne a co nového se opět dozvědí.

Lékař již byl připraven k poučení svých posluchaček a žákyň. Aquarium postavil stranou a připravil si stůl na němž děvčata měla pracovati. Připravil různé menší potřeby a rozumí se samo sebou, že umístnil tu i drobnohled.

“Nejdříve ještě, nežli začneme zkoumati vajíčka vámi přinesená,” pravil doktor, “zajdeme si do mé pracovny a podíváme se, jak kukuřice a boby klíčí a jak celý ten postup pokročil.”

Shledali, že kukuřice byla pěkná zelená a listy její sahaly již do výše nejméně třikrát tolik, nežli jakž bylo viděti minulé soboty. Vypozorovali zároveň na upozornění lékařovo všichni, že zrnka kukuřičná již nebyla plná, ale podobala se spíše prázdným skořápkám. Totéž platilo i o bobech, také ty byly hodně vyschlé a část masitá téměř již docela zmizela, kdežto listy byly již jednou tak veliké jako týdně minulého. Mimo to listy obou rostlin byly svěží, zelené a čerstvé.

“Tak a nyní se podíváme na vajíčka,” prohodil lékař a drže jedno na dlani na ruce nahoře je jedno-

duše nat'ukl a malými kleštičkami opatrně a polehounku vybíral rozbité částčky skořáčky tak až měl kolem do kola otvor as na jeden palec v objemu. Děvčátka přihlížela pozorně počínání doktora i pozorovala, že již bílkem viděti jest u středu vajíčka žloutek. Otvor byl jakoby nějakým okenkem, jímž měly do domečku toho nahlížeti. Pojednou Markéta spozorovala malý bělavý kroužek as tak veliký jako nehet jejího malíčku.

“Co je to za malý kroužek na vrchu na žloutku, míním to bělavé místo zde?” ptala se Marketa.

“To je počátek malého kuřátka,” odpověděl otec její.

“A kdybys byl otevřel vajíčko na druhé straně, tak bychom tohoto kroužku neviděly, není-li pravda?” prohodila Marketa.

“Tak jest,” odvětil lékař, “kroužek ten nalezá se vždy na vrchu a na této straně.”

“Nevěděla jsem, že vajíčko má horní část,” namítla Berta.

“Již tomu tak, necht' si položíte vajíčko jakkoliv poznáte ihned tuto část, čili vršek jeho.”

Děvčata sice souhlasila, avšak chtěla se přesvědčiti sama na druhém vajíčku. Lékař tudíž podal jiné vajíčko Bertě řka, aby vrchní část sama našla i pověděla mu kde je má nat'uknout. Berta pochopie naznačila místo a doktor vajíčko otevřel, jakž byl již s vajíčkem prvním učinil a skutečně malý ten bělounek kroužek objevil se i tentokráte u středu nad žloutkem.

“Podle toho by se zdálo, že se žloutek točí,” prohodila Marketa.

“Tak tomu jest,” odvětil lékař, “nebot' malinký zárodek kuřátka se vždy obrací k vrchu. Zdaliž v tom vystihnete nějakou zvláštnost?”

“Na hnízdě má asi ten význam, že vždy přihlíží se tento zárodek k matčiným prsoum,” pravila Marketa, “a tam udržuje se v teplotě.”

“Ano, zněla odpověď doktorova, “a možné, že i jiné má ještě výhody, jež objevíme asi později.”

Na to zavedl je lékař k inkubátoru i ukázal děvčatům malé hnízdo, v kterém leželo šest vajec. “Den, kdy byla vajíčka tato na hnízdo položena,” pokračoval otec, “na každém vajíčku jest poznamenán. Jedno jsem sem dal v sobotu, před týdnem, jedno v pondělí a pak již každý den následující po jednom, poslední byvší položeno sem právě před čtyřadvaceti hodinami!”

Lékař chtěl, aby Markéta vajíčko to nat'ukla, však ona strachuje se, aby snad nějak neublížila, požádala otec, aby jen sám tak učinil. Ten pak pokračoval týmže způsobem jako před tím, vajíčko nat'ukl a udělal malý otvor, jímž by vnitřek pozorovati se dal a hlavně vrchní část nad žloutkem. Pohlížeje dolů skrze průhledný bílek, poznali ihned všichni, že za oněch čtyřadvacet hodin co vajíčko nalezalo se v inkubátoru, tedy v teple a ve vlhku, ten malinký, drobounký zárodek se probudil i začal růst. Nyní již vypadal spíše jako hruštička a byl nejméně třikrát až čtyřikrát tak veliký, nežli to původní kolečko v čerstvém vajíčku. Lékař vzal malé ostré nůžičky, vystříhl celé to tělísko zvláštního

tvary, položil na trošek vody, aby plovao po vrchu téže i podložil pak pod veliké zvětšovací sklo, jež by měl již k cíli tomu na stole připravené. Děvčata shledala, že zárodek kuřátka jevil dvě zvláštní rýhy, jež táhly se středem tělíska hruškovitého tvaru.

“Vizte to zde, jest začátek a početí malého kuřátka”, vysvětloval doktor. “I vidíme tu divy jeho stvoření v prvním dnu jeho života, jakž z určité hmoty povstává!”

Napotom vzali vajíčko, jež nalezalo se v inkubátoru po dva dny, otevřeli je i shledali již patrné změny. Neměli docela žádných obtíží najíti hlavičku a konečně malý váček, jenž již představoval žaloudeček. Objevili rovněž, že strana kde nalezal se žaloudek přilehala těsně ku žloutku, kdež patrně přijímala potravu matkou jim opatřenou a v zásobě tu složenou.

Když pak vajíčko třídenní bylo otevřeno tu již následovalo překvapení a podiv nemalý obou děvčat. Jakž tak leželo stranou, mohly již viděti srdéčko kuřátka, ano bije, vysílajíc proudy krve po povrchu žloutku a to v celé síti cév krevních. Ano, mohly docela snadno počítati úderu srdce i shledaly, když kapaly teplou vodu na povrch žloutku, že srdéčko bilo rychleji a jestli pomalu a opatrně kapaly vodu studenou, bilo pomaleji. Když pak používše drobného pohledu podívaly se na zárodek trochu lépe uviděly již dvě tečky oční, jakož i to, že začaly se již i křídélka a nohy tvořiti.

Za to čtyřdenní a pětidenní kuřátka jevila neméně podivuhodné změny i postup a tu již mohla děvčata vypořizovati tvar nohou i křídel i přesvědčiti se co konala tu příroda velmocná, jakoby na důkaz, že se vším tím nějaký ten bůh neměl naprosto co činiti, alébrž, že takový jest vlastní postup vývoje.

Šestidenní kuřátko objevilo již zrakům pozorujících děvčat našich kůži, na které již bylo viděti místa, kde asi bude peří vyrůstat a se tvořit. I tolik dívky spozorovaly, že v tomto případě žloutek a bílek jaksi ubýval, že nebylo jej již tolik a že patrně kuřátko se vyvíjející spotřebovalo k svému živobytí jako potravu. Ptala se děvčata na to doktora, ten jen kladně jim odpověděl a na otázku, jak kuřátko může ve skořápce dýchat ukázal jim pomocí drobného pohledu, že skořápka jest plna malých porčí otvorů, kudy vzduch prochází. Otvory ty dají se vypořizovati ostatně i bez drobného pohledu a skla zvětšovacího. Tak kuřátko nejen se živilo, ale i dýchalo!

Lékař rozhovořil se o tom, jak matka slepice čili kvočna postarala se o svá mlád'ata, o své dětičky, její kuřátka tím, že ve vajíčku každému nahromadila potřebné látky na nichž se potom počínajícím kuřátko živilo po celou dobu jednadvaceti dní, nežli se vylíhlo. Upozornil dále děvy na to, jak dlouho musí seděti kvočna na hnízdě, jak dlouho musí je zahřívati. Potom musí nad nimi bděti v noci, aby je zahřívala tělem svým a ve dne musí si je prováděti brzy sem a zase tam, hledajíc pro ně potravu i rozhrabávajíc pro ně půdy, aneb vše to, kde by pro ně něco k snědku bylo.

Děvčata souhlasila s tím co lékař jim byl dues pověděl a vysvětlil i prohlásila, že vždy se jim kuřátka zamlouvala i matka jejich, slepice, kvočna, ale nyní kdy vědí jak to všechno v přírodě se děje vlivem hmoty, věčné hmoty, v níž i všechna tvůrčí jest síla teprve dovedou chápati i musí tím spíše milovati tu slepičí matku, která vždy se o ty své dětičky, o ta svá kuřátka tak stará, o ně pečuje, před úrazem a zkázou je chrání. A co takto o té kvočně, té matce kuřátek hovořily z hodiny se ubírajíce napadlo je, že i jejich matka o ně tolik pečuje, tolik se stará a ještě více, nežli ta slepička pro ně koná, snažíc se, aby co nejlépe se jim vedlo, všem v rodině...

A když žádný bůh netvořil, když žádná tvůrčí moc jemu podobná na kuřátka a jich líhnutí neměla vlivu, žádná nejsvětější moc, pak dojista i bylo tak i s jinými živočichy v přírodě a hlavně i s člověkem...

Tak rozumovaly si, o záhadách přírodních hovoříce i k tomu přicházejíce náhledu, že pojem o dvojatosti síly a hmoty v životě lidském bude asi křivý, protože podle všeho nestává žádné hmoty bez síly a žádné síly bez hmoty. A tu nemůžeme míti nejmenší pochybnosti o tom, že svět jako takový stvořen býti nemohl, to jest, že jej nemohla nijaká mimo něj stojící síla do života povolati, nýbrž, že jest věčným. Co nemá ani počátku, ani konce v prostoru ani v času, nemůže míti ani počátku, ani konce ve svém bytí čili ve všem děje se obnova, ve všem jedno z druhého vzniká a lidé, tedy člověk z člověka pochází.....

(Pokračování).

NAŠI HOŠI — “NAŠE ARMÁDA ...”

Nemůže býti o tom pochyby, že dnes my skutečně již máme svoji armádu, armádu to našich sokolských hochů, již nalezají se v zajetí, armádu hochů českých, již raději se bratřím ruským vzdali, nežli by bojovali za “širší vlast;” v Srbsku nešťastném raději podnikli strašnou a trnitou cestu Albanií s ustupujícími bratry Srby, nežli by šli a vrátili se k Rakušanům a posílili takto šiky jejich proti spojencům Slovanů. Padla strašná slova, že “národ český bude národem mrzáků” po válce a přes to, že Rakušáci mrzáky z národa našeho nadělali, že snaží se vyhubit veškeru jeho inteligenci, máme této intelligence a nadšenců školou sokolskou prošlých, bratří opravdu upřímných na tisíce a tisíce v zajetí ruském a v zajetí srbském dnes v Italii i ve Francii. Nevíme, jestli mrzáci němečtí budou v mozku svém, jako byli vždy, aneb předstírali, chytřejší mrzáků českých, nevíme jak dlouho různá ta poranění údů působiti budou na mysle Rakušáků, ale tolik víme, že po válce bude právě v této inteligenci české, těchto zajatců největší opora pro starou naši vlast po stránce vývoje, rozvoje, po stránce kulturní i výchovné! Z nich také nové šiky sokolské se zrodí, z nich i nová zdatná budou pokolení vlasti volné a svobodné... Pravda, bude mnoho sirot, mnoho vdov tam doma, mnoho starců vetchých, ale nový

život jarý a na zkušenostech v cizině, na zkušenostech mezi bratrskými kmeny slovanskými získaných založený. Cokoliv dobrého dnes hochům téměř prokážeme, prokážeme nepřímou budoucnou českého národa! Jsou s námi, sami nám tak píšou, sami dle toho jednají a snaží se poučiti dle vzorů našich, prosí nejen o nějakou menší pomoc peněžitou, ale také o zasílání našich časopisů, našich listů a píšou přímo nám, bratřím svým. Jsme věru zvědaví jen na kolik těchto pár slov upřímných a sokolských dojde povšimnutí, na kolik pomůže se i těm dobrovolníkům cizineckých legií ve Francii, na Rusi i o něm s bratry Srby. Výmluvy tu nemůže býti žádné, protože to pomahalo by se jedine: krvi z krve naší, bratřím našim . . .

Prvý lístek zní:

“Po dlouhé a trapné cestě přes Srbsko a Albánii dostali jsme se my téměř všichni co byli s Vámi ve Skoplji šťastně do Italie. Vzpomínáme Vás často i všech členů Vaší misije. Nyní by se nám vedlo již lépe, až na to, že nemáme peníze na různé maličkosti, na tabáček atd. atd. Byli bychom Vám vděční, kdyby Jste laskavě obrátil pozornost našineců i k nám a vypomohlo se nám nějakým způsobem se bemenší částkou peněžitou. Máte seznamy našich a tu i u mnohých příbuzných dalo by se zaklepat. Mnozí z nás by jen za půjčku považovali, neboť doma i po válce ještě dosti zbyde. Nyní spojení s domovem není však tak snadné, jako tam k Vám. Jakž některé časopisy nebylo by možno nám posílati? Předem za vše co pro nás se učiní vřelý dík i vzpomínající na skutky dobré, které Jste pro zajatce vykonal, doufáme, že i tentokráte bude nám vyhoveno a pomoheno. — Srdečně Vás zdraví Váš Rudolf. Adresa: Rudolf Bartůněk, zajatec, Reparto Cap Cerlino, Asinara Sardinia, Italia, Gruppo A & B.”

Druhý lístek od našich Pražáků, našich ze známého 28. pluku jest ještě zajímavější a adresován bratři přímo na nás, na Sokoly v Chicagu, to jest hlavně na naše ústředí zde se nalezající. Jen čtete, pozorně čtete:

Kurmyš 2./2. '16.

“Bratřím Sokolům v Chicagu!

Jakožto váleční zajatci dovoluujeme si Vás prosit o nějakou částečnou pomoc. Vzpoměli jsme si na Vás bratři v době tak kritické a doufáme, že námi neopovrhnete. Nemusíme ani připomínati, již druhý rok v zajetí, jsme již s našimi oděvy u konce. Jdem touže cestou, bratři, jako Vy. Jsme Pražáci od 28. pěšího pluku. Vzpomínáme na poslední slet v České Praze, když jsme ještě s Vámi, bratři, byli pohromadě nemajíce tušení, že v tak krátkém čase v takých poměrech budeme se nacházeti. Možná-li Vám bratři Sokoli, vypomozte nám, neb z naší milé vlasti nedostáváme ni odpovědi. Předem srdečný dík! S hrůzavým “Na zdar!” Alois Gec, Frant. Otto, Josef Blažek, Jarda Svoboda, váleční zajatci v Kurmyši, Simberská Gubernie, Rusko.”

Slavomír Kratochvíl:

SKADAR! SKADAR!

Smutné, a věru trpké vzpomínky! Dne 24. ledna oznámila vítězstvím a krví zpitá Vídeň, že rakouské vojsko obsadilo Skadar. . . . Tu slavnou černohorskou Skodru, o níž se bili před třemi léty po sedm měsíců, úpatí jejíž pevnosti na strmé, pyšné a nepřístupné skále bylo zaplaveno potoky srbské i turecké krve. Až 23. dubna 1913 když Essad Paša vzdal se černohorskému knížeti Nikolovi a čestně ustoupil do Albanie, Černohorci se Srby vtáhli do této dosud za nedobytnou pokládané pevnosti. Skadar padl! Skadar padl! znělo tenkrátě všude doma, kde hlaholil český a slovanský jazyk. S jakým napjetím čekali Češi tehdy, kdy Skadar padne, jest-li padne! A jak bouřlivě byl tento úspěch malého, se zarputilým a odvčným vrahem zápolícího slovanského národa uvítán. Každá dědina ho oslavila — a když ne zřejmě a hlučně, tedy tiše. Neboť vláda jak si začala všimati sbírek na podporu raněných Jihoslovanů spozorovala ono jí nepříjemné a nebezpečné nadšení Čechů pro Srby, a začala najednou všechny projevy sympatií všemožně brzdit.

Tehdy jsme oslavovali se Srby a Černohorci pád Skadaru, dnes div bychom s nimi neplakali, kdyby už nebylo toho chladného, odhodlaného a na vše vzdorně připraveného pocitu stoické pohotovosti. Bylo to v Králově Poli, české výspě poloněmeckého Brna, pravém českém vosím hnízdě, odkud nejeden zdařilý výpad byl podniknut proti německé baště. Zpráva o pádu Skadaru došla ráno, a okamžitě, během necelé hodiny, bez jakékoliv organizace, červeno-bílé prapory vlály skoro po celém městě. Netrvalo to ale dlouho — v 10 hodin již chodili četníci, a komandovaní městští strážníci vyřizovat vzkaz pana hejtmána, “aby se ty prapory zase sundaly”. Tak to už tehdy začalo chodit.

Večer měl “náhodou” královopolský Sokol schůzi; a náhodou sešlo se tolik interesentů, že veškery místnosti byly plné. Schůzi řídil starosta K. Jarušek, vrchní ředitel denníku “Lidové Noviny”. Ještě během schůze žádali jsme s kol. Dominem Pavlíčkem přítomného říšského poslance za Kroměřížsko, v Králově Poli však bydlícího, Vil. Votrubu, aby po skončení schůze promluvil o významu dobytí Skadaru Černohorci a současně tlumočil radostné city přítomných navržením pozdravného telegramu do Cetyně a Bělehradu. Posl. Votruba ovšem byl na to již připraven, a žádal jen, aby byla provedena obecnostem žádost, aby promluvil. Těsně před ukončením schůze tedy obešlo nás několik rebelů, navzdor zamračeným zrakům sledujícího nás pana policejního komisaře, skoro veškery stoly, a když bratr starosta schůzi uzavřel, byl tu ihned spontánní projev pro řeč o Skadaru. Domin, urostlý, kučeravý junák vyskočil na podium, a tuřím hlasem oznámil, že poslanec Votruba promluví. Sotva však tento pronesl několik vět, policejní komisař Eiselt vstal a prohlásil schůzi za rozpuštěnou, nařizuje současně posl. Votrubovi, aby ustal v řečnění. Ten ale s trochou ironie, věda že komisař neodvážil se porušit jeho poslaneckou immunitu, klidně, jakoby přeslechnuv pokračoval dále. Pan komisař rozzloben odešel, a během 8—10 minut, jež byly tak získány, pokračoval řečník ve svém projevu. Pak již přišlo osm četníků ve válečné výzbroji, a začalo vyklízení sálu. Byla to zachmuřená komická tragikomedie, neboť i komisař byl Čech, i četníci, a nedošlo k žádným vážným výjevům — spíše bylo zjevení se četníků uvítáno posměchem — ale befehl je befehl, a tak rozsáhlý sál Besedního domu v krátkce byl vyprázdněn. Poslanec Votruba, sednuv ještě ku klavíru zahrál, — ano, tehdy se ještě hrála s nadšením, — “Šumí Marica”, jako na rozloučenou. . . . Telegramy

byly poslány, ale skonfiskovány tak jako více jiných, jak se asi mnozí z té doby pamatují.

Taková byla oslava dobytí Skadaru před třemi roky; jak jsme marně zuřili, když asi za rok, po zrození se nedochůdčete Albanie, Černohorci musili ustoupiti Skadar německému Wiedovi. Za evropské války obsadili ho znovu v červnu 1915, spíše z politických než vojensko-strategických důvodů. A nyní ho musili opět, ve dvou dnech! jak rychle padají v době vyčerpání nedobytné pevnosti, znovu vykliditi před německo-mad'arskými hordami.

Jak smutné vzpomínání. Kolik citů a krve Jiho-slovanů bylo zmarněno kolem této Skodry! Kdy konečně budou jejími trvalými pány? Těžké bude věru konečné účtování.

J. Sedlák:

NÁŠ PŘÍTEL.

Rád vzpomínám oněch dob, kdy stýkali jsme se s anglickými přáteli Sokolstva v Londýně, kteří často lichotivými slovy mluvili neb psali o nás, anebo k účasti nás zvali na veřejných vystoupeních a sletech jich sdružení tělocvičných, neb kdy za čest si pokládali, o výročních svých závodech s pozvanými Sokoly zápoliti.

Před rokem 1907 snad nikdo v Anglii neznal Sokolstvo a cíle jeho; teprve slet toho roku v Praze pořádaný vnesl více světla o nás do tělocvičného života anglického. Onoho sletu (V.) účastnil se Mr. E. Sully, sekretář National Physical Recreation Society, aby i v cizině tělocvik poznal a co prospěšného by spatřil, domů přinesl a uplatňoval. Představy jeho o sletu našem, jak on sám doznal, daleko byly překonány a on dojmy blahé a nezapomenutelné z Prahy do Londýna si odnášel. S jednotou sokolskou v Londýně navázal pak styky blízké a často žval tuto k závodům společnosti v předu jmenované, kterých naši též se účastnili. R. 1910 pozval osobně Českou Obec Sokolskou a francouzské gymnasty k závodům o stříbrný štít N. P. R. S., v nichž družstvo české zvítězilo nad francouzským a anglickým.

Třeba trochu zlé krve posláni českého družstva do Londýna způsobilo, přece jen později jsme poznali, že dobře tak se stalo, když výsledky dobré shledali jsme, neboť znamenité výkony družstva našeho v závodech oněch dojem velice příznivý u přítomných odborníků anglických zanechaly, mezi nimiž nacházel se též znamenitý, mladý cvičitel Mr. T. Hawtin.

Láskou k Sokolstvu muž tento zahořel a k tělocviku našemu a podporován čilým náčelníkem sokolské jednoty v Londýně, bratrem Josefem Severinem, jenž v době přítomné v Dublinu, hlavním městě Irska, se nachází, připravoval se k závodům sletovým r. 1912.

Co slet poslední v srdci jeho zanechal, nemůžeme odhadnouti. Na prostrná mužů i žen a závody neb ohromnou návštěvu lidu českého o sletu s velikou radostí vždy vzpomíná a mocným údivem nad neočekávanými výsledky činnosti sokolské, kterýchž vzdělaný, mocný a svobodný národ jeho dosud schopen není, nikdy hluboké uznání nám netají se projevit.

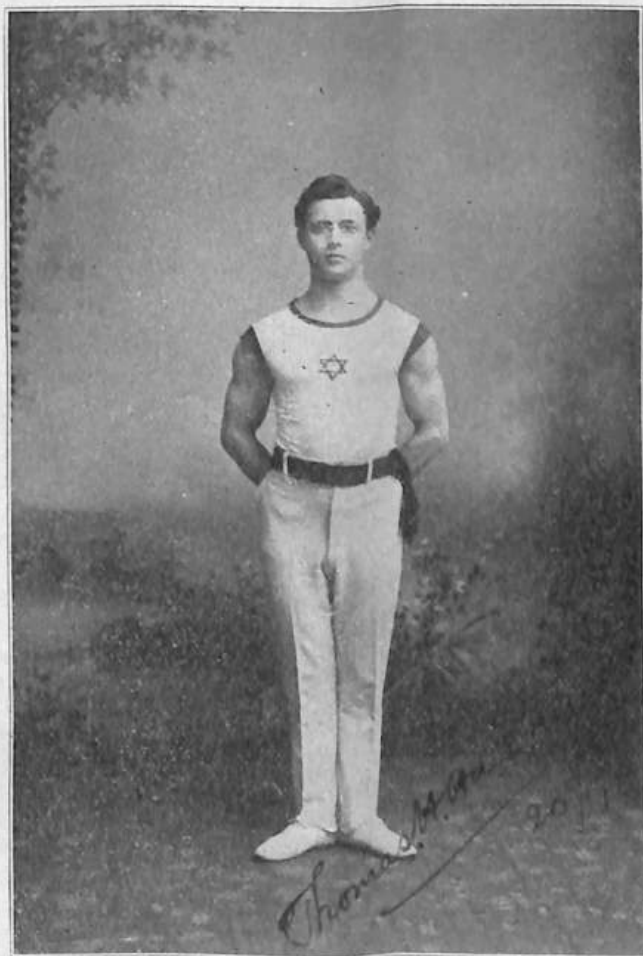
Závodiv v nižším oddílu, dobyl si malého diplomu a též v plavání věnce přebornického, kdež závodil pod jménem náčelníka Sokola Londýnského, J. Severina. Cen dobytých tak sobě váží, že za tisíce, jak řekl mně, by je neprodal a budou prý mu do smrti upomínkou na chvíle překrásné.

K tělocviku sokolskému přilnul láskou velikou. Co sokolského mohl získati a tomu rozuměti, to se cvičenci svými naecvičoval a o veřejných vystoupeních předvedl. Tak pozval nás jednou na veřejné cvičení svého klubu v Bowes Park u Londýna a já dosud s radostí připomínám si vše, co tam jsem spatřil. Muži cvičili skupiny bratří Slovanů, ženy s raketami od bratra Čermáka a při všem byl znatelný

vliv tělocviku sokolského, a když ještě hudbu českou při tom uslyšíš, nezapomínáš nikdy. Návštěva vystoupení onoho byla veliká jak u evičicích, tak u diváků. On však nikdy netají se tím, že je to sokolské — české.

S radostí uvítal by jakékoliv pojednání o tělocviku sokolském v řeči anglické — tak často přání své mi projevil. Poslal jsem mu tam dva výtisky "Our Task, Aim and Goal" a "Historical Sketch and Introduction to the Foundations of Gymnastics by Dr. Miroslav Tyrš", br. Jičínským přeložených a N. J. S. vydaných. Právě teď obdržel jsem dopis od něho, v němž mnoho je zajímavého a hodno uveřejnění: "Very many thanks for the books, which are most interesting, more especially as I have visited your country and understand the whole aim and intentions of the Sokol Society."

Bratr Čermák hodlal kdys napsati něco o tělocviku sokolském v řeči anglické, avšak dosud poměry nedovolují tak učiniti. Psal jsem mu o tom, když žádal mě o něco podobného a nyní odpovídá: "I am sorry to hear Mr. Cermak has

Mr. T. Hawtin.

not been able to complete the book you told me about. When he does do so, please book me for at least one copy. I hope it will not be long."

Mr. Hawtin cvičí nyní vojáky v Londýně, kteří do Francie jsou posíláni: "I was made a Staff Sergeant Instructor."

Jak váží si všeho sokolského a rád cvičební úbor sokolský obléká, dokazuje toto: "I always wear the Sokol vest and everybody asks me where they can buy them. When I tell them "Bohemia", they are surprised. I could have sold hundreds of them, if I had them. I am very proud of my Sokol vest and uniform."

Vidiš, bratře, tak cizinec, a ty úbor svůj cvičební, sokolský, zaměňuješ často za jiný, v němž chceš se zabýsknout — v bílých kalhotách — jako bys se za onen styděl.

A všechen náš lid má Mr. Hawtin v lásce: "As you know, I have profound sympathy with the Bohemians and I sincerely hope this war will bring about the freedom of your glorious nation. If it does, that some good will come of it."

Když naše jednota v Londýně nemohla po vypuknutí války déle v anglické škole cvičiti, přimlouval se u svého klubu o dovolení Sokolům cvičit u nich. Nebylo však povoleno. Sám neschvaloval jednání svého klubu a stěžoval si mě "To není přece láska křesťanská, jež u nás se hlásá (jest to klub náboženský) a Čechové přece nám ničeho zlého neučinili a sami v odporu proti Rakousku stojí."

Pohlédni, milý bratře, na obrázek jeho a vyčti z jeho tváře onen klid a sám honos se jím jako on se honosí, jsa dobrotivým a snaživým cvičitelem a přímým člověkem.

Jednota Sokol v Londýně má velikou zásluhu o získání přátel sokolských, za jejich pomoci byli Češi v Anglii a všech zemích říše této osvobozeni ze zajetí. Mnoho zdaru plodné práci u vás, londýnští!

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

PO ROCE

Prvé povstání a Karadžordže.

Janičarstvo, svým vojenským posláním jakýsi prototyp ruského kozáctva, v mírných dobách bylo pravou metlou pro stát i porobené země. Do státní správy vnášelo rozvrat, vyvolávající palácové revoluce. V porobených zemích hospodařilo násilnický. I není tudíž divu, jakž Slepánek usuzuje, že někdy bojovala proti nim po boku sultánových vojsk i rája. Třeba vůbec přiznati, že kdykoliv nabyla převahy ústřední vláda, v porobených zemích bývalo obyčejně mírněji a spokojeněji se žilo, kdežto opak měl za následek neklid a vření. Turčín otročil Srby stejně, jako Bulhary a člověk dnes, průběh věci a udalostí na Balkáně sleduje musí se jen podiviti, jak mohl Bulhar spojit se s odvčím nepřítelem a za jakých divných záminek, aby pro obilí a produkty bulharské našel se širší trh a p. šlo se do boje s Němčkem proti bratřím vlastním osvoboditelům Bulharska, Rusům . . . Divné jsou cesty diplomacie a divné byly vždy a hlavně na tom Balkáně . . .

Vlastní podnět k povstání 1804 vyšel vlastně z Rakouska. Třeba, že v Srbsku vřela nespokojenost, dalo přece jen Rakousko, jež kol 1781 začalo v Srbsku agitovati pro válku s Tureckem, kterážto agitace rozvinula se živě zejména 1784, kdy Rus si vzala Krym — této nespokojenosti nejen určitou tvárnost, nýbrž i prostředky. Srbsko skutečně se účastnilo rakouského válečného tažení proti Turecku sborem dobrovolníků. Za vděk pak nyní Rakousko Srbsko zničilo, zdeptalo a junáky jeho, starce, ženy i dítky nevinné dobíjelo i různých zvěrstev se dopouštějíc, jen aby ta kultura dvacátého století, tím spíše se v pravém světle objevila! Ano, v těch dobách minulých objevilo se i ozbrojené povstání v jednom kraji — zvané v srbských dějinách "Kočina Krajina". Srbové se účastnili obléhání Bělehradu 1788. Dositej Obradovič oslavoval básní 1789 císaře Josefa II. jako spasitele Srbska. Zatím však příměřím v Reichenbachu uzavřeným Turecku vrácena stará hranice i s Bělehradem. Nastal stav jaký byl před válkou, neboť Rakousko bylo ohroženo na svých severních hranicích. Srbské sny o svobodě zhasly před samým svítáním a náhle zavládlo strašné temno. Všechna zapříisáhání Leopolda II., aby se ujal Srbska, aby na ně nezapomínal — v lednu 1791 byla ve Vídni srbská deputace — byla ovšem marna. Leopold II. mohl jen neurčitý-

mi sliby konejšiti a Srbové vyzývání, aby se nejradyji vystěhovali ze Srbska. Taková byla tomuto národu uchystána Němčkem a Habsburkem odplata za pohotovost, s jakou se vždy připojil po bok rakouskému vojsku. A za všechno to co Srbijské proti Turčinu bojující a Rakousko chránící učinila, krev a statky své i životy junáků svých obětující dnes jen zničena, zničena těmi, kdož vděk svůj za dobro v minulosti prokázané odplácí krví a železem . . . V letě 1791 činí se v Srbsku poslední pokus o mírné řešení srbské otázky. Žádá se pro Srbsko autonomie, jakou měly Valašsko a Moldava. Avšak svištovským mírem, ze dne 4. srpna 1791, jímž v plném rozsahu potvrzeny zásady dřívějšího příměří, jakékoliv naděje nadobro zničeny.

Nějakou krátkou dobu po rakousko-turecké válce panovalo v Srbsku zatiší, takže, "od této chvíle začali Srbové žiti svobodněji, obdělávali svá pole i vraceli se pokojně do svých domovů. Brzy však janičarské násilnosti rozpoutaly se znovu. I opět srbský sedláck se svým dobyt看, zanechal rovná pole, nivy a lučiny, i prehl do velikých hor, aby tu našel útulku", jakž Petrovič zdůrazňuje v dějinném popisu svém. Na arandžlovském shromáždění Šumadinců, 8. listopadu 1803 bylo rozhodnuto, že na jaře 1804 vypukne nové ozbrojené povstání. Dachijové turečtí však se rozhodli, že pobijí všechny předáky srbského národa, starešiny, duchovní i obchodníky. Svůj plán jali se prováděti od 17.—24. ledna 1804. To byl pravý strastný týden srbské svobody, dí Stojan Novakovič. Do Bělehradu — dle různých podání — donešeno v únoru až do 150 odseknutých hlav přednějších mužů. Toto krveprolití dodalo povstání jen rozmachu. Ve spisku k smrti odsouzených byl i známý junák a předák Karadžordže, jehož děd Jovan někdy v polovici 16. století došel z Černé Hory — plémě Vasojevičů — do Srbska i usadil se v kragujevské nahijsi ve vsi Viševac. Karadžordže byl od 1801—1802 obchodníkem. Jeho matka byla provdána podruhé do Topoli. Tu se zdržoval onoho dne, kdy sem vpadlo dachijské vojsko. Podařilo se mu však uniknouti do lesů. Dachijská a janičarská hrůzovláda byla nesnesitelnou nejen Srbům, nýbrž i bělehradský paša Hadži-Mustafa brojil proti ní, a dle původního plánu on sám měl vyvolati povstání Srbů. Tento úmysl zaplatil paša smrtí a vraždění srbských předáků dachijskou mstou na všech, o nichž myslili, že byli s pašou v důvěrném spojení. ("Srbsko—Čeněk Slepánek). Proto také nejbližším cílem povstání bylo: svržení dachijské samovlády, s rezervováním sultánovy svrchovanosti. Teprve, když sultánovo vojsko vpadlo do Srbska proti povstalcům i bylo poraženo Srby v boji u Paračinu (1805), smederevská skupština za 4 měsíce na to svolaná vyslovila se, aby sultánovi nebyla na dále žádná daň placena. Později, ale opět poplatek se odvádí a po pádu Bělehradu (1807), kdy všechna "srbská" země od Driny do Timoka byla očištěna od Turčinů, ba i některé vsi pašaliku nišského a vidinského padly do rukou Srbů, posílá chrabrý, ale prudký Karadžordže, jehož povstalci zvolili vůdcem, do Cařihradu své vyslance s ujištěním, že sultánovi nepřátelé jsou i srbskými nepřáteli.

Vzpomínáme si mimoděk těch krajů krásných, té Šumadije, která v těch dobách dávných hrála takovou úlohu. Byli jsme se tu podívat za svého pobytu v Srbsku a to jen z toho důvodu, protože odtud i v bojích nynějších pocházeli nejlepší junáci, nejlepší "vojníci". Poznali jsme jich několik raněných i v té naší "bolnici" i vyprávěli nám tak rádi o národním svém hrdinovi Karadžordžejovi a o tom, jak zvěst, že v Šumadiji v únoru vzniklo povstání, se šířila do kraje i hor i do pašaliku bělehradského. Povstání nabylo pak širokých rozměrů od května 1804 a povstalci sešli se v Orašči, dne 10. května s Karadžordžem, s nimž byli již vynikající hajduci Stanoje Olavaš, Hajduk Veljko a j. v. Šumadije (šuma značí les) zove se střední

kraj Srbska počínající pod Bělehradem, kde se dotýká pahrbkovými svahy podunajských a posávských polí. Prostírá se na Jih a vybíhá na Východ v širé doliny, jimiž tekou moravské přítoky. Šumadije, jako průchodný kraj nejvíce strádala za všech válečných tažení a také v době přítomné a neštěstí Srbska (Pokračování).

Josef Štíbr:

SOKOLSTVO A NÁROD.

Myslím, že dnešního dne málo jest pokrokových, ne-stranných lidí českých, kteří by neuznávali práci Sokolstva na utužení tělesné a duševní síly svého členstva. Děti, jež

ohromná práce spojená s naším programem spočívá na bedrách jednotlivců, kteří často takřka klesají pod tíhou práce této.

Sokolská práce a sokolské jednoty nemohou býti porovnány a řaděny do stejné úrovně s našimi rozličnými spolky jinými.

Sokolská věc vyžaduje práce každodenní, ba každý krok pošinutí života v nečinnosti znamená ztrátu kroku k cíli za nímž Sokolstvo kráčí.

Členové druhých našich spolků mohou a nemusí se sejít, neboť sejít se jednou za měsíc, totiž 12krát za rok na nějakou chvíli odkud hledíme co nejdříve uniknouti neprospěje mnoho k celkovému běhu života.

Vítězné družstvo "Sokola Chicago" v házené do koše (Basket Ball).

28. t. m. odbýval se druhý zápas v házené do koše mezi četou "Plzeňského Sokola" a četou "Sokola Chicago", který opět vyhrán byl hochy "Sokola Chicago" v poměru 28—18. Tím stalo se družstvo toto přeborným pro tento rok. Závodu účastnily se 4 čety a to "Sokola Chicago", Plzeňského Sokola, "Sokola Tábor Slovanská Lípa" a "Sokola Karel Jonáš" v Cicero. Zajímavé jest, že téměř všichni členové čety "Sokola Chicago" jsou pilnými návštěvníky pravidelných hodin evičebních, prvotřídními borci na nářadí a že pěstují házenou do koše pouze pro zábavu jednou v týdnu po pravidelném cvičení. To jest opětným důkazem, že v tělocvičnách sokolských vychovává možno cvičence všestranné a že dostane jim mnohem více nežli v různých klubech sportovních, kde věnovati mohou se pouze sportu jednomu. Doufáme, že příštím rokem účastní se závodů těchto více jednot chicagských a tím stanou zajímavější.

jsou do ústavů sokolských posílány a jejich podíl na práci ku pozdvižení národa svého a přičinění se pro zdokonalení a zlepšení celé lidské rodiny vůbec.

A co příčina toho, že Sokol nemohl ještě přesvědčivěji ukázati ty své snahy a cíle? Že nemohl výše svá křídla povznést k idealům naznačeným otci Fuegnerem a Tyršem?!

Hlavní vinou jest, že široké vrstvy lidové, ba i širší kruh členstva samého ještě plně nepochopil naší věc a ona

Sokolové však musejí se scházeti a čím více tím lépe, neboť tím více práce může být vykonáno.

Čas vyměřený k životu našemu krátký a rychlým tempem utíká, a co práce musí být vykonáno, nežli lidstvo pochopí úplně naší myšlenku jest nejlepším důkazem: dnešní miliony vražděných lidí pro zisk a slávu několika jednotlivců.

Dnešního dne "příkázání božímu: Nezapíjej" dostalo se toho největšího výsměchu od sataně lidské povahy.

Dnešního dne více, než kdy dříve jest vidno, co práce bude třeba, aby pravé křesťanství, nepružené lečjakými šarlatány, jež ve jménu Krista balamutí lid a dělají z něho dravou šelmu, která se topí v krvi svého bratra člověka zvítězilo.

Toto vše děje se v době kdy tentýž člověk přivádí vědou a výzkumem svého spolučlověka v úžas, čemuž by se říkalo v dávných dobách, kdy jak dle našeho názoru byl lid ještě nevzdělaným, zázraky...

Ano, člověk takřka samou přírodu ovládající a v ustrnutí rozum svého spolučlověka zastavuje ve studii sama sebe a v cestě k tomu pravému životu a jeho pochopení málo stojí za člověkem před tisíci lety.

Bylo před tisíci lety tolik prolévání krve? Namítne se, že nebylo tolik lidu a takové výzkumy (na vraždění) jako dnes. Ano nebylo! Avšak též pravdou, že nebylo celých karavan hyén, které po celém světě se plazí jsouce kapitálem udržovány, aby lid jítřili pro jejich zájmy a zneužívali ten dobrý lid, aby se vraždil "pro vlast a krále", aneb jiné a jiné věci o nichž ani neví.

Ten chudák člověk lpí a slzami smáčí tu hroudu země kde se zrodil a kde matka jej k prsoum vinula a ten jeho bratr zlata moloch také člověk tutéž půdu smáčí krví a slzami otců, matek, žen, vdov a sirotků.

A původci těchto hrůz a béd císařové a králové, paapež se svými kardinály a biskupy, jenerály, diplomaty a jinými pohunký tohoto lidu, jenž neví proč a pro koho jeden druhého vraždí, dodavatelé špatné výživy, oděvu a jiných potřeb špatných a zkažených, z nichž často přijde více smrti, nežli z prachu a olova, tito všichni šakalové, již často v kostele na místě božím vzhůru ke stropu očima kroutí jméno Kristovo zneužívající při všech těchto bédách, hrůzách a nevědomostech širokých mass lidových se válejí v přepychu a rozkoši za což jsou naposledy ještě křížem a řády ověšení a důstojenstvím vyznamenáni. Ano i bohatstvím uloupeným odměňování, kdežto ten prostý nevinný člověk, kterému at' vyhraje ta, anebo ona strana zbyde než ta mozolná ruka, zdali totiž ještě tu mu granát neb kulka neurazí, aby se dále bídne světem plahočil.

Proč tento hrůzný, avšak pravdivý obraz čtenáři zde malují a proč stavím před oči v tomto článku se srovnávání práce sokolské? Poněvač sem právě ten obraz patří, aby byly pochopeny ty myšlenky nimiž se Sokolstvo obírá.

Nemysli si někdo, že naši otcové Fugner a Tyrš byli nespravedliví k jinému člověku. Nikoliv! Oni hájili svůj národ v právech a to právě přivedlo našeho Tyrše k nám, že ačkoli z německých rodičů viděl bezpráví páchané na českém člověku, přilnul k němu a jeho pravdu hájil.

Již tenkrát to byl takřka zápas mezi tak zvanou vyšší třídou oproti obecným požadavkům.

Proto jste nám Fugnera a Tyrše tím větší a tím více jste nám k srdci přirostli.

Náš Tyrš chtěl člověka (tedy ne jenom Čecha) tělesně a duševně vyvinutého, což kdyby dnes bylo, nebylo by hrůz válek, nebylo by té duše, v ní bída, která dnes mezi lidem panuje, nebylo by té lži a šalby mezi lidem, kde pro bídny groš otec syna, syn otce, muž ženu aneb opačně, přítel přítele vůbec člověk člověka podvede.

Kde je ta pravda a láska křesťanská v té nejkulturnější době jak si přítomnou dobu tak rádi chválíme.

Může se dnešní doba a dnešní lid nazvatí vzdělaností, kde každá osoba, již se tak řečeného vzdělání dostane toto využítuje ve svůj vlastní prospěch často i na ujmu neb škodu svého spolubližního.

Jest nemyslitelné toto vzdělání bráti za pravé vzdělání, jež třeba ku šťastnému a spokojenému životu. Dobýti moci nad svým spolučlověkem obyčejně cestami nepravými není snaha ku zdokonalení postavení člověka v tomto životě.

Jen ten se může počítati šťastným, jehož svědomí netíží výčitka, ten který svou práci a ovoce té práce sdílí se svým bratrem.

Jest šťastnější pocit viděti radost a štěstí kolem sebe, nežli strast a bídu, kterou by chtěl někdo ověšen zlatem a ověnčen vavřínem sám procházeti.

Zde vidno jak mnoho práce, námahy, zneuznání a zklamání ta naše věc musí snést, nežli ten hrdý pták sokol se dostane k vytknutému bodu!

Ještě často krupobití, které bouře života přináší peřím u křídel k oslabení odnese a víchr mocně do křídel zaduje k zdržení jeho letu.

Ten jeho bystrý zrak ještě často bude zamžen nevědomostí a ješitností okolí a jeho ostrý zobák bodaje do tmy mozku lidského často ještě narazí na zrádně mu nastřežený kámen, který byl od nepřátel pravdy a světla mu k zlomení nastrčen!

Avšak byt' i cesta obtížná a daleká... náš prapor čistý jest a my hrdě třeba bratr kles, zas pozvedáme jej k vítězství.

Nejsme snilkové a jsme si vědomi naší práce jakož i našich úspěchů! Víme, že jdeme proti stávajícímu řádu na jehož základech bylo pracováno po tisíce let a v jehož čele stojí muži, jimž veškeré světské i duchovní síly a vlády jsou úplně k rukoum a kteří tento stávající řád chrání pro svoje zachování.

Avšak věříme, že přijde den kde světlo prorazí tuto tmu a že vůle lidu bude tou jedinou vládnoucí mocí.

Do těchto mraků, jež obestírají lidskou společnost Sokol bije svými spáry a jest jen žádoucí, aby čím dříve tím lépe rozrazil tyto, aby slunko svobody svými paprsky, jež tyto mraky zakrývají zahřálo lidstvo ku lásce lepšího života!

Pro tyto posvátné odkazy svých otců na jejichž usku-tečnění české Sokolstvo pracuje mělo by toto celým svým národem pro jehož postavení na nejvyšší stupeň mezi druhými národy v těchto myšlenkách Sokol se bije co nejvíce být podpořeno.

Slyšel jsem často slova od českého člověka, ba i od člena sokolské jednoty, co chtějí ti Sokolové? Já navštívují každou jejich zábavu a všechno co vůbec pořádají. Jest pravdou, že sokolské zábavy a různé podniky jsou více navštěvovány, nežli třeba jiné a že mnoho našich lidí tam jde s tím úmyslem prospěti naší věci a pomoci práci, kterou si Sokolstvo předsevzalo. Díky jim! Avšak zároveň víme, že tam leckterý ten náš člověk český nejde s tím úmyslem podpořit tu velkou myšlenku naší a kdyby podobnou zábavu neb jiné vystoupení pořádal někdo jiný kde by se více bavil, že půjde jinam.

Ano, řekněme si to jednou od srdce k srdci po sokolsku. My nejsme zde jenom, abychom pro ty naše velké cíle od našeho lidu museli tu hřivnu vytloukati a naše síly tělesné i duševné napínati pro "Šibřinky, výlety, elitní neb jiné sokolské dýchánky pro pobavení našeho lidu".

My chceme a máme právo žádati pro naši věc jelikož jest to věc celku, abychom byli podpořeni tak, abychom svoje síly mohli více obětovati důležitější práci pro snahy, jež jsme sobě obrali.

Myslíme, že lid náš měl již dosti času nahlednouti, zdali myšlenka sokolská jest dobrá a prospěšná, tak bychom mohli svůj čas obětovati práci účinnější, aby celá česká veřejnost co nejvíce ovoce práce té získala ovšem

jak praveno jest to než v rukou širších kruhů lidu našeho, má-li se tak státi.

Sokolstvo po padesáti roků pracuje pro svůj národ a za ty leta tisíce lidí zachovalo pro český život odkázáno pouze na své vlastní síly pro vydržování svých tělocvičných škol s velkým nákladem a ještě málo jest těch, jimž napadlo, že tyto ústavy jsou pro pomoc, udržení a posílení našich podporujících a jiných spolků, jimž nikdy nenapadne Sokolu za to poděkovati podpořením práce jeho, ba často tomuto ještě překážky a příkoří v cestu stavi.

Očekávám, že zase některý škarohlíd aneb některá podvrtná duše namítne, že když jest ta sokolská věc tak dobrá proč se ty Sokolové mezi sebou perou a dělají mezi sebou rozdíly.

Chyba lávky přítelinkové! My Sokolové jsme z masa, kostí a krve jako každý jiný smrtelník a máme chyby jako každý z vás i své vůdce máme za nimi jdeme.

Avšak to vám s dobrým svědomím řekneme, že jsme přesvědčení, že ve straně "červených, modrých, dělnických, socialistických a jiných Sokolů" jest dosti mužů, již pochopili význam vzdělání těla i mysle jakož i cíl cesty po které kráčí, že se naposled sejdou konečně pod jedním praporem: "Svornosti, Volnosti a Bratrství!"

Není možno, aby "Pravda" a to právě vzdělání naposled neslavilo vítězství. Sokolstvo chce zápas a musí zápasiti, avšak chce zápas rozumu, zápas v předstížení jeden druhého v práci ku dobru a blahu lidstva nad čímž pak zajisté se vznese holubice s ratolestí míru a bohové se zaradují nad pochopením člověka vlastní důstojnosti. Pak i sokolská myšlenka bude u cíle!

A. Peroutka:

SOKOLOVÉ! VLAST VOLÁ!

Máti, vlast, až nás zavolá
co věrné syny své . . .
blahá bude naše slast
jí v obět' jmění, život klást . . .

Nadšeně zpívali jsme tato slova sokolské písničky a mladá naše hrud' mocně se při tom dmula, oči jiskřily a octnuvše se pak v prostředí kde písním se nedaří, když zmlkly naše písně, jen jsme někdy vzpomínali a při tom slova ta sobě potichu opakovali.

A přišla doba veliká, doby kdy za hrozného utrpení a bezpříkladného obětování se národů, píší se krví dějiny a rodí se nová Evropa. Předpovídaný, obrovský zápas mezi Slovanstvem a Germanstvem je bojován, svoboda národů ohrožena.

Národ český v důsledcích svých dějin a věren svému osvětovému programu postavil se na stranu slovanského Ruska a kulturní Francie, na stranu práva a pravdy. Pevně přesvědčen o vítězství práva a pravdy, bezmocen a umlčen doma ve vlasti, volá ústy svých zahraničních politických vůdců ku přátelům svým o splnění svých tužeb, uznání svého historického práva, práva na život a svobodu, a ku svým synům za hranicemi, aby konali svojí svatou, vlasteneckou povinnost.

A Sokolstvu v prvé řadě platí tento hlas.

V Rusku, Francii a Anglii naši bratři, Sokolové, vstoupivše do dobrovolnických legií, pro naše společné snahy a tužby krvácejí a umírají, plníce tak prostě svojí povinnost.

Jaká jest povinnost Sokolstva česko-amerického? Co od nás žádáno? Životy naše od nás žádány nejsou. Od nás čeká se obět' ta nejmenší, a sice hmotné podporování akce našich vůdců za hranicemi, kteří sami se obětovávají, pro českou věc pracují.

Bratři, přišla doba veliká, národu našemu uhodila hodina poslední. Vlast naše volá! Najde nás ta doba spící, zaspíme sv. jí svatou povinností, či zůstane hlas volající oslyšán?

Tomu, bratři, nedopust'te, ušetřte Sokolstvu česko-americkému hanby, že když doba přišla nekonali jsme svou povinnost. Nedopust'te, bratři, aby ušlechtilá naše sokolská hesla stala se prázdny frázemi a celý náš život bídou lži. Všem vám, bratři, platí tato slova. Vám, kteří v práci sokolské jste sešedivěli i vám, kteří v tělocvičných mladé voje síly tužíte.

Pracujme obětavě pro českou věc, rádi jsouce, že pro drahou vlast a národ náš pracovat a žít můžeme.

Slavomír Kratochvíl:

NOVÁ ČESKÁ MYŠLENKA.

(Pokračování).

Matematika úspěchu. — Matematika či počtářství jest mnohemu nejsuchopárnější vědou. A přece není pestřejší, zajímavější a ve svých milionech obměn nálehřejší vědy nad matematiku pro toho, kdo ji dovede použiti na všechny zjevy života. Řecký filosof Aristoteles, otec moudrosti, zakládaje první systematiku věd, staví ji na první místo všeho poznání. Z toho důvodu, že kromě čísla nevyžaduje předpokladu žádných jiných pojmů. Avšak jakmile dovedeme — v čemž právě spočívá tajemství genia — nahraditi čísla hodnotami přicházejícími co nejružnější pojmy v denním životě, našli jsme kámen mudrců. Zákon o příčině a účinku leží zde na bíledni, a není pro nás již žádného tajemství.

Nejdříve si všimněme v knihovně Kurtově "Die Technik des Schauspieles". Nejhlubší děje ze světových dramát jsou zde vyjadřovány složitými matematickými formulami. Goethe, jenž znal již tyto názory, vybudoval svého nesmrtelného "Fausta" co div počtářských závěrů. Nietzscheho filosofie o přehodnocování hodnot jest spojení dvou převrácených rovnic, jichž výsledkem jest nula, která nicméně zůstává číslem. Nejjednodušší pravidla Newtonových "Principií" vysvětlují největší divy mechaniky nejen fyzické, ale i duševní. V témže "Faustovi" přichází zaklínací čarodějnická formule: "Aus eins mach' vier, atd." "Z jednoho udělej čtyři". Tutéž zásadu užívají Habsburci ve svém "Divide et Impera", Rozděluj a panuj. Užíval jí již dávno Julius César při pokoření Galů. Jest to matematika, použitá v politice. Ale dá se jí použiti všude. Židé, co přírodou nadaní počtáři, děkují veškerý úspěchy své rasy tomu, že dovedou matematiky užívati nejen v obchodních počtech, ale i ve znalosti lidí a přispůsobení se světové organizaci.

Jak použije prostý člověk matematiky při dosahování úspěchu? Moderní praktická duševní vychází ze základu, že i nejvyšších duševních výkonů lze dosáti čistě mechanickým kombinováním sil.

Předpokládám, že úspěch se rovná součtu čtyř veličin: nadání + vzdělání + píle + podnikavost. Vzdělání a podnikavost je k úspěchu potřeba vždy ve značné míře, proto tyto veličiny nedají se mnoho proměňovati. Zato to není nezbytně vždy třeba píle a nadání ve stejném poměru, jen když souhrn jich představuje potřebný počet jednotek. Thomas A. Edison dokonce nevěří ani v nadání, nýbrž představuje si genia co výsledek koncentrované (soustředěné) práce. S tímto názorem bych skoro souhlasil, neboť veškerý úspěchy již jsem kdy měl, byly docíleny vytrvalou prací, přerušovanou často jen 4—5 hodinami odpočinku. Vzděláním rozumíme souhrn nejen školských vědomostí (to, čemu nás naučili jiní, ústně a knihami), ale i životních zkušeností (to, čemu jsme se

naučili sami). Tyto bývají často cennějšími oněch.

Představíme-li si, že úspěch rovná se 40 jednotkám, a že k němu bylo zapotřebí 10 jednotek nadání, 10 jednotek vzdělání, 10 jednotek píle a 10 jednotek podnikavosti v normálním případě, docílí za jiných okolností lidé různého společenského postavení ve svém oboru téhož výsledku (úspěchu, = 40 jednotek), použijí-li těchto kombinací, a dle nich postupují:

Složky úspěchu	Prostý snaživý dělník	Umělec	Edison	Židovský obchodník
Nadání	5	20	—	1
Podnikavosti	5	5	5	15
Vzdělání: školského	2	5	5	—
Životních zkušeností	8	5	5	14
Píle	20	5	25	10
Úspěch vždycky = ...	40	40	40	40

Tato čísla nejsou již suchopárnou matematikou pro toho, kdo porozuměl předešlému vysvětlení, a zcela populárně ukazují, jakým způsobem může dělník, umělec, Edison či ruský židovský přistěhovalec dosáhnout téhož výsledku — plného úspěchu svého podnikání, nasadí-li nutné složky v takovém poměru, aby daly vždy též souhrn. Tyto počty úspěchu čelí mnoha nářkům na nedostatek "vrozeného talentu", ale ukazují současně na lenost a jinde zase na nepodnikavost co příčinu veškerého nezdaru. Že píle se často přeměňuje na vzdělání, jest ovšem samozřejmé.

Tyto "počty" můžeme použít v mnoha různých variantech. K úspěchu — z jiného hlediska vzato, jest třeba času, peněz, zdraví. Zdraví často musíme nahradit penězi, když nemůžeme svou práci zastat sami, a musíme mít síly placené. Že "Time is money" také již jsme slyšeli. A tak vytváříme si podobně jiné rovnice, jež nám podivuhodným způsobem ujasňují životní plány, a dávají pevné půdy pod nohama tam, kde po léta jsme ji při marném snažení postrádali. Leckdo tyto zákony sice již nejasně tušil, avšak strávil valnou část své síly ku jich objevení; kdyby je byl znal již od počátku, byl by tuto ztracenou energii využil jinak, a byl dnes mnohem dále.

Přestali jsme, kde vlastně jsme měli počítati. — Nejčastěji vyskytující se chybou jest, že po ukončení školní návštěvy přestane školní výchova, ale neustane sebevýchova. Sebevýchova by měla začít právě tam, kde školské vychování přestalo. Zrovna tak, jako ze člověka, který po vychození školy přestal pěstovati tělocvik, stává se nestatný změkčilec, jehož tělesná zdatnost vůči hledě mizí, tak i přerušením duševnímu zakrňují schopnosti duševní.

To nejprvnější, co zmizí, jsou letopočty z dějin, za nimi následují matematické formule, slovíčka z cizích řečí, a konečně z celého školského vzdělání zbude bezmasá kostra. Takový je duševní vzhled člověka, který po ukončení studií se přestal vzdělávati. Lze si to snad představit lépe, než když si pomyslíme člověka, který po léta byl dobře živěn, a pojednou bude krměn jen samými zemáky. Jak bude za nedlouho vypadat? Zrovna tak jest to s duchem lidí, kteří po ukončení školského vzdělání nemají jiné duševní stravy, než běžné novinky, které přináší den, a při jichž čtení nemusejí přemýšlet. Není tím řečeno, že brambory mají býti vyloučeny z denních jídel, a noviny z potravy duševní. Ale je nutno uvážiti, že každý, kdo chce dosáhnout úspěchu, musí po skončení školské výchovy sáhnouti k sebevýchově.

"Vzdělání jest moc" dle známého okřídleného slova. Ale ne vždy a ne každé vzdělání. Dnes třeba jest odborné vzdělání daleko více ceněno, než všeobecné, které se stává spíše požadavkem bon-tonu, tak jako slušný oblek. A vzdělání není nikdy mocí tam, kde nedruží se k němu podnikavost. Kdo vynalezl nějaký dobrý, nový

stroj, má jistě vzdělání ve svém oboru. Ale teprve na jeho podnikavosti záleží, kolik hmotného prospěchu, jaký úspěch mu tento vynález přinese.

Rady na cestu. — Nová Česká Myšlenka sleduje účel poradit vám pochopitelným způsobem, jak docíliti úspěchu nejdříve a nejjistěji; to lze provést zpopularisováním zásad, jichž užívali lidé, kteří úspěchu docílili. Nejde o to, šířiti vědy v téže formě, jak vycházejí ve vědeckých knihách různého druhu, ale podati jich nejlepší výsledky způsobem lidovým, a zejména naznačiti jich praktické použití. Profesor Masaryk přál si, aby při vydání "Masarykovy čítanky", v níž za levnou cenu a v lidové výpravě byly podány trestí veškerých jeho vědeckých názorů, bylo každé cizí slovo opatřeno odpovídajícím, správným českým výkladem. Již v tom vidíme též úmysl, těžší a složitější pojmy učiniti lidu přístupnějšími, a tím porozumitelnými. O totéž snaží se N. Č. M. ve své formě.

Její názory, rozšíření novým poznáním a pozorováním, jsou pokračováním na půdě, dané nejlepšími spisy americkými tohoto směru, které v celé této obrovské literatuře nejvíce vynikly. Hlavní zřetel jest brán k tomu, co je nám nejvíce třeba, a co je i u nás možno.

Jest tu i med, sebraný z cizích luhů, i s květin, vyrostlých na vlastním záhoně. Práce tohoto druhu stávají se mezinárodními, protože jsou všelidskými. Nejsou to názory vědecké pro vědátory, ale zlidovělé pro lid.

Nová Česká Myšlenka zaseta v půdu ryzího charakteru, pevné vůle a pohotového vnímání vykonala již v Čechách a na Slovensku divy ve vytvoření celých, úspěšných lidí. Kde najde porozumění, vykoná je i v české Americe. Zdar tomuto jejímu poslání, a na shledanou v příštím čísle!

(Pokračování).

Je-li pravda, že "člověk, jenž tělocvikem se tuží a vyvinuje, vede život čistý a střídavý, že tam, kde se tělocvik pěstuje, nelze býti muži rozmazleným a zženštilým, tam že jsou naopak čívy silné a svaly kamenné, mužové křepcí, mohutní a rázní" — bylo by žádoucí, by myšlenka sokolská napořád v širší vrstvy zasahující pronikla veškerý národ náš, neboť — nehledíc k tomu, že ona pracuje k vývoji sil a schopností tělesných, jimiž národ náš od prvního do posledního muže obrněn býti musí, má-li mnohem četnějším sousedům svým odolat — vyvíjí ona i vlastnosti duševní, u nás napořád více mizející; na místě drobení a sobeckého pečování jedině o vlastní osobnost, spojujete ona k společnému snažení za ideály vznešenými; na místě vyhovívání osobním ohledům a choutkám učí ona zapíratí sebe a podrobovatí se celku, a vychovávající muže celé a opravdové, odvrací se s opovržením od mělkého a rozptýlujícího rozkošnictví, jež, žel, zdá se býti vrcholem novověké kultury.

Dr. Ctibor Helcelet.

OPRAVA K CVIČENÍM PROSTNÝM K ZÁVODŮM ŽUPY STŘEDNÍ V CHICAGU.

ODDÍL I.

2. a) Stoj spatný přísunem levé — předpažit nejkratší cestou (pol. palecová), na místě předpažit připážením.

ODDÍL II.

3. b) výdrž.
c) klek levou předkrokem pravé — ruce založit na kříž, pravá přes levou.
d) výdrž.

ODDÍL III.

2. a) Vztyk — přísun levou — vzpažit nejkratší cestou (poloha palecová) na místě vzpažit připážením.

**POVINNÉ SESTAVY NA NÁRADÍ PRO ZÁVODY ŽUPY
STŘEDNÍ VE DNECH 24. a 25. ČERVNA 1916
V CHICAGU.**

ODDĚLENÍ I.

Švih:

Hrazda.

1. Z komihání ve visu podhmatem — vzepření vzklopmo a přemet do visu — u zákmihiu přehmat pravou (levou) do dvojmatu skřížného — u předkmihiu celý obrat v pravo (v levo) a vzepření do vzporu v předu — toč v podporu v předu na zad — spád na zad do visu vznesmo — vzepření vzklopmo a přemýk předem do stoje na zemi.
2. Z komihání dvojmatem levá (pravá) pod výmyk zadem a celý obrat v levo (v pravo) do vzporu v předu nadhmatem — spád na zad do visu vznesmo — kmihem podmetmo vzepření u zákmihiu — přemýk předem do svisu a přemýk zadem do stoje na zemi.

Tah:

1. Z visu v předu nadhmatem — váhou ve visu v předu vis střemhlav — průvlek do visu vznesmo v zadu vis střemhlav v zadu — zvolna do váhy ve visu v zadu — váhou zpět do visu střemhlav — výšin zadem do vzporu v zadu — přehmat v podhmat — sešin na před do váhy ve visu v zadu — odskok.
2. Z visu v předu nadhmatem vzepření tahem souruč, toč zvolna napřed — sešin na zad do visu vznesmo — průvlek do visu střemhlav — přehmat do dvojmatu pravou (levou) — vzepření praporem s celým obratem v levo (v pravo) do vzporu v předu — podmet.

Švih:

Bradla.

1. Uvnitř bradel: Z náskoku do podporu o pažích u předkmihiu vzpor přítrhem — zákmihem stoj o rukou — odsun do podporu o pažích a kotoul na zad do vzporu — spád na zad do visu vznesmo — vzepření vzklopmo do vzporu — kolo zánožmo pravou (levou) nad pravou (levou) žerdí s celým obratem v pravo — zánožka povýš v pravo s 1/1 obratem v levo.
2. Z náskoku do vzporu uvnitř bradel — zákmihem stoj o rukou — sešin do stoje o ramenou — kotoul napřed prohnutě — u zákmihiu vzpor a spojitě kolo zánožmo snožmo nad pravou (levou) žerdí — odsun do podporu o pažích — kotoul na zad rozpažmo — u předkmihiu vzpor do výsedu roznožmo před rukama — výšvih přednožmo a přednožka přes obě žerdě v pravo (levo).

Tah:

1. Na začátku bradel: Z náskoku přešvih roznožmo do přednosu — zvolna stoj o rukou zdvihem — sešin do stoje o ramenou — zvolna kotoul na před vysazeně do vzporu — přednos — půl obrat v přednosu v levo (pravo) a odskok na před.
2. Na konci bradel: Z visu stojmo — výčin předem do vzporu — přednos — sešin do podporu o pažích — zvolna kotoul na zad do vzporu — přednos — zdvihem stoj o rukou — půlobrat v levo (v pravo) na jednu žerd' a skrčka.

Švih:

Kruhy v klidu.

1. Z komihání ve svisu — zákmihem vzepření a přednos (bez výdrže) spád na zad do visu vznesmo — vzepření vzklopmo — spád na před do visu vznesmo — zákmihiu předmihiu překot na zad roznožmo.
2. Z komihání ve svisu — u předkmihiu vzpor — toč na před vysazeně — spád na před do visu vznesmo — zákmihiu — předkmihiu výmyk předem — spád na zad do visu vznesmo a překot na zad snožmo.

Tah:

1. Z visu v předu — zvolna váhou ve visu v předu (pouze naznačit) do visu střemhlav — vzepření praporem (libo-

volnou stranu) přednos — stoj o rukou vzporem — zpět do přednosu — sešin v přednosu na zad do svisu a odskok.

2. Ze svisu v předu — vzepření tahem souruč do vzporu (nadhmat dovolen) přednos — toč zvolna na před vysazeně do přednosu — sešin na zad do visu střemhlav — zvolna do váhy ve visu v zadu — odskok.

Kůň na šir s madly.

1. Z náskoku: Pravá podhmatem na přední madlo, levá na krk — kolo únožmo pravou s 1/1 obratem v levo do vzporu v zadu na madlech — kolo zánožmo pravou s 1/1 obratem v levo do vzporu v předu na madlech, přešvih únožmo pravou na před — stříž odbočmo v levo stříž odbočmo v pravo — přešvih přednožmo pravou na zad — kolo odbočmo v pravo — přešvih odbočmo v pravo na před do vzporu v zadu — kolo zánožmo pravou a spojitě přednožka přes krk do stoje na zemi (pravý bok u koně).
2. Z náskoku dohmatem levá na zadní madlo pravá na hřbet — kolo přednožmo snožmo po předu s 1/1 obratem v levo do vzporu v zadu na madlech — přešvih únožmo levou na zad — stříž odbočmo v pravo — přešvih únožmo levou na zad — kolo přednožmo levou — kolo přednožmo snožmo po předu s 1½ obratem v levo nad hřbetem a zadním madlem do stoje na zemi (pravým bokem ke koni).

Pravá strana:

1. Z náskoku do vzporu v předu na madlech — přešvih únožmo pravou vně — přešvih únožmo pravou na zad — dvě kola odbočmo v levo — kolo přednožmo pravou — přešvih odbočmo v levo na před — přešvih únožmo pravou na zad — stříž odbočmo v levo — přešvih zánožmo levou na před — kolo zánožmo pravou — přešvih odbočmo v levo na zad — kolo odbočmo v pravo s 1/1 obratem v levo nad zadním madlem do stoje na zemi (záda ke koni).
2. Z náskoku do vzporu v předu na madlech — přešvih únožmo pravou vně — přešvih únožmo pravou na zad — kolo přednožmo pravou — kolo přednožmo pravou se střídnučným přechodem na krk a přední madlo — kolo přednožmo snožmo po předu s 1/1 obratem v pravo do vzporu v zadu na madlech — přešvih únožmo pravou na zad — přešvih únožmo levou na zad — přešvih únožmo pravou na před — stříž odbočmo v levo — přešvih přednožmo levou na zad — přešvih zánožmo snožmo v levo a spojitě přednožka přes krk do stoje na zemi (levým bokem ke koni).

STŘEDNÍ ODDĚLENÍ.

Švih:

Hrazda.

1. Z komihání ve visu dvojmatem levá (pravá) pod vzepření jízmo levou (pravou) přešvih únožmo pravou (levou) na před s 1/1 obratem v levo (v pravo) do vzporu v předu nadhm. — spád na zad do visu vznesmo — vzepření vzklopmo — toč v podporu v předu na zad a podmet.
2. Z komihání podhmatem — vzepření vzklopmo přemet napřed klikem do svisu — u zákmihiu střídnuč přehmat do nadhmatu — vzepření závěsem pravou (levou) vně — toč závěsem vně na zad — přešvih únožmo pravou (levou) na zad a podmet.

Tah:

1. Ze svisu v předu nadhmatem — vzepření tahem střídnuč — sešin na před do visu vznesmo — průvlek do visu střemhlav — výšin zadem — seskok na před.
2. Ze svisu v předu nadhmatem — výšin předem do vzporu 1/1 obrat v levo (v pravo) do vzporu v zadu nadhmatem — sešin na zad do visu střemhlav — váhou do visu v zadu — vysazeně zpět do visu vznesmo v zadu — průvlek na před — přednos — seskok.

Bradla.**Švih:**

1. Z náskoku do podporu o pažích uvnitř bradel — u předkmihi vzpor — odsun do podporu o pažích kotoul na zad rozpažmo — vzpor vzklopmo — kolo zánožmo pravou nad pravou žerdí — zánožka v pravo (v levo) s 1/1 obratem v levo (v pravo).
2. Na začátku bradel: Z náskoku do visu vznesmo vzeprění vzklopmo do výsedu roznožmo před rukama výšvih přednožmo a mezikmihem poskok kličmo do vzporu — kotoul na před vysazeně — u zákmihi vzpor — přednožka v pravo (v levo) s 1/1 obratem v levo (v pravo).

Tah:

1. Z náskoku do přednosu uvnitř bradel — stoj o ramenou — kotoul na před vysazeně do výsedu roznožmo před rukama — přehmat na před — váha oporem o pravý (levý) loket — 1/2 obrat pobok a odskok.
2. Z náskoku do podporu o pažích uvnitř bradel — vzpor tahem souřuč do přednosu — odsun na zad do podporu o pažích — kotoul na zad do vzporu — přednos pravou (levou) — 1/1 obrat v levo (v pravo) přednos obounož a zánožka v pravo (v levo).

Kůň na šír s madly.

1. Ze vzporu v předu na madlech — výšvih únožmo pravou kolo přednožmo pravou — přešvih únožmo levou na před stříž odbočmo v pravo — stříž odbočmo v levo — přešvih únožmo pravou na před — přešvih odbočmo v levo na zad — kolo únožmo pravou nad zadním madlem s 1 1/2 obratem v levo do stoje na zemi (při obratu levá ruka dohmátne na hřbet).
2. Z náskoku dohmatem na madla — přešvih únožmo pravou dovnitř — stříž odbočmo v levo — přešvih únožmo pravou na před — kolo zánožmo pravou — přešvih únožmo levou na zad — přešvih únožmo pravou na zad — doskok na můstek a zánožka v levo (v pravo).
3. Z náskoku dohmatem pravá na přední madlo podhmatem, levá na krk — přešvih únožmo levou s 1/1 obratem v levo (po zpátku) do vzporu jízmo na madlech — přešvih únožmo pravou na zad — kolo přednožmo pravou — přešvih únožmo levou na před s 1/1 obratem v pravo — přešvih únožmo pravou na zad a přednožka v levo.
4. Z náskoku dohmatem na madla — přešvih odbočmo v pravo na před — kolo únožmo levou na zad — kolo zánožmo pravou do vzporu jízmo nad zadním madlem — přešvih únožmo pravou na zad — přednožka v levo do stoje na zemi.

Kůň na dél bez madel.

1. Z rozběhu dohmatem na hřbet — překot na před do výsedu roznožmo v sedle — přehmat na před — kolo přednožmo pravou do výsedu roznožmo na krk — zášvihem roznožka přes krk do stoje na zemi.
2. Z náskoku výsed roznožmo do sedla — zášvihem stříž zánožmo v pravo (v levo) — přešvih levou na zad s 1/2 obratem v levo do vzporu v sedle — kolo přednožmo levou a odbočka v pravo.
3. Přednožka v pravo dohmatem v sedle (odrazem levé nohy).
4. Veleskok roznožmo dohmatem na krk.

ODDĚLENÍ NIŽŠÍ.**Hrazda.****Švih:**

1. Z komihání ve visu nadhmatem — vzeprění závěsem levou (pravou) uvnitř — 1/1 obrat v pravo (v levo) do nadhmatu — přešvih únožmo pravou (levou) na zad do vzporu v předu — podmet.

2. Z komihání ve visu podhmatem vzeprění závěsem pravou (levou) vně — přehmat v nadhmat — přešvih pravou (levou) na zad do vzporu v předu — toč v podporu v předu na zad a podmet.

Tah:

1. Ze svisu nadhmatem — průvlek do visu střemhlav — výšin zadem do vzporu — odskok na před.
2. Ze svisu nadhmatem — výšin předem — sešin na zad do svisu — vis vznesmo průvlek do svisu v zadu — puštěním pravé (levé) ruky 1/1 obrat v levo (v pravo) do visu nadhmatem — odskok.

Bradla.**Švih:**

1. Z komihání v podporu o pažích — vzpor u zákmihi do výsedu roznožmo za rukama — zášvihem stříž zánožmo v levo do výsedu roznožmo za rukama — zášvihem vzpor — přešvih přednožmo pravou (levou) na levou (pravou) žerd' — seskok zánožmo levou (pravou).
2. Z komihání v podporu o pažích uvnitř bradel — vzpor vzklopmo do výsedu roznožmo před rukama — přehmat na před — zákmihem podpor ležmo za rukama — ručkování v podporu ležmo na konec bradel — mezikmihem překot na před do stoje na zemi.

Tah:

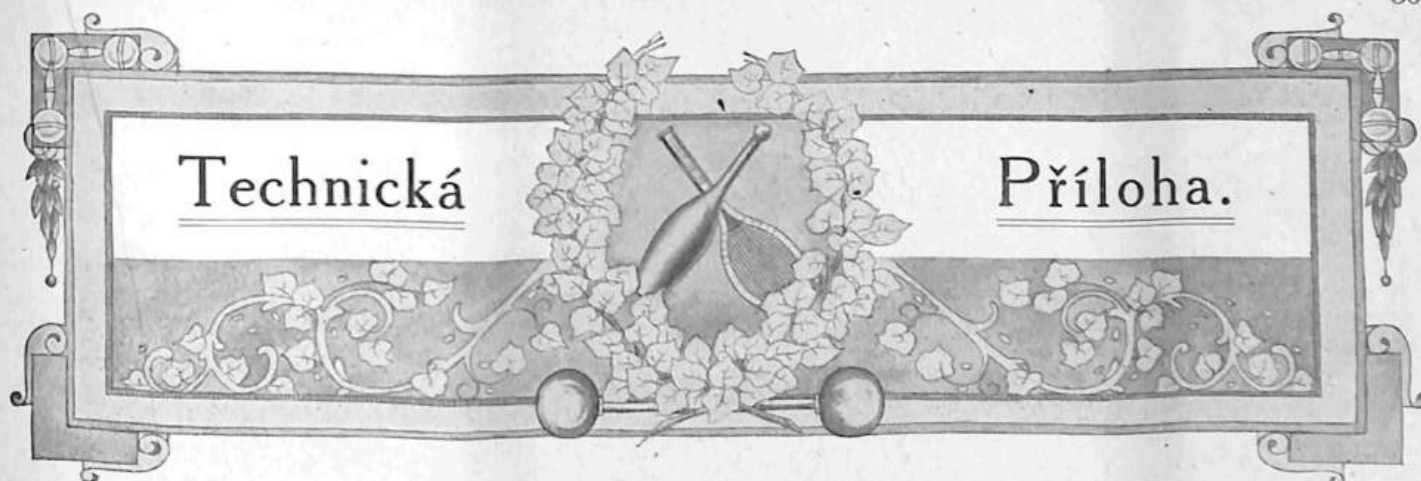
1. Na začátku bradel — náskok do kliku — vzpor — výsed přednožmo snožmo na pravou (levou) žerd' — přehmat na před — stoj o pravém (levém) rameni — zánožka v pravo.
2. Z náskoku do vzporu uvnitř bradel — kotoul na před vysazeně do výsedu roznožmo — přešvih přednožmo levou do sedu snožmo na pravou žerd' — přešvih přednožmo snožmo do výsedu na levou žerd' — 1/2 obrat v pravo do podporu ležmo za rukama — odskok na zad.

Kůň na šír s madly:

1. Ze vzporu v předu na madlech — výšvih únožmo levou — kolo únožmo pravou — přešvih únožmo pravou na před — stříž odbočmo v levo — přešvih únožmo pravou na před a odskok s 1/2 obratem v levo.
2. Z náskoku dohmatem na madla — přešvih odbočmo v levo na před — přešvih únožmo pravou na zad — přešvih únožmo levou na zad — doskok na můstek a odbočka v levo.
3. Z náskoku dohmatem pravá podhmatem na přední madlo levá na krk — kolo únožmo pravou s 1/1 obratem v levo do vzporu v zadu na madlech — přešvih únožmo levou na zad — přešvih únožmo pravou na zad — kolo přednožmo pravou — odskok na můstek.
4. Ze vzporu v předu na madlech — výšvih únožmo levou přešvih únožmo pravou na před — stříž odbočmo v levo přešvih únožmo v pravo na před — přešvih odbočmo v levo na zad do stoje na můstek — skrčka.

Kůň na dél bez madel.

1. Z rozběhu odrazem levé nohy na můstku (můstek na levé straně) přešvih přednožmo pravou s 1/2 obratem v pravo do výsedu jízmo — přešvih únožmo pravou na zad, doskok na zem a přednožka v levo.
2. Z rozběhu odrazem snožmo — výskok do sedu roznožmo v sedle — zášvihem stříž zánožmo v levo a zášvihem sesed zánožmo v levo.
3. Z rozběhu odrazem pravé nohy (můstek na pravé straně) přednožka přes sedlo.
4. Z rozběhu odrazem snožmo výskok do stoje v sedle — překot na před do stoje na zemi (oporem hlavy).

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část budtež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Skupinová cvičení činkami pro chlapce.

Chlapci stojí v trojstupech — je-li počet cvičenců velký, může být proudů několik.

I I I I I I I I I

Když dojdou na místa, kde mají evičiti, zastaví a krajní zástupý provedou rozstup jednoho kroku zevnitř l. na levo, pr. na pravo.

Činky lliberní, dřevěné.

Zákl. post. stoj spatný, připazit.

I.

a) Krajní: Předpažit, (činky v poloze kolmé, ruce v pol. pale.) 1! rozpažit 2! předpažit 3! připazit 4! (Čtyřikrát — dohromady 16 dob).

Střední: Upažit (činky v pol. kolmé, ruce pol. pale.) 1! vzpažit, činky nad hlavou srazit 2! rozpažit 3! připazit 4! (Čtyřikrát — dohromady 16 dob).

b) Krajní: předpažit 1—2! rozpažit a dřep 3—4! vztyk a předpažit 5—6! připazit 7—8! (Dvakrát — dohromady 16 dob).

Střední: Upažit 1—2! vzpažit, činky nad hlavou srazit a výpon 3—4! rozpažit a plný stoj 5—6! připazit 7—8! (Dvakrát — 16 dob).

c) Krajní: Předpažit a výpad stranou (levý zástup v l. pravý v pravo) 1—2! úklon (levý zástup v l. pr. v pravo a rozpažit) — zevní činka na zemi 3—4! vzpřím a předpažit 5—6! zákl. post. 7—8! opáčně 9—16!

Střední: Výpad v l. v před upažit 1—2! předklon činky srazit pod l. kolenem 3—4! vzpřím a rozpažit 5—6! zákl. post. 7—8! opáčně 9—16!

d) Krajní: mírným výskokem půl obrat do vnitř do podporu dřepmo 1—2! podpor ležmo za rukama 3—4! podpor dřepmo 5—6! vztyk a mírným výskokem obrat v pův. směr 7—8! opáčně (obrat zevnitř) 9—16!

Střední: tři kroky v před, zaujmout stoj spatný na 4 dobu a dvakrát úpažmo vzpažit a činky nad hlavou srazit 1!2!3!4! čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo. 5!6!7!8! opakovat 9—16!

II.

Druhá část jest opakováním části I. — ale co evičili krajní, eviči nyní střední — a co evičili střední, eviči krajní. Když střední eviči výpady stranou, provedou výpad s $\frac{1}{2}$ obratem: a sice: o pr. noze půl obrat v l. a výpad v l. stranou, předpažit 1—2! úklon v l. a rozpažit atd. Podp. ležmo střední mohou prováděti čelem v pův. směr — ale roznožmo tak aby činky zadních oetly se mezi nohama předních — neb každý lní může vykonat $\frac{1}{2}$ obr. v l. a každý druhý obr. v pr. a opáčně.)

III.

a) Krajní: předpažit a stoj předkročný levou 1—2! rozpažit a pravou přísun do stoje spatného 3—4! předpažit a stoj zákročný levou 5—6! přip. a pr. v stoj spatný 7—8! opakovat, ale začít stojem v pr. 9—16!

Střední: upažit a stoj zákročný levou 1—2! vzpažit — činky nad hlavou srazit a pravou v stoj spatný 3—4! rozpažit a stoj předkročný l. 5—6! připazit a stoj spatný pravou 7—8! opakovat, ale začít stoj zákročný v pr. 9—16!

b) Krajní opakují a) ale zároveň s přísunem do stoje spatného v dřep. — Střední zároveň s přísunem do stoje spatného výpon. 1—16!

c) Krajní: dřep a předpažit 1—2! v dřepu trup otočit zevnitř (pr. zástupy v pr. levé v l.) a rozpažit 3—4! zpět otočit a předpažit 5—6! vztyk a připazit 7—8! opáčně 9—16!

Střední: Výpad levou v zad a upažit 1—2! záklon a činky nad hlavou srazit 3—4! vzpřím a rozpažit 5—6! stoj spatný a připazit 7—8! opáčně 9—16!

d) Zakončit jako část I.

IV.

Opakovat část III. s tím rozdílem, že co evičili střední, eviči nyní krajní a co evičili krajní, eviči střední. Při otáčení trupu v dřepu evičenci středního zástupu otáčí se vždy lní v levo a pak v pravo, každý 2hý v pravo a pak v levo.

Vhodná cvičení na náradí pro ženy.

(Vyňato ze spisku „Ženský tělocvik“ vydaného v Praze, který jest již úplně rozebrán. Autorem spisku jest pořadatel tech. části a uvádím zde ukázky některých zvlášť vhodných cvičení proto, jelikož s hora naznačený spis není k dostání.)

Účelem tohoto jest upozorniti na cvičení hlavně taková, jež zvlášť k častému opakování doporučuji, eviky, jimiž přímo působíme na sílení oněch skupin svalů, které v budoucím životě ženy hrají tak důležitou úlohu a jsou s to zbaviti ženu pocitů strachu a hrůzy před oněmi chvílemi, v kterých rozmnožení má počet nejvznešenějších bytostí v té veliké rodině lidské — kdy státi se má matkou.

Mnohé z eviků zmíněných možno v hodinách cvičebních prováděti společně všemi cvičenkami — a po společném cvičení takovém pak teprv můžeme rozdělit cvičenky v družstva dle vyspělosti, bychom vyhověli též touze těch, které již na obtížnější, složitější eviky bezpečně odvážíti se mohou. Stává se také dosti často, že vedoucí odboru ženského s některým náradím neví si rady, neboť tane mu stále na mysli učivo, jaké by si sám co muž v tělocvičně osvojil a nevěnuje ani dostatek času, aby o vhodnějších cvičích pro ženy na tom neb onom náradí přemýšlel. Proto buď dáva ženám eviky nevhodné, aneb náradí takové v cvičební hodině žen úplně pomíjí, ač by je s prospěchem použití mohl a sestaviti si na něm eviky pro ženy vydatné a při tom všem přístupné. Snaživým, s láskou k povinnosti svým lnuocím bratřím a sestrám, stačí jen naznačiti cestu a oni již sami po naznačené dráze samostatně kráčet budou.

Hrazda (nízká — po kolena). Na této hrazdě mohou cvičiti společně dvě, ano i tři cvičenky, je-li hrazda delší, mohou cvičiti i čtyři — na každé straně hrazdy dvě, mezeru proti sobě postavené. Cvičí-li na jedné straně hrazdy dvě cvičenky a druhé jedna, cvičí ony dvě na koncích, třetí na opáčné straně uprostřed. Na daný povel přistoupí cvičenky k náradí, a přejdou do podpory ležmo na tři doby a sice: Na „jedna!“ dřep a uchopí hrazdu nadhmatem. „Dvě!“ třetí pr. (1.) nohu vzad do podp. ležmo, a na „tři!“ levou (pr.). Paže jsou v poloze kolmé, trup toporný. Nedovolujeme prohyb v kříži — hrudník budiž vypnut, hlava zpřímá, hled ku předu. Zpět do stoje přejdou cvičenky též na tři doby a sice: Pr. nohu skrčit 1! levou 2! vztyk 3!

I.

1. Zanožit pravou 1! přinožit 2! zanožit levou 3! přinožit 4!

Opakovat několikrát dle síly cvičenek. Tyto eviky nohou prováděti můžeme též jako výdrže — 4 až 8 dob. Neb spojití můžeme cvičení 1. s výdržemi. Příklad: zanož. 1! přinož. 2! zanožit levou 3! přinožit 4! zanožit pr. a výdrž 1—4! přinožit 5—8! Opáčně 1—8! Cviky těmito silíme skupiny svalstva, které jsou nám nápomoeny udržovati trup v přímé poloze a mělo by jim býti více pozornosti věnováno, nežli se až dosud dělo.

2. Opozem dřep 1! podp. ležmo 2! (Na 1! přejdou cvičenky v dřep, aniž by nohy své místo opustily, paže oetnou se v pol. rovné.) Na 2! trčením nohou přejdou opět do podp. ležmo. I toto cvičení opakovati několikrát. Hled' me paže tak napnout a tělo tak od hrazdy oddáliti, abychom docílili vydatného náponu svalstva zád.

3. Skrčit pravou nohu 1! třít do podp. ležmo 2! levou 3! 4! Nohu skrčíme tak, až koleno oetne se těsně u hrazdy. Opakovat několikrát.

4. Opakovat cvičení 2.

5. Zanožit pravou 1! ohnout přípatmo 2! napnout 3! přinožit 4! Totéž opáčně.

7. Skrčit pravou 1! třít do zanožení 2! skrčit 3! přinožit 4! Totéž levou. (Můžeme každý pohyb vykonati v jedné době, neb vydržeti každou polohu 2, 4 až 8 dob.)

8. Opakovat evič. 2.

9. Unožit pr. 1! přinožit! levou 3! 4!

10. Skrčit pr. 1! třít do unožení 2! skrčit 3! třít do podp. 4! Opáčně.

11. Opakovat evič. 2.

12. Skrčit pr. 1! třít do zanožení 2! ohnout přípatmo 3! napnout 4! unožit 5! zanožit 6! skrčit 7! a třít do podp. 8! Opáčně.

Cviky tuto uvedené můžeme střídati též s vysahováním, předpažováním, vysahováním souruč, ručkováním atd.

II.

Cvičení v podporu ležmo vpředu (před rukama). Když cvičenky přistoupí k náradí, obrátí se zády k tomuto a do podp. vpředu přejdou opět na 3 doby: Sed a hrazdu uchopit 1! na 2! 3! předkrokem zaujmou podporu ležmo. Trup toporný, netrpme prohýbání v pasu, neb klesání hrudníku mezi ramena. Hlava v rovné přímce s trupem.

1. Přednožit levou 1! přinožit 2! opáčně 3! 4!

Opakujeme několikrát, neb cvičme jako výdrže, spojujme jak udáno při evič. I.

2. V klik 1! vzpor 2! (Paže v loktech mírně pokrčíme a trup ohneme, pohyb v kloubech kyčelních. Opakovat několikrát.)

3. Přednožit pr. 1! skrčit 2! třít vpřed 3! přinožit 4! Opáčně.

4. Opakovat evič. 2.

5. Ohnout pr. nohu v koleně tak, že přejde v stoj plnou slápi na zemi! přednožit levou 2! Hmitání levou nohou (pohyb v kloubu kyčelním) několikrát. Levou do podp. ležmo 3! napnout pravou 4! Opakovat opáčně.

6. Opakovat evič. 2.

7. Jako evič. 5., ale na místě pohybu hmitmo, kroužení nohou zevnitř (pohyb v kloubu kyčelním).

8. Opakovat evič. 2.

III.

Obraty v podp. ležmo za rukama, výdrže nohou. Do podp. vzadu přejíti můžeme na dvě doby a sice: dřep a hrazdu uchopit nadhm. 1! záskokem do podp. ležmo 2! Návrat tímtež způsobem.

1. V podp. vpředu obrát v l. do podp. stranou o pr. paži 1! zpět do podp. vpředu 2! Opáčně 3! 4! (Při obratu tomto l. nohu přeneseme přes pravou tak, že v podp. stranou opírá se levá o zem vnitřní stranou, za nohou pravou — pravá stranou zevní před nohou levou.)

2. V dřep! (Jako v úloze I. kolena skrčit, aniž by nohy své místo opustěly.) Náponem nohou do podp. ležmo 2! Předskokem do podp. dřepmo 3! (Předskočíme těsně k hrazdě a přejdeme do podp. dřepmo.) Záskokem zpět v podp. ležmo 4! (Opakovat několikrát.)

3. Půlobrat v l. do podp. stranou o pr. paži 1! půlobrat v l. do podp. vzadu 2! návrat do podp. vpředu 3! 4! a opáčně 5—8!

4. Opakovat evič. 2.

5. Půlobrat v l. do podp. stranou o pr. paži a unožit v levo 1! obrát zpět do podp. vpředu a přinožit 2! Opáčně. (Vydržet 2, 4 až 8 dob.)

6. Opakovat evič. 2.

7. Půlobrat v l. do podp. stranou o pr. paži a zanožit v levo 1! návrat v podp. vpředu a přinožit 2! Opáčně 3! 4! (Cvičit též jako výdrže.)

8. Opakovat evič. 2.

7. Půlobrat v l. do podp. stranou o pr. paži a zanožit levou 1! obloukem mírným přednožit 2! zanožit obloukem 3! obrat do podp. a přinožit 4! Opáčně 5—8!

10. Opakovat. evič. 2.

Kdykoliv k evičením zde uvedeným se vracíme (a měly by býti často opakovány), můžeme k vůli rozmanitosti zakončiti každé evičení přeskoky přes hrazdu, čímž vzbudíme o eviky ty opět nový zájem. Když po skončeném evičení zaujmou evičenky stoj, tu dříve nežli navrátí se v řad, evičíme: stoj na hrazdě levou 1! přeskok do dřepu 2! Přeskoky tyto spojujme s obraty po doskoku, v letu, s různými pohyby i paží. Můžeme též přeskokem spojit vždy dvě evičení a sice: nejdříve evičení 1. — přeskok s celým obratem po doskoku nebo v letu, na druhé straně hrazdy evičení 2., přeskok a návrat v řad. Cvičení můžeme též v rovnováze a sice stoj o l. (pr.) noze na hrazdě (druhá noha výdrž v zanožení, paže v před- neb vzpažení), seskok 2! atd. atd.

Kde není hrazdy takové, aby mohla býti snadno a beze ztráty času snížena, jak toho eviky uvedené vyžadují, možno evičení ta prováděti na nízkých bradlech (po bok) a na každé žerdi mohou cvičiti se strany až tři evičenky. Kde není ani nízké hrazdy ani nízkých bradel, tam možno většinu eviků provést na kladinách. Na jedné kladině v rozstupu mezerném možno zaměstnati až šest evičenek — na 4 kladinách 24 evičenek současně — jaká to úspora času, nemusí-li evičenka státi vždy několik minut v řadě, nežli na ní řada dojde!

(Po prsa.) Na hrazdě ve výši prsou evičíme ve visu ležmo v zadu nebo vpředu. Do visu ležmo vpředu přecházíme buď několika drobnými kroky (se začátečnicemi) předkrokem anebo předskokem. Tímto způsobem vracíme se též zpět do stoje. Eviky ve visu stojmo pomímám. Eviky ve visu ležmo v předu působíme na sílení svalstva zad, které též stahováním ramen nazad tělo v přímé poloze udržují. Bud' ne pamětlivi toho, že pouhým napomínáním přímého držení těla nedocílíme, neboť tu výsledek bývá jen chvilkový. Ve visu ležmo vedle tužení svalstva zad různými eviky nohou přispěti můžeme značnou měrou k sílení svalstva chránící dutinu břišní.

(Dokončení.)

Základní cvičení na nářadí.

Kterému učivu nepoložíme dobrý základ, to vždy i v dobách pozdějších bude nám naše opomenutí připomínati. Zmínil jsem se několikrát již na tomto místě o tom, jak pomíjeny jsou v tělocvičnách našich základní eviky evičení prostných — a to jeví se pak i při vystoupeních veřejných. A tím více ještě jeví se nedostatek průpravy, nedostatek základních evičení při evičení na nářadí. Není dbáno pékného příchodu ani odchodu od nářadí — o náskoku a seskoku ani nemluví — tím méně pak jest přihlíženo k tomu, aby dorost osvojil si již při evičích základních pěkné držení těla, aby se mu toto stalo přirozeným a my nebyli svědky směšného panáčkování.

Vezměme na př. dorostence neb dívku, kteří do naší tělocvičny vstupují, „aby sesílili.“ Od jakých „základů“ s nimi počneme? Vidíme skoro pravidelně, že cvičí již ve visu na nářadí doskočném. Jest možno na evičení neb evičence žádati pěkné držení těla při tomto pro ně tak novém a nezvyklém eviku? Mají co dělati, aby se udrželi ve visu — veškerá jejich pozornost jest soustředěna na vis, svírají nářadí křečovitě v obavě, aby ruce nepovolily a zbytečně jest zde připomínati, aby hlava byla vzpřímena, hrud' vypnuta, nohy napjaté. A což teprv v podporu — eviku to ještě neobvyklejším? Všimněme si začátečnicka

v podporu na koni nebo na bradlech a uvidíme vše možné, jen ne to, čeho evičením chceme docílit.

Jak měli bychom si se začátečníky počínati? Začítí s eviky ležmo — evikem to velice snadným, při kterém již naléhati můžeme na správné držení těla. Probereme-li všechny chmaty a změny chmatů ve visu ležmo, s připojenými eviky trupu, nohou, obraty — máme pro začátečníky učiva na celý půl roku. Eviky podporové začneme v podporu ležmo — kde právem můžeme naléhati na správnou polohu těla a eviků v podp. ležmo jest takové množství, že nám stačí na dlouhou dobu. Pro eviky ve visu ležmo máme kruhy, hrazdu, nemůže-li tato býti dostatečně snížena, máme zde bradla, (se strany), vodorovný žebřík. Pro podpor ležmo máme: kruhy, nízká bradla, hrazdu a v případě nouze vyhoví nám kladina. Navyknou-li si začátečníci při těchto čistě elementárních evičeních správnému držení těla, nebude později třeba stále jim chybné polohy připomínati — právě tak jako když v prostných dbáme toho, aby všechny postoje v prostných správně byly prováděny, nebudeme nuceni pak v složitějších sestavách se u nich stále pozastavovati.

Šíření myšlenky výchovy tělesné.

Slyšíme často stesky, že výchova tělesná jen pomalu si razí cestu do širších vrstev lidu — ano v mnohých jednotách našich činnost tělocvičná spíše ochabuje a za projeveným steskem přicházejí otázky: Kde hledati toho příčinu? Nejeví se nějaký nedostatek v myšlence samé, že není s to dobytí si uznání a ocenění v lidu, jemuž tolik dobra z ní vyplynouti má? Či nesou vinu toho ti, kdož určení byli k tomu, aby stali se apoštoly této nové víry, a lid slyší jen jejich krásná slova, a při tom vidí, že ti apoštolové sami nekonají to, co hlásají, co lidu tak nadšeně doporučují?

Mnoho pravdy skryto jest v této poslední otázce. Slyšíme často řečníka s tím největším zápalem mluviti o nutnosti eviků tělesných pro obě pohlaví, pro každý věk — a víme o něm, že sám o tělocvičnu ani v mladém ani v pozdějším věku nezavádil. Takový nemůže přesvědčiti — lid brzy pěkná slova zapomene, a nevidí-li skutky, zůstává vůči výchově tělesné nadále nevšímavým, netečným. Slyšel jsem nedávno tento pravdivý výrok: „Jste vy předáci sokolští jako vyrábitele patentních léků. Svě léky veřejnosti křiklavě odporučují, ale když sami onemocní, jdou k lékaři.“ Nejednou poukázal jsem na ten smutný zjev, evičili-li v každé jednotě z četného členstva jen 10 procent mužů neb žen, že tím sami přivádíme se v podezření, že — nevěříme v to, co jiným odporučujeme.

A tu přirozeně vyskytne se před námi otázka druhá:

Nejsme-li s to připoutati k tělesné výchově muže a ženy, kteří k naší organizaci přistupují, tuží-li se jen tak truchlivě nepatrný zlomek našeho členstva obého pohlaví — neleží příčina smutného toho zjevu v nás samých, v našem středu, pod naší vlastní střechou?

A proto ohlédněme se kol sebe zdali nespátíme odpověď na otázku tuto.

Nepoukazuje stále na starou vlast. Tam bylo pohlíženo na Sokolstvo jako na národní vojsko a každý upřímný, mladý Čech cítil v sobě povinnost státi v řadách vojska toho. Ještě dnes setkáváme se se Sokoly, kteří s pýchou a nadšením vzpomínají té chvíle, kdy súčastnili se prostných při sletu — kdy hřivnou svojí přispěti mohli k tak skvělému výsledku, k slávě a dobré pověsti Sokolstva. Takový živel nám zde schází, neboť náš dorost spíše by se chlubil tím, kdy a jak by se mu podařilo prostným sletovým se vyhnouti. Naše působení jest v jiné zemi — za jiných poměrů — máme co dělati s jinými živly a s touto skutečností musíme počítati.

A položí-li mi někdo otázku: jest to tedy ten sportovní americký živel, který nám v naší úsilovné práci překáží, odpovím na ni se vši rozhodností, že nikoliv. Vina spočívá v nás samých. A kdo by chtěl pravdu těchto mých slov popírat, tomu jen poukáží na tělocvičné ústavy americké — plny dorostu, plny žen — plny mužů věku pokročilého, plny žen, jichž vlas již protkán jest stříbrnými nitkami — tomu poukáží na ústavy pro výchovu učitelek a učitelů tělocviku, kde počet posluchačů a posluchaček každým rokem se zdvojnásobuje — poněvadž jsou zkušené síly učitelské na všech stranách hledány.

Jak vysvětlíme si ten smutný pohled na tělocvičny naše a na to množství cvičících žen a mužů, mladých i starých v tělocvičnách cizích?

Část viny nesou naše nedostatečné, účelu našemu nevyhovující místnosti — kde tělocvik musí často ustupovati účelům jiným — ale o tom bylo již dosti psáno a dnes nedá se věc změnit.

Obrát' me tedy zřetel k tělesné výchově samé.

Jaký jest v nynější moderní době její účel? Nynější tělesná výchova má tyto účely: a) výchovný. Veškeré učivo musí býti tak upraveno, aby cvičení mělo přímý vliv na krásný, souměrný vývin těla. Musíme působiti na povahu, musíme v útlou mysl dorostu vštěpovati vědomí, že hříchem proti Sokolstvu páchaným jest každý čin nízký, každý úskok — každá nestřídmost. Musíme povzbuzovati přímou, otevřenou — neohroženou, musíme vštěpovati smysl pro kázeň; b) cíl zdravotnický: při upravování učiva musíme pamatovati na to, aby naše cvičení co nejvíce oslabovala škodlivé účinky denního zaměstnání, jako: celodenního sezení ve školách, jednostranného zaměstnání v továrnách, dílnách, kde tělo bývá po celý den sehnuto — v tělocviku dívčím pak hled' me cviky působící na vývin kostí pánevních a sílení těch svalů, jimž v těžkých chvílích ženy ukládán jest tak důležitý úkol; c) výchova tělesná má též účel obrozující — v tělocviku musíme nalézati obrození nejen tělesné ale i duševní. V tělocvičné hodině musí každý zapomínati na starosti, svízele a nesnáze — zde panovati musí radost, veselí, štěstí!

A nyní si zodpovíme tuto otázku: vyhovují naše cvičební večery těmto účelům? Nevidíme, že často cvičitel sám ustupuje bázlivě před nekázní? — nevidíme někdy, že sám předchází špatným příkladem? nevidíme cvičení suchopárné, kterým nelze vzbuditi u cvičence zájem — nevidíme často i cviky takové, kterými i škodlivé účinky denního zaměstnání se spíše podporují? (jako cvičení útlých dětí v podporu na koni, bralech.) Posud takové zjevy z našich tělocvičen nevymizely — a vidíme jedinou cestu k nápravě a tou jest: kde to možno získati a slušně odměňovati odborně vzdělané síly učitelské a veškeré úsilí k tomu obracet, abychom si co nejvíce sil učitelských odchovávali, abychom tam, kde jedná se o šíření odborných vědomostí v řadách našich, at' již cestou jakoukoliv, nepozastavovali se nad hmotnými obětmi, poněvadž k tomu účelu členové příspěvky skládají — a konečně: sil schopných si vážili a jich těžký úkol jim neztrpčovali.

Zprávy technické.

— Ústřední Technický Výbor Česko-Americké Obce Sokolské učinil v poslední své schůzi první důležité kroky k šíření odborných vědomostí v řadách našich, a sice vydáváním odborných spisů. Tak usneseno bylo vydati tiskem cvičební tabulky (vypracované br. Paskovským), v nichž probrána jest důkladně sokolská soustava cvičení nářadového. Na tabulkách těch vypracována jsou cvičení pro

družstva začátečníků, pro družstva střední vyspělosti a pro družstva vyspělejší. Tabulky tyto budou velice vydatnou pomůckou pro bratry cvičitele, neboť nejen že naleznou zde hojnost učiva již vypracovaného, ale budou moči zdokonalovati se i v českém názvosloví. — Druhý odborný spis, který Technický Výbor vydá co nejdříve, jest "Cvičení kuželi", sepsané pořadatelem technické části "Sokola" Jos. Čermákem. Obsah tohoto spisku, který nalezne po válece hojněho odbytu i v Čechách, jest následující:

a) Úvod. b) Vysvětlení názvosloví. c) Malé kruhy a polohy paží při jich provádění. d) Hmaty. e) Rozdělení látky cvičební. f) Hudební doprovod. g) Pokyny cvičitelům. — Část' I.: a) Sestavy jednosměrné (jednopažné čili jedním kuželem). 12 úloh jedním kuželem. Cvičení spojena jsou s cviky prostnými. — Část' II.: a) čelné, i bočné, velké a střední kruhy dvěma kuželi — malé kruhy jedním kuželem. b) čelné i bočné, velké, střední i malé kruhy oběma kuželi — sestavy stejno- i různostranné. — Část' III.: a) sestavy různokružné. — Část' IV.: a) sestavy střídokružné (stejno- i různosměrné). — Část' V.: a) průpravné cviky pro sestavy nesoudobné. b) sestavy nesoudobné. (Pozn. Sestavy části II., III. i IV. upraveny jsou tak, že kde navícujeme tvary nové, jsou prostná cvičení vložena do sestav jako cvičení zvláštní — kde cvičíme tvary známé, tam cvičení kuželi spojeno jest s cviky trupu i nohou.) — Část' V.: Cvičení ukázková. a) cvičení jedním kuželem (pro veřejné vystoupení začátečníků, děvčat i chlapců.) b) cvičení pro veřejné vystoupení žen. c) cvičení pro veřejné vystoupení mužů. d) Různé nástupy pro cvičení kuželi, jak při cvičebních hodinách, tak i při vystoupení veřejném.

Dle usnesení Tech. Výboru, každé jednotě sdružené v Č. A. O. S. zaslán bude výtisk shora uvedených prací do knihovny zdarma — další výtisky musí si každý cvičitel neb cvičitelka zakoupiti. Vydání spisků bude sice vyžadovati finanční oběti, ale prodejem budou oběti ty záhy nahrazeny.

— Dle usnesení Tech. Výboru mají býti odborné práce pro technickou přílohu zvlášť honorovány, tak aby příloha naše vynikala co nejvíce rozmanitostí. Schopní bratři cvičitelé a cvičitelky měli by své tvorby pořadateli zasílati a kdykoliv sejde se více příspěvků, bude hleděno k tomu, aby příloha technická byla zvětšena. Věříme všichni pevně, že jen stálým a stálým šířením odborných vědomostí v řadách našich jsme s to odhovávat sobě síly, které jedině jsou s to zachrániti tělocvičnou činnost před ochabnutím — a doufám, že tato výzva nezůstane bez ohlasu.

— Nedopatřením dostaly se do Technické Hlídky minulého čísla dva chybné obrázky prostných mužů pro slet Župy Střední. Zasláná cvičení byla za účasti bra. Paskovského, Filipa a Sedláka opravena a změna nebyla v čas pořadateli T. H. sdělena. Ony dva obrázky, znázorňující polohy ze III. oddílu, jsou neplatnými.

— Bratry a sestry vedoucí upozorňují, že v cvičení švihadly pro letošní župní cvičení v Chicagu učiněna byla malá změna, a sice v oddílu I. Jest tam naznačeno švihání na zad (dolů před tělem) a na konci švihání ku předu, (dolů za tělem). K vůli snažšímu nácviku v obou cvičeních švihá se na zad t. j. dolů před tělem. Doufám, že vedoucí vezmou k vědomosti.

— Dr. W. J. Wray ve Philadelphii vynášel hodiny, které řídí automaticky čas při hře basket-ballové. Po uplynutí 20 minut zazvoní — znamená to zakončení hry — a kdykoliv jest hra pro jakoukoliv příčinu přerušena, zaznamená přesně čas přerušením strávený. Hodin těch užito býti může i při jiných hrách, kde důležitě jest, aby čas byl přesně vyměřen.

DOPISY.

Chicago, Ill., 6. března.

Jenom zase liknavost a netaktnost některých našich bratrů Sokolů vtiskla mně opět do ruky péro, abych poznovu ukázal těm bratrům a sestrám, kterých se to týká; jejich převrácené jednání v době kdy jedná se o věc vážnou. Nevím již opravdu co jest toho příčina, že dobrá a užitečná věc vždycky narazí na tolik odporu v našem středu, že člověk si připadá ve svém vlastním působišti mezi bratry a sestrami jako někde ve Vídni, kde Němci s Čechy vedou ustavičný boj. Opravdu podivná věc, že mnozí naši bratři jsou si dobře vědomi, že nejednají správně vůči různým nám ku cti sloužícím opravám v našich sborech a přece jenom svým jednáním a nemístnými výroky dobré dílo kazí. Uznávám, že jsme všichni chybující, přes to však nemusíme se přece stydět za přednosti každého Sokola totiž upřímnou otevřenost pravdě a lásku ku všemu co nás kráslí a zušlechťuje. Co škody již způsobila naše liknavost naší jednotě, co různých nedorozumění a nesvárů nám přivodila naše netaktnost v otázce získání žactva a k zaujatí mysle rodičů našich dětí v cvičirných pro věc naší, věc sokolskou. A právě to jest ten bod jeden z nejchoulostivějších. Jest sice pravda, že odpadne chut' k práci nahlédneme-li do cvičirny a tam br. cvičitel s několika dětmi cvičí. Mimovolně vloudí se nám do hlavy myšlenka "a to za to ani nestojí" a tak nálada beztak již nezdravým sokolským jednáním dosti pocuchaná přestává vůbec a z nás stávají se "neživí Sokolové". Schůze jednoty ještě takž-jakž navštěvujeme, avšak již není to bývalé nadšení, plné blahých tužeb a skvostných ideálů, jsme pouze jakousi zříceninou, která rozvalena byla chybou svých vlastních členů. Avšak ještě není vše ztraceno, milé sestry a bratři. "Jen neúnavná práce nás dovede opět tam k těm metám a cílům, které nám naši otcové Fiegner a Tryš naznačili", pak-li totiž po tolika trpkých zkušenostech dovedeme býti svorní a přesvědčíme okolí naše, že jsme hodni důvěry našich krajanů. Pak věřím, že pohled do Sokolovny nás nezarází, ale že sami přispěcháme, abychom i my, třeba už starší, ještě těžili pro svá těla z toho co nám tělocvik přináší. Potom nebudou různé zábavy námi požádané prázdné, ale uznání v projevu velké návštěvy budeme sklízeti. Staňme se vždy prvními tam, kde se jedná o věc dobrou a humanní a pak si bud'me jisti v očekávání, že i my sklamání nebudem. Přihlížejme sami na to, aby naše žactvo stalo se chloubou naší jednoty a neskládejme tu těžkou povinnost cele na br. cvičitele, neboť on se namáhá co nejvíce dle svých schopností a jeseň života jeho, který cele po dlouhou řadu let nám byl věnoval a dosud věnuje i na něm začíná hlodati. Hled'me nejen vypěstovati mohutná těla, ale i zdravou, čistou mysl spůsobitou pro věci dobré a ušlechtilé! Milí bratři a sestry, dvacet pět let práce máme za sebou, tedy dosti zkušeností. Necht' doba ta stane se nám všem vodivým zrcadlem a vždy, když nejednáme sokolsky pohlédneme tam a uzmíme kam vedla nesvornost a liknavost naše bývalé bratry a sestry. Těžme co možná nejvíce ze svobody, kterou nám tato země poskytuje, množme se, mohutněme jak silou tak i duchem a tak pomstíme bývalé naše tyrany z Vídne, kteří naše bratry za oceánem rozprášili jelikož se obávali síly paží sokolských.

Na zdar!

Václav Kilberger.

San Francisco, Cal., 20. března.

Redakční úvahy br. Dr. Rudiše-Jičínského v posledním čísle našeho orgánu přišly nám jako na zavolání. Aféra

Iškova, obžaloba našich umělců, netečnost mnohých bratrů k otázce naší samostatnosti a všechny ty naše staré špatnosti přicházejí na světlo a jsme rádi, že náš orgán plní svědomitě a nestranně svůj úkol. Poněvač však více lidí více vidí, chceme stručně objasnit naše nazírání na mnohé ty věci. Předně je nám zapotřebí dosti mravní síly, abychom vyslyšeli druh ode druhu co sobě máme vytýkat v úmyslu arci nejšlechetnějším. — K aféře Iškově poslyšme několik slov Dr. Herbena:

"Namítne někdo, že národní uvědomělostí podetíná se germanisace a že dokonalou uvědomělostí ve všech vrstvách národa germanisace konečně se zažehná. Bylo by tomu tak, kdyby uvědomělý Čech, t. j. svých povinností znalý Čech ipso facto byl jich také dbalý. Ale to není věci intelektu, než charakteru. Velmi často má uvědomělý Čech veliký prospěch z toho, když svůj prapor opustí. V takém případě, je-li charakteru bezvadného, přinese své národnosti obět', je-li však charakteru méně pevného, obětuje národnost osobnímu prospěchu a odstoupí, ačkoli jest uvědomělý. Poněvač jsme národ od dávných dob zubozžený a poněvač pevnost charakteru jak u každého dlouho hněteného národa, tak i u nás značně polevila, není úkazem příliš řídkým, že mnohý syn národa se zpronevřeje. To bude do skonání ve všech zemích, kde provozuje jeden národ a jazyk nadvládu a kde jeden jazyk přináší prospěch a druhý škodu. Mnozí a můžeme říci velmi mnozí Češi neměli by prázdného prospěchu z toho, kdyby se zpronevěřili své národnosti. Za to však je jiných dost, kteří věrnost svou platí ztrátou značných výhod, které by jim neušly, kdyby opustili svou národnost. Ze sta lidí 90 nepřijde do pokušení. Z 10, kteří do pokušení přijdou, obstojí nejvýše pět." — Iška je jeden z těch, který do pokušení přišel a neobstál. Každý poctivý a opravdový Čech musí mít ošklivost a nenávisť k Iškovi. On svým otravným tiskem ve "Vesmíru" dusil dobré snahy amerických Čechů, tupil prof. Masaryka a učitele Beneše, sprostě se vyjadřoval o činnosti Nár. Sdružení a veřejně prohlásil, že pracuje k udržení Rakouska a že stojí proti osamostatňovací akci. Za to mu "Svobodná Obec" projevila důvěru a sbírala na něj peníze. Je to vše směšné anebo smutné? Takovým způsobem vychovala česká žurnalistika v Americe své krajany, že si teď nechají od leckoho věšet bulky na nos?

Všude se jeví velká nevole a rozhořčení nad chováním se našich umělců. Je to rozhořčení oprávněné. Umělec a básník je synem své doby. Nemůže se vylučovat z ničeho čím se souží a po čem prahnou spulobratři. Umělec má být bojovník, a když bojovník tedy umění jeho má býti proniknuto ideami, které rozechvívají jeho národ. Jediné l'art pour l'art (umění pro umění) je bezcenné, jalové i hnusné a to tehdy, když hudebníci, zpěváci, výtvarníci a spisovatelé si říkají, že jsou povýšeni nad všední život národa, že se pošpiňují a své kněžství snižují, jestliže se obírají politikou a palčivými otázkami dne, národními a sociálními bolestmi společnosti, jejímiž jsou členy. Tomu se říká "Vysoké Umění" a máme je i v české Americe. Jednou se bude o některých českých umělcích mluvit s tím opovržením, s jakým Panajev zaznamenal petrohradskou družinu, v níž jeden člen v čas svaté války r. 1812 skládal řeckou anthologii a druhý psal dramata ze života italských umělců, kdežto pozdvížení národa bylo mu sprostým lozozem. Všichni víme, že náš národ je na pokraji záhuby. Rakousko hlásá vyhubit! Vše co má jen trošku rozumu, duše, srdce, vůle, všechno co uznává v sobě člověka i občana, zaujato je touto otázkou jedním společným dílem. Což pak tehdy jen mezi jedinými umělci, básníky a zpěváky nesmí býti ani rozumu, ani duše, ani srdce, ani lásky

k domovu, k své staré vlasti, ani citu pro všeobecné blaho? Historie nám ukáže jak dráhá a velká budou jména filosofova Masaryka, prof. Denise, malíře Kupky, učitele Beneše a všech těch opravdových bojovníků za naši samostatnost. Uvidíme, že nikdo se nebude pít po jménech těch několika hračkařů, kterým se dnes ještě říká "čestí" umělci. Slavný polský skladatel a pianista J. J. Paderewski jest a bude vždy zářivým příkladem umělce—vlastence.

Máme naše české Národní Sdružení. Člověk by myslil, že krajané dobrovolně se přihlásí v řady naše. Bratr R. Kříž neunavně pracuje a stará se, aby přednášky organisátora Č. N. S. učitele Vojty Beneše potkaly se s úplným zdarem. Rozeslal všem českým osadám v Kalifornii letáky s prosbou, aby tamní krajané hlásili se o přednášky. Bolí to ale palčivě, když čtete odpověď zamítavou s poznámkou: My zde zůstaneme neutrální. Táhá se: ve své netečnosti anebo hlouposti? Jiný se ptá: a pomůže to něco, budu z toho něco mít? Tak bohužel tážali se krajané i na Východě. A co řekli mnozí po vyslechnutí br. Beneše? Uvedu pouze jeden případ. V Milligan, Nebrasce, řekl jistý krajan po přednášce našemu Benešovi: "Víte pane Beneš, já jsem rozený tady v Americe a o ty české věci jsem se nikdy mnoho nestaral. Nestyděl jsem se nikdy a nikde za to, že jsem Čech, ale od té chvíle, co jsem vás slyšel, já nejen vím, že jsem Čech, ale já to také cítím a cítím to zrovna tuhle" a při tom si položil ruku na srdce. V těch hlubokých očích našeho exulanta třásly se v té chvíli slzy, ale jeho tvář byla triumfem. To je bratři to, proč chceme, aby k nám přijel. Abychom nejen přiznávali, že jsme Čechy, ale abychom to cítili také tam pod žebry na levé straně!

Ku konci několik zlatých slov, které napsal K. Havlíček na úsvitě konstituce v březnu r. 1848 a kterážto slova je potřeba obnovovat dnes všude v Americe jelikož upadla v zapomenutí: "Dokažme, že jsme byli již dávno pro duševní samostatnost dožráli, držme se vážně, zmužile, aby snad zlomyslní nepřátelé svobody, kterých je ještě velký počet, neukazovali s úsměchem zlomyslným na nás, že nejsme hodni svobody. Mluvme a píšme zmužile pravdu, pokud k prospěchu jest národu, každý dle svého nejlepšího přesvědčení, co můžeme zodpovídat před dobrými lidmi a před svým svědomím, mluvte srdatě, ale bojme se čestného úsudku rozumných a poctivých lidí."

Na zdar!

K. J. Pečman.

Ennis, Tex., 21. března.

Tedy vedení Župy Jižní bylo přeloženo již v lednu z Ennis do Dallas, ale zdá se, že ani tím sokolské hnutí v Texasu posíleno nebylo. Za jednatele Župy zvolen byl člověk, který se nějak se Sokolstvem rozešel a jako z nějaké pomsty zcela nic nevykonával. Ještě do únorové schůze se dostavil, byl tam vlastně přitažen, ale zase nevykonával, co na se přijal. Aby snad ušel výčitkám, poděkoval se nejen z úřadu jednatele, ale i ze Sokola Dallaského, tak že teprve ve schůzi březnové byla organizace Výboru Župy Jižní řádně provedena. Práce naše byla tím o dva měsíce opožděna, ale budou-li aspoň nyní všichni členové výboru župního konati své povinnosti, může vše ještě na pravou míru uvedeno býti.

My tu v Texasu potřebujeme nějaké vzpružení nejen v ohledu Sokolství, ale v ohledu národním vůbec. Kdežto na všech stranách se úsilovně pracuje pro osvobození vlasti ze jha habsburského slovem, písmem i činy, u nás téměř vše spí. Teprve nyní, kdy se sem očekává příjezd učitele Vojty Beneše, se zorganizoval v Dallas výbor, který si chce vzít na starost pořádání těchto přednášek. Zatím na tom pracuje oklahomský odbor Nár. Sdružení, který zajisté vedení tomuto dallaskému pro Texas rád postoupí.

Jak to zde se Sokolstvem dopadá, chci uvést několik příkladů. V malém městě Rosenberg, blíže Houstonu, několik lidí založilo Sokola a hned mi psali o náčiní. Vyjednával jsem s některými bývalými členy Nár. Jed. Sok. zde v Texasu o vydání náčiní této nové jednotě, ale dříve než jsem se mohl dovědět, zda moje výzva byla vyslyšena, bylo po tom Sokolu. Obdrželi-li ti lidé jaké náčiní po některém zaniklém Sokolu, to nevím, ale je to ukázka, na jak slabých nohou to Sokolství zde spočívá. V Rosenbergu je tak zvaný katolický Sokol a snad naposledy ten nový, k Nár. Jed. se přihlásivší Sokol splynul i s náčiním s těmi havrany.

Když se rozhlásilo, že V. Beneš bude cestovati po Spoj. Státech a přednášet, dopsal jsem mu hned a vyzýval ku přihlašování. Výzvu jsem opakoval nejen v "Texanu", listu v Houstonu vycházejícím, ale i ve "Svornosti". Jediná jednota dallaská se přihlásila a z Crosby zaslali dotaz, mnoho-li by to stálo, kdyby tam pan Beneš zajel. Dopsal jsem tedy zvlášť soukromě jednateři Houstonského Sokola, zda si tam budou Beneše přát, ale ani na ten přímý dotaz jsem odpověď neobdržel. Oni tam mají v Houstonu větší péči o karban než o Sokolství a přednášky.

Od nás z Ennis se přestěhoval na Západ jeden Sokol, který hrál hlavní úlohu při zdejší Sokolu. Náležel též k řádu Č. S. P. S., s tím se nikterak nevyrovnal, až když dluh jeho překročil obnos \$10, musel jej řád vyloučiti. Nyní na Západě hraje zase u Sokola přední úlohu, ale aby se se zdejší řádem Č. S. P. S. vyrovnal, to mu ani nezapadne. Ba ani na dopisy odtud tam zasláné neodpovídal onen také "bratr" Sokol, aniž jednatel tamního Sokola. Je to jednání sokolské, nechat se z řádu vyloučiti, když dluh dospěje takové výše? Když se člen jakéhokoliv spolku stěhuje jinam a nechce býti více členem onoho spolku na starém místě, tedy se čestně vyrovná a ze spolku vystoupí. Dnes mají všechny české jednoty články ve stanovách, že nepřijmou za člena takového krajana, který byl od jiného spolku pro neplacení vyloučen, pokud se s tím prvním nevyrovná. Ale tenhle "taky Sokol" nejen že se nechal mlčky vyloučiti, aniž by na upomínky odpovídal, ale dle všeho svádí ještě činovníky Sokola ku nezdvořactví, tak že na dopisy dotazné neodpoví ani tehdy, když jest jim kolek na odpověď poslán. Zdejší řád čítá ani ne z plna 50 členů a ti ztrácejí peníze, jež onen vyloučený zůstal dlužen, tak že každého toho bratra okradl o více než 20 centů.

Má-li Sokolstvo býti organizací výchovnou, musí nejen dorost, ale i dospělé vychovávat v lidi charakterní. Jednota Č. S. P. S. byla prvou, která uznala sokolskou práci výchovnou a přijala do stanov články, že přijímá Sokoly bez vstupného. Již z toho ohledu jsou ti bratři Sokolové tam na Západě povinni morálně donutiti onoho člena ku splnění své čestné povinnosti, nebo k vystoupení. Naše organizace sokolská musí znemožniti pobyt v ní každému, kdo se nějakého nečestného jednání dopustil a pak teprve bude jednotou vychovávající skutečné charaktery.

Na zdar!

Jos. Buňata.

Chicago, Ill., 23. března.

Slet a závody Župy Střední N. J. S.

Slet a závody jakož i důstojnou slavnost 50letého jubileum založení první sokolské jednoty T. J. Sokol v Chicagu uspořádá Župa Střední N. J. S. ve dnech 23., 24. a 25. června 1916. Uspořádání této slavnosti svěřeno bylo sokolským jednotám v Chicagu, které společně na věci pracují.

Slavnostní výbor po náležitém uvážení vybral pro tento slet místo obrovských rozměrů a sice "Hawthorne Race Track", které se nachází na 52. ave. a 35. ulici a

kteřé pojme asi 50,000 osob. Zároveň koná i další rozsáhlé přípravy, tak že o pohodlí a obsluhu všech návštěvníků bude v plné míře postaráno. Závody samy budou odbyvány v Douglas parku v pátek a v sobotu, dne 23. a 24. června, v sobotu večer po závodech bude uspořádán Akademie v Sokole Chicago, k níž bude vybrán pěkný program, hlavně z čísel ukázkových tělocvičných a jednoty mimo Chicago, které by si přály též nějakým číslem přispět jsou žádány, aby uvědomily náčelníka br. Jos. Paškovského, jehož adresa jest: 2451 So. Kedzie Ave. V neděli pak odbývá se veřejné vystoupení žactva těl. škol jakož i sester Sokolek a bratrů Sokolů v "Hawthorne race track". Na zdar!

Č. Jebavý, tajemník.

Little Ferry, N. J., 25. března.

Chtěl jsem dopis zaslati ihned po volbách ale jelikož jsem se dočetl v "Sokole Americkém", že jest málo místa sečkal jsem na dobu příhodnější. Co se jednoty naší týče jsme dosti spokojeni na ty špatné poměry jaké panují. Jednota naše dosti dobře finančně pokračuje v čemž má největší zásluhu náš neunavný obchodvedoucí br. Josef Novotný. Volba v tomto roce dopadla dobře, musím psátí dobře, neboť si úřady museli ponechat zase ti starší pracovníci. Starosta br. Josef Švec, náměstek br. Václav Ptáček, tajemník br. Ferd. Kalminzer, účetní br. Frank Kupp, pokladník br. Karel Fous, dopisovatel br. Frank Nepil, obchodvedoucí br. Josef Novotný, náčelník Karel Kuss, podnáčelník Václav Černý. Před krátkou dobou založila jednota naše odbor pěvecký, který velice dobře pokračuje ale myslím, že by se měli přes léto přeměnití hodiny, neboť pro velké teplo odbor ten byl by zanedbáván. Dramatický odbor pokračuje též velice dobře, poslední divadlo bylo zdařile sehráno. A nyní se připravují na první operetu "Lucifer". Jsem jist, že bratři a sestry se budou znamenitě držet a že prorazí. Jenom tolik vám chci bratři a sestry podotknout, aby jste veškerou práci nekladli na bedra jednotlivce a hleděli br. režisérovi v pomoci. Cvičení jsem si nechal naposled a ani nevím sám jak do toho. Starší cvičitelové, kteří se v tom vyznají, toho zanechali a ti mladí se vymlouvají, že je ty nejmladší nechtě poslouchati. Ale přece se uchopili a to ti mladí práce a náčelník br. Kuss se činí, aby vše šlo ku předu! Br. Černý a br. Pavel Švec vzali si na starost dítky a velice dobře pokračují. Bratři na zdar! vám a držte se hesla "Ku předu, zpátky ni krok!" Ted' jednu věc. Před časem vypukl u br. Václava Ptáčka v noci oheň a tu přilétl Sokol br. Pavel Švec, nedbal žádných překážek a bystrostí jeho i odvahou zachránil br. Ptáčkovi spící dcerušku od jeho i odvahou zachránil br. Ptáčkovi spící dcerušku od jisté smrti. Za čin ten byl odměněn zlatou medailí! Hled'te bratři jaká to sokolská zdatnost. Neochabujte a cvičte a jen tak se domůžete cíle. Dne 26. února k nám zavítal náš milý host br. dr. Rudiš-Jičínský, který zde pořádal přednášku na thema "Rok na Balkáně" ve prospěch Národního Sdružení. O přednášce se mnoho rozepisovati nemohu, neboť bych zabral mnoho místa. Ale tolik musím podotknouti, že co osada naše stojí taková návštěva a přednáška ještě nikdy nebyla. Chvillemi nás až k slzám pohnulo nad těmi zvěrstvy co ti Rakušáci a ti zaprodání Bulhaři pravdí na ubohém národu srbském. Zdar Tobě br. dr. Jičínský, neboť jsi přednáškou tou velice vzpružil zdejší odbočku Národního Sdružení. Jenom ještě čekáme na to Tvoje poslední a mohutně pronesené: "Finis Austriae!" Všecka čest našim sestrám, neboť ty již se postaraly o br. dr. Rudiše-Jičínského jak náleží, který si zajiště často vzpomene tam na tu naši kuču, tam pod tím jevištěm a na to hnízdo sokolů v Little Ferry a ještě častěji na tu cestu k němu! Na zdar!

Frank Nepil.

Philadelphia, Pa., 26. března.

Dvacet let již uplynulo od té doby, co založena byla naše jednota. Právě slavili jsme dvacáté výročí onoho dne, když sešlo se ve Filadelfii několik mladíků, aby utvořili kroužek, který později stal se součástí naší velké a milé Nár. Jed. Sokolské.

Dvacet let! Jak mnoho změnil se leckde v tak dlouhé době a jak mnoho změnilo se i u nás. Není již ten sbor statných, energických mladíků, kteří před dvaceti léty dali tu základ myšlenky sokolské, nýbrž spolek, který jest nucen existenci svoji hájit takřka s napjetím všech sil a ideu sokolskou udržeti se snaží aspoň tak jak nejlépe tomu zdejší poměry dovolují. Avšak vzdor tomu, že činnost naše není dnes taková jako před dvaceti lety, přece jen s hrdostí mohu říci, že jednota naše stojí v čele veřejného života české Philadelphie a mohu směle dodat, že nebyti Sokola ten český živel tu byl by snad již zanikl docela. Není již mnoho těch, kteří počátků jednoty naší se účastnili a plných dvacet let v ní setrvali. Zbývá již jen starosta náš br. Příbramský, jediný to zakládající člen, a pak br. Abeles, jeden z nejprvnějších harcovníků, kteří až do dnes v práci vytrvali. Litujeme, že nebylo dopřáno br. Pavlíkovi dožítí se tohoto dne, na nějž se tolik těšil a připravoval. Úkladná choroba sklátila jej v předčasný hrob v nejlepším právě věku, aniž by mu dopřala popatření na ovoce své dlouholeté práce a námahy. Byltě br. Pavlík činným v jednotě naší hned od počátku až do posledního téměř dechu svého, mnohé a mnohé pro ni vykonav. Čest budí jeho památce!

Oslava dvacátého výročí nebyla na slavnostní obřady velice bohatou, ba zdála se býti pro takový významný den téměř jednoduchou, avšak při vši té prostotě svojí byla velice hezkou. Pořádali jsme ples s veřejným vystoupením členstva a Sokolek a musím doznati, že třeba tu nebylo žádných slavnostních proslovů a banketů přece jen večer ten učinil na všechny přítomné zajisté jen dobrý dojem. Bylot' vystoupení Sokolek vedením náčelnice sestry Abelesové velice pěkné, zdařile provedené a obzvláště druhý oddíl když vystoupily v sokolských čapkách a s praporky česko-americkými poskytoval pohled velice pestrý a úchvatný. Všecka čest jim i sestře náčelnici; zasluhují pochvalu plnou měrou. Prostné členstva bylo rovněž pěkně složeno i provedeno poskytující pohled zajímavý, žel jen, že u nás tak zřídka vídaný. Dlužno tu podotknouti, že tentokráte hoši naši vystoupili vedením br. E. Prostředníka z Racine, Wis., bývalého to podnáčelníka tamnější jednoty, kterýž nalezaje se právě ve službách "Strýce Sama" byl přidělen ku zdejší námořní posádce a tu přišed mezi nás, chopil se ihned činnosti v tělocvičně, kteréž nyní věnuje skorem všechn svůj volný čas. Bude zajisté škoda velká až nás opustí a mnohý z nás často na něho vzpomene. Ano, celkem vzato bylo to hezké avšak přece jen při vzpomínce té nemohu se ubrániti, abych neproněs slovo o tom, čeho jsem si všiml a o čem jsem více méně přemýšlel. Zvláštní pocit budil se ve mě, když při pohledu na cvičící Sokolky pozoroval jsem tolik děvčat i hochů našich jak nečinně tu přihlíželi, zatím co ku vyplnění mezer v řadách cvičenek bylo nuceno přistoupiti ku školním dítkám; ba pozoroval jsem, že na některých místech jsou docela i děvčata — ryze americká. Nechci tu nikterak kritisovati jednání jednotlivců ale domnívám se, že několik slov do duše celku neuškodí. Pátraje po příčinách netečnosti naší omladiny shledal jsem mnohé, shledal jsem na příklad, že některé dívky rády byly by činnými, že však straní se poněvač prý jednání některých je odpuzuje. Myslím, že kdybychom odložili tu naši sobeckost, tak často na jevo dávanou, kdybychom do společenského styku vložili trochu

více opravdového bratrství a lásky sesterské, že v mnohém by nám prospělo. Pravda, mnohým nám osud dopřál býti zrozen v poměrech lepších, avšak to ještě nemusí býti příčinou abychom druhými méně snad šťastnými pohrdali. Což pak ten hamižný dolárec takovou má moc, aby ovládal city naše, abychom proň zahazovali co nám má býti svaté a drahé a zapírali, mnohdy i své přesvědčení. Dost možná, že kdybychom sňali ta mnohá hesla ze štítů svých a vetkli je v paměť svojí a řídili se dle nich pak ve stycích svých jak v tělocvičně tak i mimo, vždy a všude, možná, že odvrátili bychom mnohý trpký okamžik a mnohou trudnou chvíli sobě zpříjemnili.

Na zdar!

Jindř. Sýkora.

Dallas, Texas, 26. března.

K mnohým povinnostem na mne vložených na výroční schůzi jednoty náleží také povinnost dopisovatele. Nemám prý chválit ani hanit, ale věrně popisovat život jednoty. Úkol to někdy snadný, někdy velmi ne snadný. Stav dnešní umožňuje však zhostiti se ho velmi lehce. Práce naše, vzhledem k prostředí a poměrům vyvíjí se utěšeně, bratři, sestry i širší veřejnost chápou svou povinnost vážně a tu i výsledky jsou uspokojivé.

Ač necelý rok tomu, co jsme si vlastní hnízdo postavili, uplatili jsme více jak polovinu dluhu na budově váz noucího; uspořádali dvě veřejná, místní závody, národní slavnost a několik přednášek. Cvičí se: členstvo ve dvou družstvech (v úterý a v pátek), dorost společně s členstvem a Sokolky v jednom družstvu (ve čtvrtek a v neděli). Návštěvy cvičení i postup výcviku uspokojivý. Zda řili se zachovati, co vykonáno a to ještě zdokonaliti, směle a vědomě borci a cvičenky naše vstoupiti v zápas o přebor Župy Jižní. Máme také čtyřčlenný sbor cvičitelský. Jsou to hoši jaří a já, jako jejich "táta", mám z nich radost. Jen čile, vesele, milí druzi, a poznáte, že v srdcích vašich není místa pro pusto a prázdno. Dost na tom, že zde statisíce mrtvých stromů, jež žádné jaro nevzkříší! Chraňte a čeňte si tu vaši mladost, svobodu a sílu pro budoucí potřeby. Zapište v srdce svá co řeklo se nám: "Na stráž!" — "Ach, žalost, ach, žalost, hořký to kořínek —", a také my máme své žalosti. Ano, cítíme žalost když bratři mnozí po veřejném tělocvičnu opustí, aby se více nevrátili. A hledáme-li příčinu — nalezneme klep! Kde jakému klepu přiznává se důležitost větší, nežli věci svaté, nad strany a spory osobní povznesené. Kdo jiný zde soudcem a strážcem nežli ti již v čelo jsme postavili. Těm pak jen jedna cesta zbývá: Na straně práva a spravedlnosti! — Los vržen, volba padla na nás. Bratři jednoty Ž. J. položili ústřední výbor župní k nám. Pravdu díme, když řekneme, že jsme tomu nechtěli. Mnoho ještě práce k vykonání, než jednota vlastní na půdě pevné spočine. Chtěli jsme čas ku práci té potřebný. Nyní však nezbyvá, než chopiti se práce a co v naší síle a moci vykonat. A budeme také — jen jednoty v Župě zastoupené žádáme, aby konaly povinnost svou k Župě — ústřední výbor povinnost svou k jednotám vykoná. Símě myšlenky sokolské, po luzích texasských zaseté, vzklíčilo. Na nás jest, aby rostlo a plodem obtěžkalo. — Div. odbor změnili jsme na Vzděl. Odbor. Uspořádal nám přednášky o Husovi a o Fuego-rovi. Založil knihovnu, jenž dnes čítá 90 svazků. Zájem o knihovnu jest čilý. Hlavně naše ženy a dívky se činí. Knihovna odevzdána veřejnosti přátelským večerem, kdež pisatel promluvil "O české knize". Vzděl. Odbor vypravil na scenu 2 div. představení: Václav Hrobčický z Hrobčic a frašku "Zmatek nad zmatek". Přípravuje nár. hru "Karel Havlíček Borovský". Vzděl. Odbor vzal na se zorganizování odbočky Č. N. Sdružení. Práce ta se mu daří a

v brzkou k ústředí se přihlásí. Otázka české školky bude jistě před prázdninami škol projednána a času toho použito k vyučování. Zájem o školu vzbuzen i u podpůrného spolku řádu "Pokrok" S. P. J. S. T. a pracovatí budeme společně. Jednota, zastoupená Vzděl. Odborem, podílí se činně, s druhými spolky, na zastoupení osady na státní výstavě. — Jest se mi zmíniti také o nově ustaveném odboru hudebním. Jest to smyčcový orchestr, složený z bratří a sester, vedený schopným br. J. Kebrdlem. Vykonává své poslání svědomitě a přispěl značnou měrou na zmírnění dluhu jednoty, jakož i přispěl povznést úroveň našich zábav. Vyplňuje pořad svůj hudbou působivou účinnou, vzbuzující náladu a city k upřímné radosti ze života. Jsme naň hrdí! — Rozhodnutí jednoty v N. J. S. sdružených, jímž nám odpuštěny poplatky na dobu 1. roka, jest nám účinnou pomocí a doufám, že nezapomenem. S jakem bratrským přijímáme. — Společně se svojí ženou děkuje pisatel věrným druhům a družkám za vzácný dárek. Překvapilo nás, jest nám drahé a uchováme v paměti. Díky!

Franta Rendl.

San Francisco, Cal., 26. března.

Po spánku na vavřínech, které jsem získal co bývalý cvičitel státu Oregon probudil jsem se a chápu se péra, abych nechal o sobě věděti, ačkoliv nerad se blýskám, a zabírat místa v "Sokole Americkém" mnoho nechci. Naposled jsem byl v Portland, Oregon, a obdržel jsem telegrafickou zprávu, abych jel do Oklahoma City a nastoupil místo. Neotálel a jel jsem, neboť jsem byl bez zaměstnání a uznávám, že živobytí je vždy přednější a pak následuje vše ostatní. Jest mi vyčítáno dopisovatelem Sokola Portland, že mne vyzývali k práci a já prý se vymlouval na to a ono. Což br. pisateli jsi napsal jenom abys psal? Nás nikdo nekoupí nějakým počastováním, když někde jedem a pak za odměnu se po někom svěst také neznám. V. V. N. J. S. vyzýval všechny jednoty státu Oregon, aby podaly zprávy o mé činnosti, a to nešťastné Scio o sobě nedalo nikdy vědět. Portland podal zprávu jak Sokolky tak Sokol velice pěknou, byl jsem chválen, památka mi darována a sám pisatel se těchto průkazů byl účastnil. A nyní troufá si takto psát. Bratře, odsoudil jsi sám sebe a celý sbor Sokolek a Sokola. Přehleďte knihy a najdete zdali jste byli činní vůbec aneb ne. Abych dopis neprodložoval vznáším žádost, aby jste podali zprávu, neboť jste napadeni sami sbor Sokolek i Sokol, poněvač jste v té věci sami vinni, neboť jste si mne vyžádali a V. V. N. J. S. Vyzývám všechny jednoty státu Oregon jak Sokolky tak Sokoly, aby podaly zprávu o mé činnosti jako cvičitele bývalého. Doklad ze Scio zní takto:

Scio, 28. února 1914.

Otčený bratře Sokole! Sbor Bratří Osvěty ve své řádné schůzi ze dne 22. února věnuje ti vzpomínku vřelým díkem a uznáním tvé snahy obětavé a povzbuzení k povinnosti a práci naší jako Sokola.

Žel, že tak na krátko, kde jak sám vidíš je třeba stále a neunavné pobídky poučování příkladu atd. a že ne a ne najít prostředků z nichž bychom mohli čerpat síly udržeti se alespoň nad vodou, když ne ve výši Sokola.

Děkuji ti jménem sboru co nejsrdčeji za tvou obětavost; kojím se naději, že na nás nezapomeš občasným záletem v kruh náš a mou snahou bude uznání vděčné náhrady.

Bude mně těšit několik řádek z brku sokolího od tebe. Zde není nic co by stálo za zmínku.

Se sokolským Na zdar!

Na zdar!

A. Liška.

Karel Dvořák,

bývalý spol. cvičitel státu Oregon.

St. Louis, Mo., 28. března.

Milý br. pořadateli!

Svého času byl z jednoty naší pro neplacení příspěvků vyloučen člen Aug. Bureš. Zmíněný občan pak při poslední schůzi jednoty naší, dne 27. t. m. dlužný obnos vyrovnal a žádal, aby v "Sokole Americkém" uveřejněno bylo, že bývalý člen Těl. Jed. Sokol St. Louis, Mo., Aug. Bureš se s jednotou touto řádně vyrovnal. Uloženo nám tudíž, aby přání jeho stalo se skutkem a my žádáme Tebe, aby v příštím "Sokole Americkém" žádost ona uveřejněna byla. Se sokolským Na zdar!

Za T. J. S. St. Louis, Mo.

Frank J. Holman, starosta.

Josef Král, tajemník.

St. Louis, Mo., 28. března.

V minulém čísle "Sokola Amer." jsem již psal o založení odbočky Č. N. S., která povstala z Pomocného výboru a bylo tudíž potřeba tuto znovuzorganizovat, což se stalo ve schůzi této, dne 5. března a za úředníky zvoleni následující bratři, vesměs to Sokolové: předseda Ant. Pešout, náměstka Josefa Široký, tajemník V. Vimr, jednatel K. Milčic, účetní Jan Beneš, pokladník K. Triska, důvěrníci M. Vimr, F. Holman a Wm. Zavadiš.

Úředníci tito, muži to na slovo vzatí, za pomoci českého St. Louisu vykonají jistě kus dobré práce; třeba však jest větší agitace.

Jednota naše propůjčila zdarma svoji místnost sdruženým ložím Jednoty Táboritů, které uspořádaly za pomoci ochotníků Sokola a Č. S. P. S. v neděli, 26. března divadlo "Zapadlí vlastenci" jehož veškerý čistý výtěžek věnován bude Č. N. S.; skutek jistě následování hodný. Žel, že neokázal se náš český St. Louis aspoň částečně ve své síle, bratři myslím, že jest třeba dobrého buditele a doufám, že se nemýlím když řeknu, že až přijede k nám učitel Beneš, že to naše češství zde u nás probudí k lepšímu životu. Při příležitosti této promluvil opět náš br. K. Milčic, jehož milá slova jsou vždy nadšeně přijata. Náš odbor Sokolek Vlasta oslavil, 18. března svoje 40leté výročí ku kterému pozval též bratry Sokoly; nenucená rodná tato zábava potrvála až do ranních hodin. Sokolky naše nemíní touto zábavou výročí jejich odbyti, nýbrž naopak, chtějí na podzim řádně a slavnostním způsobem výročí toto oslaviti, při kteréžto příležitosti hodlají též vydati "Památník".

Dostal se mi právě do rukou "Česko-Amer. Sborník Sokolský". Jistá jeho část obsahuje rozřazení prvků dle stupňů; myslím, že by bylo žádoucí vysvětliti zda-li již na těchto závodech soudci dle tabulky této řídit se budou neb ne, a zda-li též tabulka tato byla schválena vůbec T. O. N. J. S., neboť se nepamatuji, že bych byl něco podobného v zápiskách T. O. četl; nemíním tímto kritizovati snahu bratrů, ale jsem si jist, že tabulka tato částečně musí býti opravena a to jest proč se táži zda-li byla schválena T. O. A dále bratři proč má býti "sborník" tento prodáván za cenu skoro přemrštěnou? vždyť prodávali jsme Sborníky z Čech za poloviční cenu a ještě nám zbylo k zapravení dopravy, což heslo naše: "Ni zisk, ni slávu" již u nás nemá žádné platnosti? Jest to smutné bratři, že si to takto musíme rovně říci.

A dále bratři jest smutné, když bratři v čele si spolu dopisují a někteří pro soukromý svůj dopis použijí úředního papíru což nemůže býti vykládáno za zlé, když považuje se to za dopis úřední a co by jste si as pomysleli, kdyby váš tajemník přečetl vám dopis v němž jest as následující: "Bratře, zda-li budete u vás potřebovati nějaké cvičební obleky zašli to na mne, já ti to zde objedná, to víš, že já též něco z toho mám"; to jsme pak Sokolové? A zde opět naše heslo: "Ni zisk, ni slávu!"

Nyní však něco o našich župních závodech; neschází již ani úplné 3 měsíce a závody jsou před námi a nikde není možno pozorovati toho případného ruchu; zda-li jest to snad v horoucím nadšení pro věc naši, pro vlast naši zanedbáno, pak jistě omluvitelné; avšak zda-li tomu tak není kde to vězí?

Co dělá tentokráte Střední Župa, která při posledních Cedar Rapidských závodech byla tak horečně činná? Ano, bratři čas kvapí a v "Sokole" ještě tak málo o naší chigaské manifestaci.

Nuže, bratři, chutě do práce, aby o závodech a našem veřejném vystoupení nabyli jsme svěží síly k opětovné práci, kterou obzvláště v tuto kritickou dobu před sebou máme. Na zdar!

Wm. Zavadiš.

St. Louis, Mo., 28. března.

CT. V. V. N. J. S. V CHICAGO, ILL.

Vážení bratři!

Ve schůzi jednoty naší ze dne 27. t. m. tlumočeno bylo přání čestného člena N. J. S. br. J. Erbena, aby vzdán byl jeho vřelý dík za poctu jemu účinnou jmenováním jej čestným členem N. J. S. a toto díkůvzdání přál by si jmenovaný, aby uveřejněno bylo v "Sokole Amer." a přání toto bylo podporováno ve schůzi naší. Tudíž vás, milení bratři, žádáme, aby tak učiněno bylo a jmenem Sok. J. Erbena vzdán dík jak Výk. Výboru tak i celé N. J. Sok. a v časopise "Sokole Amer." uveřejněno.

Doufajíce, že již v příštím čísle žádosti našeho zkladatele vyhověno bude znamenáme se se sokolským Na zdar!

Frank J. Holman, starosta.

Josef Král, tajemník.

Detroit, Mich., 28. března.

Do Župy Severovýchodní! Blíží se doba kdy má naše Župa vystoupiti před naší českou a americkou veřejností a tak ukázati co se v našich tělocvičnách děje, jak se pracuje a k čemu vlastně spějeme. Náš župní výbor vytknul si, že závody a veřejné budou se odbyvati začátkem července v Clevelandu, O., a doufali jsme všichni, že se tyto závody svým cílem neminou. Ale jak si věci stojí dnešní dobou, nevím sám, jako župní náčelník, vydaří-li se tyto závody vůbec. Proč toto píši tak předčasně? Vždyť jsou tělocvičny plné cvičenců! Tak píše dopisovatel jedné naší jednoty. Jsem tím překvapen, ano! Jenže našich cvičenců od Národní Jednoty cvičí tolik v oně tělocvičně, že ani jedno družstvo nemohou stlouci na závody Župy Severovýchodní. Bratr dopisovatel asi nezná členy cvičící vlastní jednoty, poněvač cvičí s nimi dohromady členové Župy Fuegner-Tyrš, a těch jest asi 25 neb 30. Ostatně vrátím se k této věci později. Ale pak budu vésti kritiku proč se nevyšlali cvičenci z oné jednoty. A co se druhých jednot týče, vím, že se pilně cvičí v Pittsburgu vedením br. cvičitele Nábělka. To vím poněvač jsem již od onoho bratra obdržel několik dotazů ohledně cvičení prostných a tanců. Též vím, že nová naše jednota přijatá v lednu a to v Irvin, Pa., se na závody připravuje. Ale tak se mi zdá, že Cleveland není dosti činným. Zpráv jsem doposud neobdržel žádných. Jak od Těl. Jednoty Cleveland, tak od Těl. Jed. Čech. Upozorňuji oné jednoty, aby jejich náčelníci svých zpráv zasílali. Víme také, že přijedou bratři z Lorain a Bridgeport, O. Naše Župa zaslala dotazy na všechny jednoty, ale jsem si jist, že ještě žádných určitých zpráv nemá. Čím to jest? Jest to liknavost náčelníků oněch jednot, neb nechut' k práci? Ostatně uhlídáme budeme-li moci závody pořádati neb ne! Ale bratři v Severovýchodní Župě! Pravím Vám budeme-li museti ony závody nechati padnouti pak budu vésti přísnou kritiku, jelikož vím čím to jest a kde vlastní zlo vězí!

Octne-li se někdy pravda uveřejněna pak si to někteří Sokolové předkládají za urážku a ten bratr co tuto pravdu odváží se napsati jest kaceřován jako zrádce! To prý má zůstat pod pokličkou "ta pravda". Jen tomu se divím, že oni Sokolové se hlásí k našim zásadám a plýtvají slovy Tyršovými! Mnoho řečí, ale žádná práce za kterou jsme založili a zakládáme těl. jednoty sokolské. Tak, když nahlédnu hlouběji v ten náš život sokolský prožitý v mnoha jednotách zde v Americe, shledám, že se otáčí vše kolem dolaru a soudku. Máme a měli jsme mnoho upřímných bratrů, kteří za tu myšlenku Tyršovu žili a žijí, ale jsou nuceni se straniti spolkového onoho života poněvač se jim vytýkalo neb vytýká, že nepodporují jednotu, poněvač nepijí a "nešlapou", aby jednotu dosti vydělala. A kdo se napije a "šlape" až se ohýbá to se řekne: "To je Sokol, ten tam nechal pět neb deset dolarů!" A ten jest prosím vážen a přízeň má, tomu se nedivím. Ale přijde-li některý bratr s návrhem ohledně tělocviku a zdravotě v našich tělocvičnách to mu nastává perná chvíle něco zlepšiti. To se odpoví hned: "To nám chceš zakazovati neb pod. já jsem u Sokola 20 neb více let a vždy to tak bylo." Jen žádné zlepšení, to by se přišlo z těch starých kolejí a to nemůže být. Jsou hned většinou proti tomu a tak mladí členové, když nemá ten "nerv", aby se přel a boj vedl, jednoduše přestane mít chut' k té práci a za nějaký čas není více o něm slyšeti, ztratí se jednoduše. Mám v tom velké zkušenosti a vím, že mnoho mladých bratrů uzná, že jest pravda. Mladá naše generace se odpuzuje tím, že máme v mnohých našich jednotách několik starších zarytých členů, kteří nechtí postoupiti místa v rozličných místech bratrům mladším a vedou s nimi boj, aby té tak zvané "slávy" ani drobet jim neušlo. Uznávám, že někteří starší bratři leckde jsou výteční Sokolové a mají uznání a říkají: "Jen dejte příležitost těm mladším at' se do toho zapracují, my budem jen dávat pozor, aby vše šlo správnou cestou!" Ano, takové bratry též znám, všechna čest jim. Ale jsou druzí opět, že nechtí být pátým kolem u vozu. Chtí býti na vrchu, chtí být vojem, chtí vše řídit, aby vše šlo jen dle jejich hlavy. A tam právě kde jsou právě taci bratři tam tělocvik vždy vázne a bude váznout. Pro té drobet slávy a to "já" si nechá vrtat koleno. Arcit' oni neví, neb nechtí nikdy vědět, že oni jsou na překážku rozvoji našich sokolských jednot, poněvač nedají druhým příležitost, aby svoje síly a svůj rozum novodobý uplatnili.

Doufám, že těchto pár řádek přispěje k něčemu dobrému v jednotách našich, ale jestli pomůže, aby naše jednoty vyslaly své cvičence a cvičenky k závodům v Clevelandu to opravdu nevím. Měl jsem v tomto čísle již míti školní výkony na nářadí ale nemožno, vše spočívá na mých bedrách, musím opět vše sám vypracovati. Proto bratři až v příštím čísle. Který br. náčelník požádá mne osobně zašlu dříve opis. Na zdar! Jan Jirásek, náčelník Župy Severovýchodní.

Chicago, Ill., 29. března.

Bratři a sestry Plzeňského Sokola! Veřejné cvičení naší jednoty se koná v neděli, dne 23. dubna a tudíž vaše povinnost jest, co možná největším počtem se účastniti. Přípravy v tělocvičně se pilně konají, žactvo, Sokolky a Sokolové se pilně připravují, aby ukázali vám práci a vyspělost naší v tělocvičně za poslední dobu.

Večerní žáci účastnili se atletických závodů N. G. Unie a bylo vidět, že se přičinili, neboť se jim dostalo místa třetího.

Zápasů A. A. F. účastnila se četa Plzeňského Sokola a vydobila první cenu četovou (štít) a bratři Hojda první cenu, Krákora a Churaň druhou cenu jednotlivou. Těžší

váhy br. Fořt druhou cenu. Tím ukončili zápasnickou sezonu s výsledkem velice krásným jak pro sebe tak i pro naši jednotu.

Závodů A. A. U., které se odbývají v sobotu, dne 22. dubna, účastní se jednoty naše první a druhou četou, bratři první čtyři doufají, že i na dále si udrží přebornictví a druhá četa se vynasnaží, aby nezůstala pozadu. Z toho vysvítá, že cvičenci Plzeňského Sokola vydobývají stále prvé místo Sokolstvu americkému při různých cizonárodních závodech a tím jméno Sokol i dále proniká.

Bratři a sestry, kteří nečtete neb neuschováváte čísla "Sokola Amerického", buďte tak laskaví a pošlete je mně do tělocvičny, neb nechte u br. Hallera. Jest mnoho bratrů Sokolů v Rusku i v Itálii zajatých, kteří prosí o tu naši krásnou českou četbu, nuže vyhovte jim našim sokolským a svobodomyslným "Sokolem Americkým", aby, až jednou se navrátí do rodné vlasti byli silní duchem a mohli na dále pracovat na díle sokolském. Frant. Macák.

Oklahoma City, 29. března.

Nuž tedy opět v před! Šik náš probuzen a posilněn novými členy, necht' se vzpruží a přikročí k práci a činnosti dvojnásobné. Necht' tělocvična oživne a svalům dopřáno jest vzpružení, at' i jiné obory, jež si Sokolstvo vybralo za úkol, jsou uvedeny v činnost a přijde chvíle kdy budeme hrdi na naši sokolskou jednotu a práci vykonanou. Bud' nám to povzbuzením, že na místo pohřbu slavíme obrození naše, protož volám ku všem bratrům, starým i novým členům, "Do práce", a necht' tedy každý ten člen si ještě jednou uvědomí k jaké práci zavázal se svým "čestným slovem" a po uvědomění si všeho jistě mu každá práce bude malou a bude jistě pracovat s určitostí k tomu krásnému, čistému a ryzímu cíli "Svobodě národa". Bud'me Sokoly vždy a jednejme jenom sokolsky a jenom tak zjednáme národu našemu úctu před národy jinými.

Br. M. Karbusický, bývalý starosta, který si vzal za úkol Sokola sesílit, vykonal opravdu kus práce o jaké se leckomu ani nezdálo a jaká nás opravdu překvapila, když do poslední březnové schůze se dostavilo dvanáct (12) nových čekatelů, které on všechny sám získal. Zdálo se, že není ani možné, ale jest to pravda a tudíž radost dvojnásobná. Již, již se myslelo, že jednoty se bude musit rozpustiti jelikož ani schůze nemohly se odbývati, tak málo se nás již scházelo, neboť jsme měli mnoho odešlých a mnoho nedbalých, takže když bylo velice nutné nějaké řízení ve schůzi, musili jsme pro některé členy dojíti (některým ještě ani to nebylo vhod), aby věci přišly k vyřízení. Nyní však musí nastati nový život a zajisté i ti liknaví opět přijdou a budou pracovati, neboť povinnost to káže.

Při přijímání členů promluvil br. M. Karbusický k srdcím všech a poukázal na význam Sokolstva v dnešní pohnuté době a naše národní povinnosti k vlasti.

Ve schůzi pak odhlasováno, aby z pokladny N. J. S. povolena byla částka \$1,000.00 Českému Národnímu Sdružení. Br. V. Dvořák, průkopník dávný, zvolen byl náčelníkem a jest ted' na členech, aby správné cvičení navštěvovali, ale ne jednou nebo dvakrát přijíti a když nemůže udělati hned stoj o uchu namísto ručkování a jiného začátečního cvičení více se v síni neukázati. Jednání takové není ani sokolské, ani mužné, to jsou jenom choutky. Jako jiné umění má počátek velice jednoduchý a snadný tak i umění "cvičiti" má své lehké začátky. Čas a stálé cvičení samy přinesou ovoce, takže dříve těžké výkony zdají se pak býti velice snadné. Jsem si jist, že návštěva br. Sedláka mnohé povzbudí a poučí, pakli do naší osady zavítá, což jest docela žádoucí, že cvičící členové, jimž

byla ponechána volnost, aby se mezi sebou sami uradili, br. Sedláka povolají. Ve schůzi oné zvolen též "Vzdělávací výbor", který též nesmí otálet a ku práci přikročiti a dáti si záležeti, aby dobrými porady Sokola do popředí přivedl, tamt' jeho místo.

S cvičením se již také započalo a ačkoliv se nás sešlo půl tuctu, jest naděje, že šik náš se prodlouží a sesílí, což jest také povinností alespoň všech těch mladších, aby cvičení navštěvovali a na něm se podíleli, vždyť jest to ku prospěchu jich samých, jich zdraví!

Příroda oživující příchodem jara, plna květů a líbez-
né vůně, s ptačím zpěvem a laškováním ve hvězdách, kde
vše láskou mluví a sní, volá nás k sobě a tu by jistě kaž-
dého zajímal "šlapáček" tak jak to dělávali v St. Louis
a snad dosud dělají. Nemůže být nic krásnějšího, nežli
vyrazit za jarního krásného jitra do přírody se probou-
zející a nechat se zlíbat červánky a vycházejícím sluncem.
Oh ten požitek! Nebylo by to krásné, kdyby se nás dva-
cet sešlo v neděli ve tři hodiny ráno před síní, seřadit se
a pak krokem vyrazit? Po několikamílovém pochodu při-
jít na místo již určené, kde by snídaně připravená pod
širou oblohou znamenitě chutnala, pak po odpočinku cvi-
čit načež se věnovati všelikým zábavám o kteréž zajisté
by se postaral Vzdělávací Odbor. Věřím, že by každý
s radostí vzpomínal na takové výlety, při kterých vždy
jest dosti látky k pobavení, kterého jest každému zapo-
třebí, jež působí na ústroj člověka lépe, nežli lék.

Při všem tom však nesmíme zapomínati na naše ná-
rodní povinnosti, nejlépe učiní každý člen, který ještě
nepatří, když se přidá k zdejší odbočce "Českého Národ-
ního Sdružení", která již hodný kus práce vykonala a po-
mahá, seč poměry dovolují, abychom tak alespoň částečně
splatili daň národní, jež jest ta nejmenší, daň peněžní!
Protož bratři stiskněme si ruku ještě jednou a slibme si,
že budeme upřímně a svorně pracovati a vždy a všude jen
sokolsky jednati, to jest jen jediná cesta k cíli našemu.

Na zdar!

J. S. Vaněk.

Baltimore, Md., 29. března.

Chci podati stručnou zprávu o vzdělávací činnosti našich
jednot za první rok od založení Vzdělávacího Odboru
N. J. S. Za prvé chci podati přehled činnosti naší proto,
aby sloužil — možno-li, za vodítko jednotám jiným; za
druhé chci povzbudit i jiné ku podání zpráv, abychom
zase my mohli čerpati pokyny, jak máme ve vzdělávací
činnosti pokračovati. Uznali jsme, že přednáška je hlavní
pomůckou vzdělávací a proto předem jsme si náležitý roz-
vrh vypracovali. Ustanovili jsme pro první období šest
přednášek. Tyto byly pořádány vždy v neděli odpoledne
v měsících: říjnu, listopadu, prosinci, lednu, únoru a břez-
nu. Všechny šest přednášek bylo předneseno členy jednoty
na různá thema. V měsíci říjnu přednášel pisatel na the-
ma: "O spalování mrtvol", kterýžto předmět úzce souvisí
s našim přesvědčením a výchovou tělesnou. Přednáška
s listopadová byla věnována smutné tragedii bělohorské a
proslovením pověřen br. Fr. Hejný. Tedy přednáška, kte-
rá dotýkala se historie české a sloužití měla ku posile ná-
rodního uvědomění našeho. V prosinci přednášel br. Jar.
R. Cihlár o životě a působení Jiřího Washingtona. Jako
občané této země musíme sobě všimati i historie Spoj.
Států a proto bylo na místě vzdáti hold piety zakladateli
naší republiky. V lednu přednášel br. Fr. Elsnic, dlouho-
letý pracovník v odborových organizacích dělnických na
thema: "Výhody a vady organizované práce". V před-
nášce té důkladně probrán byl důležitý problém organizací
dělnických, tedy problém třídy, k níž velká většina nás
náleží. V únoru přednášel br. Ant. Franc na thema: "So-

kolstvo, jeho úkol, směr a cíl", kteroužto přednáškou vy-
konal kus propagační práce pro naši vlastní myšlenku.
Poslední přednášku prosloвила sestra Marie Česká na the-
ma: "Feminismus dnešní doby". Důkladný rozbor tak
zvané "ženské otázky", byl pěkným doplňkem naší před-
náškové činnosti za první rok. Při každé přednášce byl
sestaven zábavní program pozůstávající z čísel zpěvných,
hudebních, recitací, cvičení ukázkových a pod., takže se
tu uplatnily všechny naše odbory, viz: cvičicí, pěvecký a
divadelní. Br. Cihlár byl duší pořadajícího výboru, shá-
něl potřebné síly kde se dalo; br. Hauser zase pilně cvičil
zpěváky a ochotné hudebníky, a br. V. J. Ševčík skoro
každou přednášku obohatil nějakou pěknou recitací váž-
nou, co br. Cihlár zase věnoval se žertovnému genre. P.

BR. FRANTA SYNÁČEK,
"narednik" sanitetního odboru srbského ve Skoplji,
člen naší družiny.

Dolejš, studující na zdejší konservatoři, několikráte nám
vypomohl, a jiných sil ochotnických bylo dosti; snažili se
všichni přispěti ku zdaru naší činnosti, za což jim budiž
naš upřímný dík. Br. Štětka zase snažil se podati pěkné
ukázky tělesné výchovy sokolské a čísla jeho svěrenců
vždy těšila se velké pozornosti. Vyjmenovati všechny
účinkující mi nemožno, to mohl by pouze br. Cihlár, který
je má asi všechny v seznamu. Při listopadové schůzi naší
jednoty br. Cihlár promluvil o našem zakladateli Sokol-
stva, Jindřichu Fuegnerovi. Před šikem mluveno nebylo.
Scházely tu hlavně případné pomůcky, scházeli i ochotné
síly a konečně scházal někdy i ten šik. Divadelní odbor
uspořádal několik pěkných představení, jichž čistý vý-
těžek věnován vesměs naší drahé vlasti.

Pěvecký odbor uspořádal krásný koncert. Tot' vše,
co bylo ve směru vzdělání členstva i širších vrstev pod-
niknuto za první rok. Práce byla nesnadná; za prvé ne-

bylo dosti porozumění mezi členstvem samotným a následovně ani v širší veřejnosti. Za druhé nebyla žádoucí ochota pomáhati naší vzdělávací činnosti se strany místního českého tisku; za třetí nedostatek vyspělých řečníků. Znali jsme tyto nedostatky předem, ale já sám vypracoval náš pořad a trval na jeho vyplnění za tím účelem, abychom vyzkoušeli síly naše, přesvědčili se co podniknouti můžeme a pak abychom si sami vychovali větší řadu řečníků, na něž bychom v budoucnu mohli bezpečně spoléhati. Že tento zkušební rok nepřinesl nám výsledky v každém směru uspokojivé, dalo se očekávati. Nabyté poznatky a zkušenosti jsou však ceny trvalé a bude se moci na jejich základě budovati dále. Vypracování pomůcek v ústředí našem je přímo nutné, stejně jako vyslání dobrého řečníka z ústředí, který by nás povzbudil a činnosti přednáškové zajímavosti dodal. Doufáme, že během letních měsíců se bude v ústředí v tomto směru pracovati.

Hodláme v čase co nejbližším rozšířiti knihovnu naši o díla našich předních spisovatelů, tak aby kniha nám byla nápomocnou ve vzdělávání členstva.

Končím v naději, že sestra Marie Česká, tajemnice našeho Vzděl. Odboru mi promine, že jsem tuto zprávu podal sám.

Karel Matoušek.

Cedar Rapids, Ia., 2. dubna.

“I toto! Jednota dopisovatele zvolila, on ale svoji povinnost nekoná!” — Tak byl jsem nucen odpověděti bratru Sokolu, který se mne tázal ondy, zda jednota naše “úřadem” tím nikoho nepověřila. Jak mně bylo, když se mne dále tázal, kdo zvolen byl, nemusím snad vysvětlovati. Omlouvati se nemíním — vlastně nemohu! Psáti jsem měl — ač dnes jsem přesvědčen, že lépe jsem učinil, nenapsav dopisu vůbec, než abych byl psal, ku př. o nanejvýš nemilé záležitosti ze schůze prosincové. — Ač i dnes nemohu se vyhnouti tomu, bych aspoň krátce na jistý, u nás, žel, každodenní nepěkný zjev poukázal a naše “obětavé” vlastenecké cítění na pravou míru přivést se pokusil, — přec zase mám ze schůze únorové “něco”, co každou sokolskou mysl rozradostní, — naději v lepší budoucnost v ni posílí! — Bylo to tuším po přečtení dopisů, kdy starosta Pichner, povstana, ohlásil, že i on má jakýsi dopis — spíše vzkaz, jednotě vyříditi: “Bratr, který prý si nepřeje býti jmenován, věnuje Sokolu \$50.00.” — To ticho, jež se po zdělení tomto sání rozhostilo, museli byste vy nepřítomní bratři “slyšeti, aby jste pochopili jak zpráva tato na přítomné účinkovala! Po hezky dlouho chvíli nikdo nebyl mluven slova! Pak jeden z bratří zmohl se aspoň na podání návrhu, by dar byl přijat, a dárčí, třeba nejmenovanému, provoláno “Na zdar!” — A že to bylo “Na zdar” upřímné, nemusím snad podotýkat. — Oh, kdyby takových bratří bylo několik — jen aspoň tolik, kolik máme prstů na rukou! Jak odechla by si jednota! — Takto však! — Nu, doufejme! Ty však bratře skromný, přijmi tímto moje druhé “Na zdar!”, tím vřelejší, čím méně přeješ si známým býti.

Jsou to vůbec a jediné finance, které u jednoty naší jsou místem “bolavým.” A to si nemůžeme nikterak na výbory, které “je” mají na starosti naříkat! Náš výbor zábavní, šibřinkový, bazární i výbor majetku (oni vlastně na všech těchto výborech jsou téměř titíž bratři) vymýšlejí, pracují, šetří, ba “škudlí” ale jednota ne, a ne s míst! Za to ruch v tělocvičně jest utěšený! I na družstvo starších jsme se zmohli! A cvičí prý pravidelně. Největší máme radost z toho, že nesplnily se obavy některých bratří, že změnou cvičitele odpadne mnohým “chut”. Právě naopak! Žactva jest mnohem více a i cvičenců dospělejších přibýlo v míře utěšené. O tom všem však bude asi referovati dopisovatel technický.

Hořeji zmínil jsem se, že finance jsou jediným “bolavým” místem sboru našeho. Vřak není tomu tak — máme jich — těch míst totiž, více. Vřak ono, o němž se tuto chci zmíniti, má tuším jednota každá — jet’ ono kusem naší české “náture”. — Předně jsme hodně lehkověrnými, (ovšem jen v jistých věcech) a za druhé hrozně, báječně nedůtklivými! Že to není pravda? — Přesvědčte se! — Řekněte nějakou špatnost o kterémkoli z bratří a sedm z deseti “také bratří” vám odpoví: “Baj gaš, já už jsem si dávno myslil, že to s ním není všecko O. K.” — Aneb: Nestalo se vám již, že bratr, o němž jste měli za to, že jest “bratrem” tělemduší, najednou vůči Vám jaksi ochladl — odcizil se? — A příčina? Pátráte-li, najdete, že ve schůzi té a té, zaujali jste stanovisko vůči jisté záležitosti, odchýlné od toho, jež hájil on! Pravíte, že k smíchu? — Možná, ale pravda! — Mně samotnému stalo se, zvláště v době poslední, že mne bratři — ač měli mne v dosahu ruky téměř — “neviděli”! — Nu jaká pomoe! —

Ve veřejší schůzi sboru našeho hlasováno bylo o návrhu jednoty “Tábor Slovanské Lípy”. Pro návrh hlasovalo 27, proti 7, a nehlasovalo rovněž 7 přítomných schůzi členů. — Nevím, zda nepřiče se stanovám Nár. Jed. Sokolské dar tento učiniti — to vřak na věci konečně nic nemění! Usnesením jednohlasným a možno, že dvoutřetinovým, i přes tento kámen úrazu, mohli bychom se přenést. Ale (to nešťastné “ale”) v případě tomto, jedná se vlastně více o to, zda bratři hlasující “pro” nedávají se unášeti více citem, než rozumem, a klidnou rozvahou! — Chci mluvit tak přímo a pochopitelně, by nebyl než jediný výklad možným: Máme povolíti z pokladny Nár. Jed. Sokolské jeden tisíc dolarů na účel sice vznešený a zajisté každému z nás nejvyšší drahý a milý, ale přece jenom náramně nejistý, ba velmi pochybný. — Budou-li ony peníze povoleny a vyplaceny, budou jednoduše “vsazeny” do loterie. — Každý z nás má právo nakládati s majetkem svým jakkoli — může jeť tedy i na věci jinému se nezamlouvající obětovati, aby ale dvacet sedm členů jednoty čítající téměř dvě sta členů mělo právo za tyto mluvit — aniž by oněm druhým dána byla příležitost býti slyšán — to myslím, že by správným rozhodně nebylo. A nebylo by správným, rozhodně nebylo. A nebylo by správným peníze, jichž potřebí k účelům rovněž vážným i šlechtěným a jichž nedostatek často jest pocítován, sázeti na kartu více než nejistou. — Neříkejte, prosím, že jedná se o zuboženou vlast naši, o vyrvání ji ze spárů upíra, po věky ji tísničeho, to vše dobře vím, a jsem ochoten ze své vlastní kapsy vynaložiti tolik, co mohu, aby se tak stalo, a vyzývám každého z vás, by učinili jste totéž — vřak rozhodně nechci hlasovati pro to, by peníze v pokladně Nár. Jed. Sokol. se nalézající a k účelům jiným pracně uschráněné, byly na tuto či jinou kartu vsazeny. — A kdyby bylo ve výhře blaho veškerého členčestva! — Kdo ručí — vřak proč bych se tak zpozdile ptal — nikdo nemůže ručiti za to, že za peníze tyto dojde Nár. Sdružení k cíli vytknutému, či že peníze tyto k tomu pomohou! Vždyť sám řečník Beneš, za účelem po vzbuzení zájmu o věc tuto po osadách českých vyslaný, snad v každé své přednášce řekne: “Ale i když nedosáhneme samostatnosti, když nesplní se tato naděje naše, bude nám útěchou, že vykonali jsme, co bylo naší povinností!” — I já věřím, že jest povinností každého z nás dle sil svých přispěti k úkolu tak vznešenému — ač mnozí z nás (i já sám) domnívají se, že tato cesta nás k cíli nepřivede! Vždyť nikdo — opakují to — nikdo z oněch ve Sdružení se nalézajících nemůže výsledek příznivý zaručiti! A právě proto znovu pravím: Nedávejme v sázku peněz, jež N. J. S. pro svoje zájmy, pro příští svůj rozkvět potřebuje! — Nemyslím, že by kdy k tomu návrhu došlo, kdyby veřejnost naše nebyla bývala tak hrozně rozčleněna nařknutím jednoho z našich bratří! Mám za to, že

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI V. V. N. J. S.

odbývané dne 27. března 1916.

Za nepřítomnosti br. starosty a náměstka br. jednatele zahájil schůzi. Za prozatímního starostu zvolen br. Čermák, který předal vedení schůze za nedlouho se dostavivšímu br. Šimanovi. Nepřítomni v této schůzi byli zástupci br. Dr. Mueller, Špaček, Svoboda, Čapek, Roubal, Krátký a sestry Šístková, Hanzlíková, Štěpánková, Splavcová a Šlaufová. Z těchto omluven br. Špaček a sestry Hanzlíková, Splavcová, Štěpánková a Šlaufová. Br. Lang omlouvá svoji nepřítomnost v minulé schůzi. Omluva přijata.

Sokolky Plattsmouth, Neb., zaslaly žádost o přijetí do N. J. S. s příloženým seznamem členkyň a vstupným. Usneseno zmíněnou jednotu Sokolek do kruhu N. J. S. přijmouti a br. jednatele požádán ostatní vyříditi.

T. J. Sokol St. Louis zaslala dopis upozorňující na činnost člena Vzd. Odboru F. Išky vůči Nár. Sdružení, a žádá, by V. V. v tom směru zakročil. T. J. S. New York zaslala dopis téhož obsahu. Usneseno v odpovědi vysvětliti těmto jednotám, že záležitost tato byla již vyřízena.

Čten dopis br. J. Nezbedy, náčelníka Župy Jižní, v kterém stěžuje si na téměř úplnou nečinnost v Župě. Prozatímně ponecháno v rukou br. jednatele, který poměry v Župě Jižní vyšetřuje.

T. J. S. LaCrosse, Wis., stěžuje si dopisem na nepravidelné zasílání listu. Br. jednatele k tomuto podotýká, že přítomně přehlíží adresář výpravěho a že až tento bude opraven, podobné chyby se nebudou opakovati.

Sbor Plzeňských Sokolek žádá záslužní listinu pro členkyň patřící k odboru déle 20 roků. Usneseno v odpovědi vysvětliti, že záslužní listinu N. J. S. lze obdržeti jenom pro členy těch jednot, které nepřetržitě k N. J. S. patří po 20 roků, že však mohou uděliti soukromé záslužní listiny sestrám těmto.

Tajemnice Sboru Sokolek Los Angeles v zaslaném dopise vysvětluje nepravidelné zasílání čtvrtletních zpráv.

T. J. S. Chicago zaslala dopis, v kterém oznamuje, že příložená čtvrtletní zpráva není podepsána účetním a vysvětluje příčinu toho. Vzato na vědomí a zpráva přijata.

Br. Karel Jirásek z Detroit oznamuje, že jej T. J. S. Podlipný tamtéž neoprávněně suspendovala na dobu 5 roků, a žádá, by V. V. v této záležitosti zakročil. Br. jednatele oznamuje, že po obdržení této stížnosti dopsal T. J. S. Podlipný o podrobnosti a že obdržel od jednoty vysvětlení tohoto jednání. Po přečtení dopisu T. J. S. Podlipný celá záležitost odkázána stížnímu výboru k vyšetření.

T. J. S. Houston zaslala poplatky a oznamuje zdržení čtvrtletní zprávy. Vzato na vědomí.

Čten anglický dopis od National Americanization Committee, obsahující pozvání k účasti se sjezdu tímto tělesem pořádaného. Br. pořadatel S. A. pověřen účastniti se, pakli uzná, že by měla míti N. J. S. na sjezdu zastoupení.

American Physical Education Ass'n zaslala pozvání k účasti se tělocvičného a zdravotněho sjezdu. Dopis odkázán Útř. Tech. Výboru.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., zaslal další dopis a lékařské vysvědčení v záležitosti poraněného člena na závodech. Usneseno, by částka za ztrátu času byla vyplacena poraněnému členu v souhlasu s návrhem na opravu stanov, týkající se úrazů, jak byl odhlasován.

České Nár. Sdružení oznamuje dopisem pořádání slavností Jeronýma Pražského a vzpomínky na padlé české vojiny na den zdobení hrobů. Přijat návrh, by místní jednoty

bratři navrhovatelé měli spíše na mysli smýti domnělou skvrnu, touto aférou na jednotu vrženou, než cokoli jiného. Či jednalo by se skutečně jen o peníze? Pakli ano, nuže bratři, zde můj návrh: Tímto zavazují se ku složení \$5.00 (pěti dolarů), pakli tak učiní ještě jedno sto a devadesát devět bratří druhých! Jednota, ze které návrh vyšel, i ona, jež ho podporovala, mají ve svém středu tuším více než 100 členů, kteří si hmotně mnohem lépe stojí, než já. A bylo by smutným, by v ostatních sborech Nár. Jed. Sokolské našlo se ještě 99 členů takových! Tím způsobem bude \$1000 sehnáno a onen tisíc, o kterém máme hlasovati, bude jednotě zachován! — Nám jednotlivcům to bratři konečně tak hrozně neublíží. — Však Nár. Jed. Sokolská nešetří — a na čem může šetřiti, než na tom, co nevyhnutelně potřebujeme — onen \$1000 až zase za mnoho let. Vedle toho chceme-li sázeti, sázejme peníze svoje a nechtějme vládnouti i úsporami těch, kteří proti onomu návrhu, at' již z důvodů jakýchkoli, se staví, a kteří mají za to, že peníze Nár. Jed. Sokolské za žádných, pražádných podmínek nemá hazardně býti hráno! — Přijímáte, bratři, moji nabídku? Na zdar!

J. Halq.

New York, N. Y., 2. dubna.

Podávám tuto stručnou zprávu o cvičitelském kursu u Těl. Jed. Sokol v Schenectady pořádaném a kamž za zmíněným účelem vyslán jsem byl po šestkrátě naší Župou Výchozí. Kurs odbýval se vždy v sobotu večer a následující pak neděli dopoledne i odpoledne. První přednáška konána, 8. ledna a poslední, 12. března. Průměrná účast mužů byla 11., žen ve třech jím věnovaných odpůldnech také 11.

U mužů probírána naše soustava a na cvičovaly se různé prvky i celé sestavy, též na cvičeny čtyři oddíly prostých. Cvičilo se s chutí a pílí. Přednáškám o soustavě věnována plná pozornost a u všech účastníků jevil se zájem a nadšení pro věc. U žen na cvičeny taneční kroky a tři oddíly prostých s ozdobnými kroky. Též i zde jevil se velký zájem a ačkoliv všechny teprve cvičit začínaly přec u nich pěkný výsledek se při posledním cvičení byl zřejmým.

Celkový výsledek kursu byl dobrý a byl dobrou vzpruhou tělocvičné činnosti v jednotě. Musí však býti snahou oněch bratří, kteří při mých návštěvách takové nadšení pro věc sokolskou jevíli a vše tak bedlivě sledovali i nadále na daných základech se vzdělávati ku prospěchu vlastního i ku zdatu celé jednoty.

Při příležitosti poslední mé návštěvy odevzdán mně byl na památku od bratří a sester dárek a to skvostné zlaté hodinky s vyrytým věnováním. Vyslovuji tímto ještě jednou všem bratřím a sestrám můj upřímný dík. Dárek váš bude mně vždy mile připomínat ty krásné okamžiky ve vašem středu strávené a bude mně dvojnásob milým budu-li se zároveň moci těšiti tím vědomím, že práce moje nevyvolala snad pouze chvilkové nadšení, nýbrž že byla počátkem vytrvalé a zdárné činnosti ku prospěchu jednoty vaší.

Ku konci mé zprávy dovoluji si uvést některá data o tamější jednotě, aby i šířeji se vědělo, jak jednota pracuje. Všechny členů čítá jednota kol šedesáti, návštěva cvičení členů s dorostem je kol dvaceti; školních dětí oběho pohlaví na šedesát, Sokolek pak cvičí dvanáct. Ve cvičení vedena je vzorná kázeň což slouží jistě jen ku prospěchu věci. Jednota vlastní pěknou budovu a též pro letní cvičiště místa hojně. I v druhém směru se čile pracuje. Sehráno s úspěchem několik divadelních představení a pořádáno několik zdařilých zábav. Též i na Národní Sdružení se pamatuje a někteří bratři v tom směru jsou obzvláště činní.

Můžem se těšiti, že i v budoucnu jen samé dobré zprávy od jednoty ve Schenectady slyšeti budeme a této další zdárné činnosti platí mé hřimavé Na zdar!

V. Lipský.

byly vyzvány dopisem k účasti se těchto slavností a učiněti prohlášení v S. A. v tom směru.

Sdružení českých novinářů žádá o odebrání většího počtu výtisků spisku Karla Horkého "Třetí armáda" v ceně \$15.00 za tisíc a \$10.00 za daší tisíc. Na návrh br. Langa usneseno zakoupiti 2000. výtisků tohoto spisku a větší část těchto odevzdati k rozeslání českým zajatcům.

Br. jednatel oznamuje výsledek vyšetřování stavu věci v Župě Severovýchodní a přečetl několik dopisů od různých činovníků v Župě, poměry objasňujících. Usneseno odporučiti Župě pro povzbuzení činnosti spol. cvičitele otázati se Župního Výboru i jednot v Župě, zdali by přistoupily na podmínky, za kterých lze tohoto získati.

Společný cvičitel br. Sedlák zaslal zprávu o své činnosti z Nebrasky a Marshalltown, Ia. Zpráva přijata.

Br. Vlk, zástupce v Čes. Nár. Sdružení, podává měsíční zprávu o činnosti této organizace, která byla přijata.

Br. jednatel oznámil, že jsou schůze Vzd. Odboru slabě navštěvovány. Usneseno Odbor doplniti br. Dr. Jičínským a jednatel požádán příští schůzi svolati.

Br. Vonásek přečetl zápisy o schůzích Ústř. Tech. Výboru Č. A. O. S. a podává zprávu o činnosti Výboru. Zpráva přijata.

Dále oznamuje, že zásoba angl. překladu spisku "Náš směr a cíl" jest vyčerpána a jelikož jich tiskárna vytiskla o několik tisíc více a má nyní na ruce, odporučuje, by se za přiměřenou cenu odkoupily. Br. jednatel pověřen vyříditi.

Přítomný br. Dr. Rudiš-Jičínský oznámil, že přivezl ze Srbska jednoaktovku z ovzduší českých zajatců v Srbsku, napsanou vynikajícím spisovatelem srbským a věnuje tuto Nár. Jednotě Sokolské v překladu k tisku. Usneseno s díkem přijati a předati Vzd. Odboru k upotřebení.

Jelikož není ničeho více v cestě k získání charteru, br. Pecival požádán tento obstarati do příští schůze.

Zpráva jednatele za měsíc zní jak následuje:

Příjem v březnu.

T. J. S. La Crosse za přísp. knížky.....	\$.50
Sbor Libuše, Crete, Neb., přísp.....	3.40
T. J. S. Chicago, příspěvky.....	126.85
Česko-Amer. Sokol, Chicago, Ill., příspěvky....	49.70
Václavík Fr., pro D. T. J. předpl. na S. A.....	.75
Česko-Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.....	8.40
T. S. D. a P. New York do fondu sjezd.....	39.20
T. J. S. Irwin, Pa., přísp. knížky.....	.50
Rektořík, Hallettsville, Tex., předpl. na S. A....	1.00
T. J. S. Fugner, Dutch Kills, přísp.....	19.20
T. J. S. St. Louis za přísp.....	68.75
T. J. S. Newark za přísp.....	17.65
T. J. S. San Francisco, Cal.....	32.30
Za oznámku.....	30.00
T. J. S. Houston, Tex., za přísp.....	6.20
T. J. S. Schuyler, Neb., za přísp.....	27.65
T. J. S. Schuyler, Neb., za přísp.....	27.40
Župa Západní na spol. cvič. do fondu Č. A. O. S....	180.00
Sokolky Plattsmouth, zápisné \$2.50, do fondu sj.	3.90
Martínka, 5133 — 24. Pl., předpl. na S. A.....	2.00
Úroky z banky.....	5.48
T. J. S. Budivoj, příspěvky.....	20.40
T. J. S. Lorain, O., příspěvky.....	18.75
T. J. S. Lorain, O., do fondu sjezdového.....	14.40
T. J. S. Blesk, Baltimore, Md., příspěvky.....	64.90
T. J. S. Blesk, Baltimore, Md., do fondu sjezd..	21.30
Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., přísp.....	8.50
T. J. S. Little Ferry, N. J., přísp.....	25.70
Sokolky Tábor Slov. Lípy, přísp.....	14.75
T. J. S. Wilson, Kans.....	6.30
	\$845.83

Číslo čeku:

Číslo čeku:	Vydání.
7. Haller A., procenta z oznám.....	\$ 7.50
8. Černý J. N., procenta z oznám.....	2.50
9. Holan bři. za vazbu S. A.....	1.00
10. The Franklin Co. za štočky 49.29, 2.50....	3.20
11. Národní Tiskárna, poštovné za měsíc únor a tisk oběžníků.....	51.79
12. Národní Tiskárna za tisk 7300 S. A. 237.50, za 8 stran 51.60, za 3½ str. čisl. 8.75, za kolky 36.55, pošt. druhé třídy 15.78, celkem	350.18
13. The Truth Seeker, N. Y., předpl.....	3.00
14. Dr. J. Rudiš-Jičínský za redakci březn. S. A.	45.00
15. Čermák J., za řízení Tech. Hlíd. březn. číslo	15.00
16. Sedlák J., spol. cvič. za únor a březen.....	120.00
17. The Franklin Co. za štočky do T. H.....	7.00
18. Paskovský J. za psací potřeby a poštovné....	1.25
19. T. J. S. Milwaukee, Wis., náhrada cestovního cvičiteli.....	4.08
20. Vonásek T. za protokol. knihu, za potřeby k mimografu, za papír na tisk mim. a poštovné do konce března.....	6.00
	\$617.50

Příjem.

Příspěvky.....	\$ 546.80
Zápisné.....	2.50
Do fondu sjezd....	76.30
Úrok z banky....	5.48
Předpl.....	3.75
Oznámky.....	30.00
Různé.....	1.00
Do f. Č. A. S....	180.00
	\$ 845.83
Z min. měsíce....	\$4,616.62
Celkem.....	\$5,462.45
Vydání v březnu.	617.50
	\$4,844.95

Vydání.

Tisk S. A. březen	297.85
Poštovné S. A., únor a březen	101.62
Redakce.....	63.00
Štočky.....	10.20
Procenta z ozn..	10.00
Služné spol. cvič. za 2 měsíce....	120.00
Různé potřeby Č. A. O. S.....	11.33
Tiskopisy.....	2.50
Různé.....	1.00
	617.50

Stav finanční.

Dluhopisy.....	\$3,000.00
Směnečné pohl..	1,475.45
Záloha na náradí	748.61
Hotovost v pokl..	4,844.95
	\$10,069.01

Z toho patří do fondů:

Fond sjezdový....	\$1,518.36
Fond sjedový dluh směn.	109.00
Fond N. J. S....	300.00
Fond úrazový....	438.50
Fond kursový....	54.85
Fond Ú. M. Š.	6.20
Fond Č. N. S....	6.10
Fond Č. A. S....	1,882.83
Různé.....	25.15
	\$4,340.99

ZÁPIS O MIMOŘÁDNÉ SCHŮZI Ú. T. O. konané, dne 12. března.

Schůze svolána byla za účelem zodpovídání otázek došlých od nově vytvořeného župního výboru v New Yorku. Schůzi předsedal br. náčelník J. Paskovský za přítomnosti sester Čejkové, Baumrukové, bratří Pecivala, Pokorného, Paula, Jebavého, Gaspera a Vonáška. Dále též přítomen br. Šiman. Dopis datovaný, 5. března čten a pak jednáno o jednotlivých otázkách. První otázkou bylo: V jakém poměru bude tento výbor k Župě Východní N. J. S. a k Ú. V. D. A. S. Usneseno otázku tuto ponechati V. V. k zodpovídání. Druhou otázkou je: D. A. S. pořádá závody tento rok a Župa Východní N. J. S. příští rok, má závody tyto řídit tento výbor a mají býti pořádány každé zvlášť aneb mají být takové závody pořádány společně. O této otázce jednáno dále a uznána potřeba závodního řádu a usneseno odpověděti, že je žádoucí, aby se vystupovalo společně dle odst. G. náčrtu stanov Č. A. O. S.

Další otázkou je: Jaké máme zvolit činovníky, má být zvolen náčelník a podnáčelník? Na návrh br. Pokornýho usneseno zvolit výbor ku vypracování pravidel župních a zvolení k úkolu tomu Jebavý, Paul, Vonášek, Paskovský. Výbor ten se má sejít co nejdříve a jakmile bude s prací hotov má svolat mimořádnou schůzi k předložení výsledku práce, která má vysvětlení na všechny tyto otázky podati. Následující otázkou bylo: Když bude třeba vyslat cvičitele at' k té neb oné jednotě neb sboru, bude poslán tímto výborem a placen Ú. T. O.? Než výbor vypracuje pravidla bude náhledem, že toto jest otázkou Župy, která nese vydání s posiláním takového cvičitele spojené, jen společný cvičitel vyslaný Ú. T. O. je placen z pokladny Č. A. O. S. a to ještě podle dohody se Župou učiněné, která nese polovinu vydání jak se stalo v Župě Střední a Západní. Další otázka: Bude tento výbor považován za župní výbor Č. A. O. S. a druhé župní výbory odpadnou, aneb jen je technickým odborem obou Žup, aneb budou existovat tři Župy totiž Ú. V. D. A. S., Ú. V. Ž. V. N. J. S. a Ž. V. Č. A. O. S. Bylo náhledem, že budou existovat všechny tři protože výbor Č. A. O. S. je pouze technický a má na starosti jen záležitosti technické Ú. V. D. A. S. a Ú. V. Ž. V. N. J. S. mají na starosti vzdělávací a jiné práce, jež jsou jim jejich stanovami určeny. Čtena omluva br. Čermáka s dalším příspěvem týkajícím se částečně účelu schůze naznačeného v obelání a obsah s vděkem vzat na vědomí. Tomáš Vonášek.

ZÁPIS O SCHŮZI MIMOŘÁDNÉ Ú. T. O. Č. A. O. S.,
konané, dne 26. března.

Schůzi za přítomnosti sestry Baumrukové, br. Č. Jebavýho, J. Čermáka, Jos. Pokornýho, T. Vonáška a starosty N. J. S. br. Šimana zahájil br. náčelník Jos. Paskovský zdělením účele téže: pojednání o zprávě výboru ustanoveného k propracování stanov župního výboru. Aby vše bylo jasnější čten zápis o minulé mimořádné schůzi a pak znovu dopis nově utvořivšího se výboru župního Č. A. O. S. v New Yorku. Pak čteny otázky výboru toho jedna po druhé a ku každé připojena odpověď výboru. Na první otázku: jaký bude poměr tohoto výboru k výborům Žup stávajících, odpověď zní: Župní výbor, tam kde obě tělesa jsou zastoupena, tvoří samostatné těleso podřízené pouze Ústřed. Tech. Odboru Č. A. O. S. ve všech otázkách tělocvičných. Na otázku mají-li závody býti pořádány společně výbor odpovídá poukázáním na hlavu I. stanov Č. A. O. S. Jak často a kdy mají býti závody pořádány ponecháno Žup. Tech. Odboru k rozhodnutí. Na otázku: jaké máme volit činovníky odpovídá výbor články, jež vložil do řádu k správě Župního Tech. Odboru. Na otázku vysílání cvičitele k té neb oné jednotě a hrazení vydání s tím spojeného, odpovědí výboru je, že župní výbor platí takového cvičitele sám. Na otázku budou-li tři župní výbory odpovídá výbor: Bude pouze jeden Župní Technický Odbor. Výbory župní zůstanou na dále k vyřizování správy (administrativy) s kterou Žup. Tech. Odbor nemá nic společného.

Tyto odpovědi vesměs schváleny. Na to čten náčrt správy Ž. T. O. Týž zní: Technické záležitosti řídí 10-členný výbor sestávající z členů těles k Č. A. O. S. se hlásících a to z jednot kde sídlo župní je. Tento Ž. T. O. stará se o řádné technické vedení Župy, provede rozdělení ji v okrsky, uzná-li toho výhodu neb potřebu. Navrhuje Ů. T. O. soudce pro závody župní. Obstarává technické přípravy pro župní veřejná vystoupení. Řídí se tímto řádem vypracovaným Ů. T. O. Žup. T. O. volí si ze svého středu náčelníka. Podnáčelníky, jichž je tolik, kolik těles je zastoupeno v Č. A. O. S. jsou župní náčelníci těch těles. V pádu, že by župním náčelníkem byl zvolen náčelník

jednoho z těles zastoupených, župní výbor takového tělesa zvolí si náčelníka nového. Ž. T. O. volí si jednatele, jehož povinností je vésti záznam o schůzích, vyřizování dopisů, vedení účtů Žup. T. O. a uveřejňování ho spolu se záznamy o schůzích v obou úředních listech. Potřebné prostředky ku krytí výloh zaopatřují se pravidelnými příspěvky 10c za jednoho každého mužského člena. Tyto příspěvky vybírá župní výbor každého tělesa a odvádí je celkově Ž. T. O. na začátku každého roku. Povinností těles zastoupených je: Súčastnění se spol. veřejných závodů a tělocvičných slavností župních dle hlavy 1. stanov Č. A. O. S. Obesílání běhu cvičitelského, zapravování v čas příspěvků stanovených, podávat v čas povinné zprávy Žup. T. O. Schůze Ž. T. O. konají se jednou měsíčně, k nim mohou býti zváni cvičitelé a náčelníci jednot, aby brali podíl na poradách a cvičení. Doporučuje cvičitelé jednotám slabším neb nově založeným když o to požádají. Povinností činovníků je: Župní náčelník vede v přehledu tělocvičnou činnost jednot v Župě zastoupených. Řídí župní i mimořádné závody neb jiné tělocvičné slavnosti župní, při čemž mu podnáčelníci vypomáhají. Přijímá zprávy od náčelníků jednot každý měsíc a dle těchto sestaví čtvrtletní zprávu, kterou pak pošle vrchnímu náčelníku Č. A. O. S. Navštíví se souhlasem Ž. T. O. za účelem vyšetření různých záležitostí pod právomoc jeho spadajících jednotu u níž se potřeba toho jeví. Cestovné a ztrátu času jsou placeny z pokladny Žup. T. O. Výlohy jeho s cestovným a ztrátou času vzniklé účasti na závodech Župy neb jiné těl. slavnosti její buďtež mu rovněž hrazeny z pokladny Ž. T. O. Výši náhrady za ztrátu času určí Ž. T. O. jakož i výši služného jeho a jednatele. Nekoná-li župní náčelník své povinnosti může být ze svého úřadu sesazen Ú. T. O. dle hlavy 7. stanov Ú. T. O. Č. A. O. S.

Zprávu tuto sestavil výbor skládající se z bratří: J. Paskovského, Fr. Paula, Č. Jebavého, Jos. Pokorného. Výsledek této práce schválen jednohlasně. Dále usneseno učinit Ž. T. O. toto doporučení: Ž. T. O. má na vůli rozhodnout zda Ů. T. O. platí cestovné a ztrátu času soudcům, zda dodává ceny a diplomy k závodům župním. V pádu kladného rozhodnutí musí se zavázati, že polovina čistého výtěžku připadne Ů. T. O., který v pádu nepříznivého výsledku zase pomůže polovinou k hrazení skutečného schodku. Když Ž. T. O. hradí si veškeré vydání sám pak nárok Ů. T. O. na polovic výtěžku odpadá a není také povinen přispěti na uhrazení prodělku.

Než schůze skončena byla přečetl jednatel dopis T. J. S. Milwaukee, kterým žádáno vysvětlení účtu cvičitele jejího br. Štěpánka za cestovné do Chicaga ku nacvičení prostných k závodům. Náčelník poukazuje na nepocho- pení obsahu dopisu zaslaného cvičitelům. Byli žádáni, aby nepochopují-li cvičení ta přijeli do Chicaga se jim přiučit. Nebylo však míněno, že cestovné bude hrazeno ů. T. O. Pro tentokráte účet má být vyplacen, ale na příště musí si tak cvičitel učinit sám neb si musí tak vyjednat s vlastní jednotou. Dále jednatel zděluje, že Župa Západní poslala k jeho rukou \$180.00 na výlohy se zaměstnáním společ- ného cvičitele spojené. Tím schůze skončena.

Zbytek v pokladně.....	\$1,856.16
Od Župy Západní.....	180.00

Úhrnem\$2,036.16

Vydání.

J. Čermák za redakci Tech. Hl.....	\$ 15.00
J. Sedlák, služné za únor a březen....	120.00
Franklin Co. za štočky.....	7.00
J. Paskovský za psací potřeby a poštovní známky	1.25

T. J. S. Milwaukee, náhrada cest. cvič.	4.08
T. Vonášek za protokolní knihu, za potřeby pro mimiofraf a poštovné do konce března	6.00
Úhrnem	\$ 153.33
Zbývá	\$1,882.83
Tomáš Vonášek, jednatel.	

ZÁPIS O SCHŮZI ÚSTŘED. TECHNICKÉHO ODBORU konané, dne 2. dubna.

Schůzi zahájil br. náčelník za přítomnosti sester M. Čejkové, A. Baumrukové, bratří J. Čermáka, Fr. Paula, Č. Jebavého. Později se dostavili br. Fr. Pecival a Jos. Pokorný. Schůzi byl též přítomen náčelník Župy Střední br. Hašek. Čten zápis o schůzi 5. března konané a schválen. Čten dále zápis o poslední schůzi mimořádné a schválen. Poděkování br. Gaspera čteno a přijmuto. Dopis br. Štěrby, jednatele Župy Západní, vzat na vědomí. Zpráva br. Sedláka přijmota a má být uveřejněna v obou orgánech. Čten dopis jednatele Župy Východní N. J. S. br. Grabensteina obsahující podrobný výkaz vydání Župy s vysíláním cvičitelů k jednotám slabším. Po úvaze dopisu usneseno odpovědět, že nemožno hradit vydání učiněné do 1. ledna t. r. a na vydání učiněná v lednu a únoru má být přispěno polovinou, činící 20.13. Čteny dopisy sester sboru Libuše, Omaha a Crete, Neb., T. J. S. v Lucas, Kans., týkající se veměs br. Sedláka a vzaty na vědomí. Dále čten dopis br. Buňaty, organisatora Župy Jižní a usneseno odpovědět, že br. Sedlák bude s ochotou do Župy té poslán, když se ukáže, že je tam zájem o věc sokolskou, a rozvine-li se nějaká lepší činnost. Pozvání "The Middle West Society of Physical Education" k účasti na sjezdu, který bude v Chicagu v dnech 19.—22. dubna přijmuto a br. Čermák má být oznámen co zástupce. Pozvání ku sjezdu "American Physical Education Assn." v Cincinnati konaném v dnech 28.—29. dubna přijmuto ale usneseno neobesílati ho pro vydej s tím spojený, neb náklad by byl značný a užitek malý, o který stejně nepříjdeme, když přednášky na něm konané budou vydány tiskem tak jako tak. Oblekový výbor zděluje, že má několik náčrtů, ale že není dosud hotov podati zprávu. Vzhledem k příštím závodům župním rozhodnuto, aby byl došavdní kroj používán a cvičitelé sester mají se dohodnouti na jednotnosti kroje jejich. Br. Čermák zděluje, že je již hotov s knihou o cvičení s kuželi a vzhledem k tomu, že již dříve N. J. S. ochotu projevila knihu tu vydat, činí následující nabídku. Za podobné práce platívá nakladatel dollar za stránku. Kniha tato bude mít asi 254 stran a žádá za ni \$150.00 a \$50.00 ještě sleví když mu bude dovoleno použití štočky vyobrazení pro anglické vydání. O nabídce jednáno a na návrh br. Pokorného nabídka ta přijmota. Uloženo jednatelem vyzvědět ceny na tisk knihy té. Br. Paskovský, když výbor nechtěl odhadnouti cenu práce jeho s cvičebními tabulkami, nabízí je za \$90.00. O nabídce té také dle jednáno a konečně na návrh br. Čermáka usneseno ji přijmouti a tabulky po zjištění ceny tisku vydati. Každá z jednot dostane po výstisku a má jich býti dáno do tisku 200. Br. náčelník je toho mínění, že by Technická příloha měla býti rozšířena a by příspěvky do ní byly honorovány. Br. Čermák uvoluje se učiniti novou výzvu k cvičitelům, aby do přílohy přispívali a bude-li projeven zájem o část tuto, aby pak byla rozšířena. Ku sletu Slovenské Jednoty Sokol hodlá br. Paskovský nacvičiti s členy šerm krátkou holí. Usneseno požádati Plzeňský Sokol o místo pro schůze, a ku cvičením Ú. T. O. když v budově Sokola Chicago nemožno

obdržeti místo. Br. Pokorný zděluje, že br. B. Veselý skládá hudbu k prostným cvičením což s povděkem na vědomí vzato. Zvolen výbor na upravení závodního řádu z členů J. Paskovského, Paula a Pokorného. Br. Hašek slibuje navrhnouti opravy k tabulkám atletickým. Na to schůze skončena a přikročeno ku cvičení.

Sepsal

Tom. Vonášek, jednatel.

PROTOKOL ZE SCHŮZE VZDĚLÁVACÍHO ODBORU NÁR. JEDNOTY SOKOLSKÉ

konané, dne 11. února 1916.

V nepřítomnosti předsedy br. Dr. Ant. Muellera, který se omluvil, zahájila schůzi místopředsedka sestra Klára M. Klausová v určitou dobu za přítomnosti bratří Tom. Vonáška, Dr. Josefa Pecivála, Karla Krásného, Josefa V. Soukupa a sestry Novákové.

Protokol z minulé schůze byl čten a přijat bez změny. Tajemník četl dopis od Vzdělávacího Odboru Sokolské Jednoty a Sokolek "Blesk" v Baltimore, Md., již se táží, že proč nebylo dosud možno vzdělávací činnost soustřediti a přiměti všechny jednoty k společné práci. Dopis obsahuje dobře míněné rady a pokyny, jak dala by se práce vzpružiti a vzbuditi o ni zájem i u oněch jednot, které se dosud k práci nepřihlášily. Tajemník dostal pokyny, jak má na dopis odpovědět a vysvětliti sboru kde snaha naše vážne.

Dále čten dopis od br. O. Závory z Irwin, Pa., jenž žádá za odporučení nějakých veseloher.

Jelikož v přítomné době, následkem nepravdivé poštovní služby s Evropou nedochází sem z Čech nové knihy ani divadelní hry, nemají chicagští knihkupci na skladě téměř úplně nic z oboru divadelního a následkem toho nemůžeme také četným žádostem o zaopatření divadelních her nebo kupletů vyhověti.

Ve schůzi této rokováno bylo hlavně o tom, jak povzbuditi hlavně ony slabší, venkovské jednoty, k účinnější práci. Bratr Vonášek zdělil, že br. Sedlák, společný cvičitel, cestuje po venkově, vozí s sebou putovní knihovnu a v místech, kde jí vystaví, pořádá též poučné přednášky a rozpravu. Od cesty bratra Sedláka očekává se dobrý úspěch.

Bylo poukazováno na to, že bylo by nanejvýš žádoucí vyslati řečníka na okružní cestu, který by navštívil hlavně ony jednoty, které vykazují činnost nejmenší a povzbudil je k větší činnosti. Jelikož ale Vzdělávací Odbor nemá prostředků, aby takovou přednáškovou cestu mohl podniknouti a financovati, usneseno požádati Župy za součinnost. Tajemník má jim dopisati a požádati je, aby uspořádali župní cyklus přednášek. Mohou vyslati schopného Sokola k návštěvě jednot pod jejich pravomocí, aby uspořádal u nich přednášku. Pro Župu nebylo by to spojeno s velkou obětí a kdyby všechny naše Župy k tomu svolily a podporovaly vzdělávací činnost tam, kde je třeba, mělo by to blahodárný výsledek.

Příští schůze má se konati v pátek, dne 17. března.
Karel Krásný, tajemník.

ZÁPIS ZE SCHŮZE T. O. Ž. V. Č. A. O. S., odbývané, 2. dubna.

Schůzi zahájil prozatímní předseda Ant. Mysliveček. Nepřítomni: Jind. Vozáb, Jos. Kolman, Jos. Wagner. Na místo Kašpara byl přítomen Vác. Pechar. Čten dopis od Ú. T. O. v němž odpovídají na naše otázky a zároveň posílají náčrt pravidel. Usneseno dle pokynů jejich se řídit, až na to, že má být požadován župní poplatek 10c ročně na člena. Jelikož Ú. T. O. jest toho mínění, že vydání s technickým vedením má být hrazeno z pokladny Č. A.

O. S., kamž odváděn jest poplatek 25c na člena a 10c na členkyni, usneseno požádat Ú. T. O. o další vysvětlení. Usneseno, aby náčelník obdržel odměnu \$10.00 ročně a jednatel \$15.00 ročně. Dále usneseno, aby odměna za ztrátu času cvičitele vyslaného Ž. T. O. nepřesahovala \$3.00 denně mimo jízdné. Jelikož Ú. V. D. A. S. měl již látku pro svoje župní závody připravenou, usneseno, aby vedení závodů ponecháno v jejich rukou. Volba činovníků a složení pravidel ponecháno do příští schůze, která se odbývá v neděli, 23. dubna 1916, do kteréž schůze doufá výbor, že dojde dodatečné vysvětlení Ú. T. O.

Frant. Váně, t. č. proz. tajemník.

ZPRÁVA SPOLEČNÉHO CVIČITELE.

Ve druhé polovici února zdržel se cvičitel v Marshalltown, Ia., kde jenom malý počet Čechů se nalezá a taktéž jednota sokolská je malá. Bratři Škrámovští, upřímní ruští Čechové s br. Kádnerem snaží se všemožně život sokolský tam udržeti, ačkoliv zdárná práce jakákoliv mezi Čechy tamnějšími je velice nesnadnou. Jest v mnohých místech náš lid velmi nesnášenlivý.

V Marshalltown cvičí 3—4 muži a 6 děvčat.

Cvičte bratři stále; vždy to stojí za to.

Na zdar!

J. Sedlák.

Velice pěkně to jde nyní v Clarkson, kde to tolik práce dalo znova probudit. Zprvu nebyl starý Odvárka doma a jeho dva synové, jimž tiskárnu předal, nestojí za mnoho. Jsou to mladíci nezkušení, kteří nevědí, proč zde v Americe po česky žijeme a ve svém listu pro dobro českých mnoho nenapíší. Cvičí nyní v Clarkson, kde získali školní tělocvičnu, 17 cvičenců a 13 žen. Doufám, že se to nyní zase ujme a půjde dobrou cestou ku předu.

Přejíždím stále mezi těmito městy a jsem každý den jinde. V pondělí a ve středu — Howells; úterý a pátek — Clarkson; čtvrtek, sobota — Dodge, a neděle mám rozděleny na přednášky v těchto místech. Cvičím mnohdy čtyři třídy za sebou: žáky, žákyně, ženy a muže. Rád bych, aby to šlo stále tak alespoň.

V Howells má býti uspořádáno příští veřejné cvičení župní a závody. Br. Kopecký dovezl mně v neděli jeden výtisk (kartáčový) cvičení pro tyto závody. Muži — prostná (mnohé bez laďu), ženy — tyče (trochu mnoho pro slabé odbory ženské zde na Západě — málo výdrž, však ladné), žáci — tyče (přiměřené, protože v ruchu mírném), žákyně lehkou polku. Tak ku povzbuzení činnosti v jednotách k podpoře cvičitelů v jich znalosti tělocviku, připadlo mi nyní nacvičování těchto cvičení. Budu rád, když vše se zdaří. Check na \$120 jsem obdržel. Jízdné a ostatní výlohy moje až zas někdy najednou.

Zdržím se tu do 9. dubna. Pak do Schuyler.

Na zdar!

J. Sedlák.

FINANČNÍ ZPRÁVA

jednatel Západní Župy za rok 1915:

Příjem:

1. února 1915 za pokladníkem.....	\$66.20
15. března T. J. S. Tyrš, Omaha, příspěvky župní....	6.50
15. " Sbor Sokolek Omaha, příspěvky župní....	5.60
15. " T. J. S. Hvězda Západu, Kans., přísp. žup..	4.40
15. " T. J. S. Dodge, příspěvky župní.....	15.00
19. dubna T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, přísp. ž..	13.15
19. " Sbor Sokolek Libuše, Crete, přísp. župní..	2.70
4. srpna T. J. S. Praha, Okla., přísp. župní.....	3.80
4. " T. J. S. Omaha, příspěvky župní.....	57.20
15. listop. Sbor Sokolek Vlastenky, Schuyler, př. žup..	1.50

15. " " " na cvičitele	5.40
15. " T. J. S. Howells, příspěvky župní.....	27.80
20. prosince T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans., přísp. ž..	3.25
20. " " " na cvičitele	5.10
20. " T. J. S. Tyrš, Omaha, příspěvky župní....	6.50
20. " T. J. S. Fuegner-Tyrš, příspěvky župní....	6.50
20. " " " na cvičitele	39.00
20. " " " za rozepsání prostných.....	14.85
20. " Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, na cvičitele...	19.20
17. ledna 1916 Sbor Sokolek Omaha za švihadla.....	9.25
17. " " příspěvky župní	6.55
17. " " na cvičitele (1 měsíc).....	3.45
17. " Sbor Sokolek Tyrš, za švihadla.....	7.50
17. " " příspěvky župní	6.50
17. " Sbor Sokolek Libuše, Crete, příspěvky žup.	3.60
17. " Sbor Sokolek Vlastenky, Schuyler, za švih.	3.00
17. T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans., přísp.	2.10
17. " T. J. S. Dodge, za švihadla pro Sokolky...	3.50
17. " " na cvičitele	15.00
17. " " příspěvky	10.95
17. " T. J. S. Fuegner-Tyrš, So. Omaha, ž. přísp.	6.80
17. " " z mimořádných závodů.....	18.60
17. " Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, přísp....	1.75
17. " " na cvičitele	12.30
17. " " za švihadla	7.50

Úhrnný příjem

Vydání:

15. března 1915 Fr. Kopecký, obálky a poštovné.....	\$ 2.44
15. " Štěrba, služné a poštovné za r. 1914.....	18.89
19. dubna Služné náčelníka za r. 1914 a obálky jednat.	9.50
19. " Br. Prehal, za rozepsání cvičení na stroji..	13.00
17. května, Br. Kopecký na Sok. Am. a poštovné.....	1.86
21. června Br. Kopecký jízdné do Dodge.....	3.50
4. srpna Br. Říha na mimeograph pro jednatele a za objednaná švihadla a dopravu.....	50.54
16. " Br. Říha za další švihadla a dopravu.....	3.40
18. října Br. Kopecký poštovné a expresní výlohy..	1.45
28. prosince Národní Tiskárna za tisk stanov.....	9.00
20. " Čes. Nár. Sdružení, Chicago, za kolky.....	1.00
17. ledna 1916 Br. Kopecký poštovné a služné za 1915	10.50

Úhrnné vydání

Za pokladníkem se nalezá

Rovná se

So. Omaha, Neb., 1. února 1916.

Jos. Štěrba, jednatel Záp. Župy.

Přehlednuto

Oldřich J. Jelen, F. Šnajberk, účetní výbor.

Dallas, Texas, 24. března.

Čtený Výkonný Výbor N. J. S.! Následkem komplikací první zvoleného a zároveň již odstouplého župního jednatele, nemohly věci župní v pořádek uvedeny býti, a činí se Župa Jižní tímto omluvena.

PÍSEMNICTVÍ.

Nákladem Vydavatelstva "Slavie" právě vydán byl nejlepší historický český román poslední doby, napsaný slavným spisovatelem českým prof. Zikmundem Wintrem. "Mistr Kampanus" jest název románu, v němž rozvíjí se před našima očima úchvatný obraz posledních let před Golgathou národa českého, řádění císařského vojska v Praze po bitvě bělohorské i poprava na Staroměstském ná-

městí, ale vše s takovou úžasnou živostí, jaké dosud v české literatuře před tím nikdy nebylo. Jediný Winter, který plných 40 let bádá v městských archivech českých o době 15.—17. století, mohl se vžít do tehdejších poměrů tak, že líčení jeho jest přímým oživením této minulosti a historicky nejpřesnějším jejím obrazem. Úprava tohoto dvojdílného románu jest velice vkusná a obsahu odpovídající. První díl má 310 stránek a druhý 324 stránek velkého osmerkového formátu. Kniha ta o 634 stránkách prodává se za \$1.20, poštou o 15c více. Objednávky možno učiniti u administrace tohoto listu aneb přímo u Vydavatelstva "Slavie", 2544 S. Millard Ave., Chicago, Ill.

LISTARNA REDAKCE.

Anonym: Šlo do koše jako vždy. Člověk, který dovede napadati z úkrytu, který nemá tolik srdnatosti se na svůj "literární" výplod podepsat u nás zve se jednoduše zbabělec. Píšeš proti nepříteli našemu, ale nevádí. U nás bojuje se s hledím otevřeným a není Sokol kdo jinak jedná. Viz stanovy.

J. H.: Slovenský slet bude v červenci zde v Chicagu.

Karel D.: Těší nás, žeš' vysvětlil.

J. S., Minneapolis, Minn.: Družstvo jest sestaveno. Nabídka došla pozdě. Jinak díky za dobrou vůli.

Zavadil: Onen tak zvaný "Sborník" jest podnik na-prosto soukromý. N. J. S. a nikdo z nás nemá s tím co společného. Vezmi prosím na vědomí, jinak máš pravdu docela. Sami dosud jsme neviděli vůbec a posouditi nemůžeme.

Zvědavý: Smysl jest nástroj — čili orgán čítí, kterým podráždění nervové se vede až do mozkových středů. Ona choroba o níž se zmiňuješ jest rázu specifického. Pošli známku na odpověď a poradíme ti lékaře u vás.

J. Bárta: Nejlépe zajdi do knihovny a přečti si Dějiny národa českého, jakž napsal Palacký. Najdeš tam hodně o Jeronýmu Pražském k poučení tvému i jiných. Chceš-li anglicky jsou tam Vickersovy Dějiny české v rouše anglickém.

"REVOLUČNÍ VÝZVA" V TISKU.

Nová měsíční revue Slavomíra Kratochvila, "Revoluční výzva", vydávaná za spolupracovníctví dra. J. Gořičara již se začala sázeti a první číslo vyjde k 15. dubnu. Prvé číslo o 48 str. bude vypraveno co nejbohatěji, a lze se o ně se zasláním 12c ve známkách již nyní hlásiti. Ilustrační výpravu s nevšední ochotou převzal ak. mal. p. Preisig. Zakládajícímu fondu tiskovému dosud laskavě přispěli tito vzácní příznivci: Pan T. Čapek, pres. Bank of Europe \$5.00, Dr. Jan D. Novák, lékař, Chicago, Ill., \$27.00, Tomáš Vonásek, jednatel Národní Jednoty Sokolské \$10.00, Milada Jarušková, New York \$10.00, Emil Petr New York \$1.00. Úhrnem \$43.00.

Za každý dollar z těchto obnosů darovaný tiskovému fondu "Revoluční výzvy" bude vytištěno a rozesláno zdarma po české Americe 20 čísel tohoto listu; dosud zasláními obnosy jest tedy zajištěno rozeslání dalších 660 výtisků vedle původně do tisku daných 2000, úhrnem tedy 2660 výtisků. Přátelé vydavatele "R. V.", Slavomíra Kratochvila, spolupracovníka "New Yorkských Listů", "Sokola Amerického", "Svornosti", "Nové Éry", "Amerického Občana" a j. listů, kteří by chtěli přispěti ku největšímu rozšíření prvního čísla se prosí, aby zaslali své dárky tisk. fondu do admin. t. l. Roční předplatné (na 10 čísel) činí \$1.00, a dostane každý z předplatitelů trojbarevnou reprodukci Preisigovy kresby ku K. Horkého heslu "Ted' anebo nikdy" ihned po vytištění. Autor pracuje již na

plotnách pro tisk, jenž bude ryze umělecký, a získal i spolupracovníky z kruhů amer. umělců pro obrazovou výpravu dalších čísel "R. V."

Prvé číslo "R. V.", která bude přinášeti vždy i jeden stručný anglický článek od členů zahr. výboru Č. N. S. ku informaci americké veřejnosti, přinese mimo jiné S. Kratochvila báseň "Lincoln's Statue" v překladu p. E. S. Transue. Anglická část měsíčníku po návrhu jednoho z prominentních Američanů bude nazvána "The Voice of Freedom"; slovo "výzva" v titulu listu rozumí se ve smyslu vojenské výzvy (angl. Levy) takže "revoluční výzvou" jest onen sbor dobrovolníků, sestavený z býv. poddaných Rakouska, kteří jdou proti němu, v odboji a vzpouře.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912,

Of Sokol Americký, published monthly at Chicago, Illinois for April 1916.

State of Illinois) ss.
County of Cook)

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared George Mach, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Expeditor of the Sokol Americký and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management (and if a daily paper, the circulation), etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 443, Postal Laws and Regulations, printed on the reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor, and business managers are:

Publisher: National Printing & Publishing Co., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Editor: Dr. J. Rudiš-Jičínský, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Managing Editor: Dr. J. Rudiš-Jičínský, 1900 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Business Manager: Tomáš Vonásek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

2. That the owners are: (Give names and addresses of individual owners, or, if a corporation, give its name and the names and addresses of stockholders owning or holding 1 per cent or more of the total amount of stock.)

National Gymnastic Union of Sokols of U. S. A.

President: John Šiman, 2233 So. Ridgeway Ave., Chicago.

Treasurer: Jos. Jurka, 1906 Washburne Ave., Chicago.

Rec. Sec'y: Adolf Vlk, 4132 W. 22nd St., Chicago.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: (If there are none, so state.) None.

National Printing & Pub. Co., Publishers,

per George Mach, Expeditor.

Sworn to and subscribed before me this first day of April 1916.

(SEAL)

Jos. L. Voborský, Notary Public.

(My commission expires March 15, 1917.)

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore přijati byli: Frant. Mentlík, Emil Bednář, Louis Dobřihál, Jan Hostinec.

— Do sboru Sokolek Renata Tyrš v Cedar Rapids, Ia., přijaty byly: Marie Svoboda, Emma Fiehner, Barbora Ambrož, Marie Šindelář, Emma Konechy, Anna Malý, Agnes Majer, Carrie Švec, Marie Majer, Rose Richter, Amalie Horák, Lillie Holas, Frida Dostal.

— Z T. J. S. Lorain, O., vystoupil Ad. Navrátil.

— Do T. J. S. New York přijati byli: Dr. W. W. Hala, Ed. Štěpánek, Frank Janaček. Odstoupili W. Augustin, Jos. Sádlo, Jos. Zátřepálek II., Boh. Pazourek.

— Do T. J. S. Howells, Neb., přijati byli: Alois L. Luxa a Anton Hadeja. Odstoupili Alois Štok a F. V. Fiala. Zemřel Jan Budín.

— Sbor Sokolek v Plattsmouth, Neb., přijat s následujícími členkyněmi: Bess Hollý, Alma Hollý, Georgia Matouš, Marie Svoboda, Paulina Svoboda, Agnes Hollý, Elizabeth Hollý, Mary Krejčí, Helen Ptáček, Eva Štáva, Sophia Welsh, Anna Vejvoda, Bessie Crist, Mary Pilný.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Abie, Neb., přijati byli: Fr. Bláha, Jos. Koutník, Jos. Hrushka, Fr. Raska, John Spatz, J. F. Toman. (Adresa výpravního jest v každém čísle Sokola Amer. Jen se podívej.)

— Do T. J. S. Žižka v Bruno, Neb., přijati byli: Jan Kopecký, Fr. Gottschim, Frank Koukal.

— Do T. J. S. Dívek a Paní v Little Ferry, N. J., přijaty byly Bessie Kup a Anna Novotná.

— Do T. S. Dívek a Paní v Newarku, N. J., přijata byla Anastazie Beneš.

— Z T. J. S. Svornost v New Yorku vystoupili Fr. Pohobradský a A. Kaul.

— Od T. J. S. Říp v Pittsburghu, Pa., vyzvedli si přestupní listiny Jos. Pacl a Jos. Mareš.

— Do T. J. S. Praha v Prague, Okla., přijati byli: W. F. Bartoděj, Jerome Leder a Ed. Walla.

— Do T. J. S. Oklahoma City, Okla., přijati byli: Ferd. Pojezný, Jan Pojezný, Jan Jindra, Frant. Černošek, Pavel Delly, Josef Svátek, Fr. Stupka, Břet. Slavík, Jan M. Kotek, Rob. B. Císař, Jan L. Borecký, J. J. Novák. Vyloučen pro neplacení James Maňásek.

— Do T. J. S. Berwyn, Ill., uveden byl Bedřich Chochola.

— Z T. J. S. Montgomery, Minn., vystoupili: James R. Procházka, Daniel Dvořáček, Bedřich Král. Pro neplacení vyloučení byli: Felix Hrubý, James Turek.

— Z Ces. Am. Jed. Sokol v St. Paul vyloučen byl Ed. Neumeier.

— Z Plzeňského Sokola v Chicagu vystoupil Fr. Hanuš. Přestupní listinu si vyzvedli Matěj Písařík a Chas. V. Tourek. Zemřel Dr. A. M. Záhořík.

— Do Sokola Chicagu uvedeni byli: Jakub Bat'ka, Alois Wolf, Boh. Francík, Vác. Slavík, Frant. Kohout. Vystoupili: Ant. Knotek, Vlad. E. Veselý, Frant. Veselý, Frant. Kahovec, Karel Chochola. Vyloučení: Jaroslav Ruda, Frant. Šimek, Frant. Rejřír.

— Do Sok. Tábor Slov. Lípy v Chicagu přijati byli: Hanuš Farský, Frank Svátek, Alois Smrž, Adolf Uhlíř. Vyloučení byli pro neplacení: Alb. Beránek, Karel Blažek, Frank Klíma, Em. Ort, Jan Ruzha, Anton Saidl, Otto Wilt. Odstoupili: Emil Andrie, George Fridrich, Dr. Frant. Iška, Frank Josefus, Anton Kozák, Fr. Makovský, Vác. Michalec, Jos. Nosek, Jan Šustr, Karel Spálenka, Jos. Tittle, Edw. Vosyka, Jar. Veselý.

— Do sboru Sokolek Chicago přijata byla Anna Moravcová. Odstoupily Jessie Churaňová a Lillian Janská.

— Od sboru Sokolek Rozvoj v Chicagu obdržela odstupní listinu Terezie Veselá.

— Z Klatovského Sokola v Chicagu vyloučení byli pro špatné chování Vilém Kofenda, Václav Šindelář, Jos. Šindelář, Ed. Šindelář, Karel Beneš.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Václav Páv, Anton Sispela, Frant. Rozhoň, Frant. Vícha, Zik. Chobotský, Jan Tesar. Odstoupil Jos. B. Cihlár.

— Do T. J. S. Lorain, O., přijati byli: Vác. Bušek, st., Vác. Bušek, ml., Fr. Duchoslav, Rud. Klír, Ant. Mašín, Ondřej Paroubek, Vác. Tomášek.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Fr. Krátký, 1655 So. Ridgeway ave.; Fr. J. Kubeš, 5401 W. 25. St., Cicero, Ill.; Ant. Percival, 3347 W. 26th St., Telefon Rockwell 1316; V. Roubal, 2839 W. 22nd St., Telefon Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Telefon Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300. — Otilie Splavcová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Stěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2857 So. St. Louis av.; Marie Šlaurová, 4132 W. 22. St.; Rosalie Bilková, 906 So. Hermitage ave.; Anna Pertlova, 4054 W. 21. St.

Technický Odbor: J. Paskovský, náčelník, 2451 So. Kedzie Ave.; ta-

jemník: J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obračejte se přímo na br. K. Krásného.

Ústřední Technický Odbor Č. A. O. S. Schůze každou první neděli dopoledne v Sokole Chicagu, 24. ul. a Kedzie ave. T. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokřál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein; 3531—3rd Ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 307 So. 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426—428 E. 163. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 339 E. 75. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpo.

taj. Vác. M. Younger, 3014 N. Fairhill Street.

T. J. S. Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Bohumila Cihlár, 927 N. Washington St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtiškova, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí pátek; taj. Ant. Smietanský, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; taj. Karel Matoušek, 109—5th Ave.

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všečka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest ave.; jednatel V. J. Stibr, 3251 E. 55. St.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáč. Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland; 2. podnáč. Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Lad. Huml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štibr, 3251 E. 55th St., S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Milý, 228 Maybury Grand.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; schůze 2. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Ant. Skramský, 339 Lycaete ave. E.; účetní Václ. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Vác. Mužík, 2350 Lexington av.

T. J. S. Ríp, Pittsburg, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síní, 1000 Vinial St.; taj. Jos. Freeauf, 1126 High St., N. S. Pittsburg, Pa.

T. J. S. Irwin, Pa. Schůze 1. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S. Taj. Frank Lacina.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Prokeš I., R. 2, box 34½.

Zupa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; podnáčelník Fr. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: B. O. Hašek a J. J. Hájek. Schůze 3. čtvrtěk v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. Schůze 2. a 4. čtvrtěk. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubíčková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtěk v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago. Schůze 2. pátek v měsíci. Tajemnice Vlasta Procházková, 2634 S. Ridgeway ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Karel Kulischek, 2545 Haddon Ave.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtěk v měsíci v 1300 S. Karlov Ave. Taj. Louis F. Kára, 1115 So. Hamilton Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola T. Slov. Lípy. Taj. Millie E. Nováková, 1865 So. Avers av.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park). Schůze 4. čtvrtěk v měsíci ve Svob. Škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bíšek, 4640 N. Crawford Av.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtěk v Čes. Angl. Svob. Škole, 1128 W. 18. St.; taj. Jos. Nový, 2106 So. Ashland Ave.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel; roh 19. a Leavitt ul.; tajemník V. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. F. Šindelář, 1509 Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Fr. Kastner, 5036 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtěk v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

T. J. S. St. Louis, Mo. Schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave. Taj. Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síní; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; taj. V. Janda, 622 So. 4. St. West.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St.; taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Louis Vacík, 704 Jefferson St.

Sbor Sokolek Iowa City, Ia. Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. J. Landa, 646½ Pleasant Ave.

Z. O. Sokolek, Marshalltown, Ia. Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia. Schůze 1. pátek v Sokolovně. Tajemnice Marie A. Hrbek, 114 So. 3rd St., West.

T. J. S. La Crosse, Wis. Tajemník stanislav Vondrášek, 618 King St. — Schůze 3. pátek v měsíci.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtěk v síni Č. S. P. S. Taj. Fr. W. Dušek, 219 E. Fremont St., Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Vojtěch Fencel, 2434 — 29th ave. So. Schůze 2. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síní, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.

T. J. S. Hopkins, Minn. Schůze 1. středu v Opera Hall v 8 hod. večer. Tajemník J. F. Lorenc, box 481.

T. J. S. Montgomery, Minn. Tajemník Josef Šedivý.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia. Taj. Jos. Kadner, 702 So. 3rd ave. Schůze 1. neděli v měsíci o 2. hod. odpol. v Sokolovně.

T. J. S. New Prague, Minn. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer v síni Z. Č. B. J. — J. Jasan, tajemník.

Zupa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Starosta Šim. Rokůšek; jednatel Jos. Mík, 2704 So. 10. St., Omaha, Neb.; pokladník Oldřich Jelen; náčelník Franta Kopecký, 4117 So. 13. St., Omaha, Neb. Podnáčelníci: Frant. Šnajberk a M. Kmentova. Další výbor: Jos. Truneček, O. Dlaskova, A. Chvalovec a M. Kapeková. Schůze každé 3. pondělí. — Technický Odbor: F. Kopecký, náčelník; R. Zikmund, tajemník, 1734 So. 13. St. Schůze 1. a 3. středu.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb. Taj. Chas. Dočekal.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Fr. R. Okřina.

T. J. S. Crete, Neb. Schůze každou 2. neděli v měsíci. Taj. Rud. Mašín.

T. J. Sokol Omaha, Neb. Schůze každou 2. středu v Sokolovně. Starosta Rud. Havelka, 2921 So. 16. St.; taj. J. F. Prácheňský, 2324 So. 12. St., Omaha.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. Tajemník Jos. Růžička, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Vác. Cerník.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer. Taj. Tomáš Lechner, 5433 So. 20. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Oufada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděli ve 2 hod. odp. v místnosti Z. Č. B. J.; tajemník a účetní Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Josefina Janák, 1125 So. 60. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb. — Schůze 3. neděli. Taj. Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

Sbor Sokolek Dodge — T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frank V. Fiala.

T. J. S. Ord, Neb. Fr. Miško, účetní. Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma K. Schmid.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; taj. Franta Slavětinský. Sbor Sokolek, Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb. — Taj. Augusta Sedláček.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. Jiříček, R. F. D. 2, Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; 2. a 4. neděli; taj. Vác. Gregor.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecský.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník J. S. Vaněk, 23 W. 4th St.

T. J. S. Praha, Okla. Tajemník C. M. Sádlo, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Josef Líbal, R. 1, box 75.

Zupa Jižní. Sídlo v Dallas, Tex.

Ústřední výbor: Starosta František Merlík; náměstek Ludvík Toběrný; jednatel Jak. Pavelka, 3519 Whittaker St., Dallas; pokladník Václav Kasal; náčelník Jan Nezbeda, 2114 N. Commerce St., Fort Worth; podnáčelník Frank Rendl; organizátor: Josef Buřata, Ennis. Další výbor Jan Tyšer. — Schůze 3. neděli v měsíci v Sokolovně na Carl St.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Taj. Frank Moučka, R. 6.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. Tajemník Fr. Polavka, 2616 State St. Schůze 1. neděli v Sokolovně na Carl St.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.; taj. Frances Wasserbauer, General Delivery. Schůze 2. neděli v Sokolovně na Carl St.